

१००० पांभडी
सहस्राधार
परमात्मा

बे पांभडी
आशायक
आत्मा

गणु १६ पांभडी
विशुद्ध
शुव

१२ पांभडी
अनाहत
शिव

१० पांभडी
मणिपुर
विष्णु

६ पांभडी
स्वाधिष्ठान
ब्रह्मा

४ पांभडी
मुलाधार
गणेश

कंड स्थान

कुंडलिनी

- पिताकरभाई आर. पंड्या

આયમન

આજે વિજ્ઞાન ખૂબ જ આગળ વધી ગયું છે. મોબાઈલ અને ડોટ-કોમનો જમાનો આવી ગયો છે. રોજ-બરોજની જીવન શૈલીમાં વિજ્ઞાનની શોધો વધુને વધુ સરળતા-સગવડતા આપતી આવી છે. નવું જનરેશન વધુ બુદ્ધિઆંકવાળું બનતું જાય છે. આજના બાળકો તેમના મા-બાપ કરતાં વધુ ગ્રહણશક્તિવાળા અને બુદ્ધિશાળી હોય છે. વિજ્ઞાન આટલું આગળ વધતું હોવા છતાં તેની સામે કેટલાંક પડકારરૂપ રહસ્યો ઉકેલવાના બાકી રહ્યા છે. આવા કેટલાક પડકારો તમે પણ તમારી આજીવન જોઈને અનુભવી રહ્યા છો. તમેપણ કંઈક શાધવા પ્રયત્ન કર્યો છે પણ કંઈ સમજ ન પડવાથી વચ્ચેથી પૂર્ણવિરામ મૂકી દીધું છે. આવા કેટલાક યક્ષપ્રશ્નો સાવસામાન્ય હોવા છતાં રહસ્યમય છે. જેમ કે

- એક જ કુટુંબમાં ઉછરેલા બાળકોમાં કોઈ બુદ્ધિશાળી અને કોઈ ડફોળ કેમ છે? એક શાંત અને બીજો તોફાની કેમ છે? એક ધર્મમાં ચાલનાર અને બીજો નાસ્તિક કેમ છે?
- ઘણા બાળકો નાનપણથી જ ક્રિકેટ, ચિત્રકામ, કવિતા કે કોમ્પ્યુટરના માસ્ટર કેમ છે?
- હિરણ્યકશ્યપ જેવા રાક્ષસને ત્યાં ધ્રુવ જેવો દૈવી અવતાર કેવી રીતે જન્મી શકે?
- માણસ ગરીબીમાં કૌટુંબીક આનંદ ભોગવતો હોય પમ ધનિક થયા પછી શાંતિ મેળવવા દોડવું કેમ પડે છે?
- શાંતિ-દિર્ઘ સાંતિની દોડમાં ખરેખર મેળવવાનું શું છે?
- પૂજાપાઠ, ધર્મ વગેરેનો આખરી હેતુ શું છે?
- તમારી રાજરાજની કામગીરીનો અંતિમ હેતુ શું છે?
- સ્વપ્ન શું છે? સ્વપ્નમાં આવતી આકૃતિઓ અને પ્રસંગો કેવી રીતે આવે છે? તમે ધારેલા સ્વપ્નો ઈચ્છા મુજબ સીડી પ્લેયર જેમ જોઈ શકો છો?
- ઘણીવાર પોતાની અંગત વ્યક્તિ ભલે બીજા ગામમાં રહેતી હોય પણ તેને યાદ કરો અને તેનો ફોન આવે તેવું કેમ બને છે?

- ઘણા માણસોની હાજરી માત્રથી અંદર આનંદ કેમ થાય છે?
- ઘણાની હાજરી માત્ર તમને બેચેન કેમ બનાવે છે?
- ઘણી વ્યક્તિઓના મોઢેથી બોલેલું સાચું કેમ પડે છે?
- કંઈક અજુગતું થવાનું હોય તેની નિશાની આપણને મનમાં આગોતરી કેમ મળે છે?
- પૂજાપાઠમાં ઘણીવાર ઉંઘ જેવું કેમ આવી જાય છે?
- શકાદય જેવી સ્તુતિ કે આરતી સમયે શરીરમાં ઝણઝણાટી કેમ આવે છે? ઘણા લોકો ધુણે છે કેમ?

આવા પ્રશ્નોની યાદી બનાવીશું તો આખું પુસ્તક ભરાઈ જશે પરંતુ એક વસ્તુ આપણને ચોક્કસ લાગે છે કે માનવી જન્મે છે ત્યારે તેનું મગજ ભલે નવું જન્મેલું હોય પણ તેમાં કંઈક એવું તત્વ છે જેના પ્રમાણે તેનો વિકાસ અલગ અલગ ક્રમમાં થાય છે. આવું તત્વ વૈજ્ઞાનિકો આજ સુધી શોધી શક્યા નથી. હા ડી. એન. એ. એટલે કે રંગસૂત્રોની શોધખોળ થયા કરે છે. તેની ટેકનાલાજની શાખાઓ પણ ખુલી છે. પણ તેમાં કોઈ ફેરફાર કે વિકાસ કરવાની માસ્ટર કી તેમને આજ સુદી મળેલ નથી.

આ બધા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપણું આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાન આપી શકે છે. તેનું લોજીક પણ વિચારમાં મુકી દે તેવું છે. ભલે આપણે બુદ્ધિશાળી ભણેલા ગણેલા હોઈએ પણ આધ્યાત્મિક વિધિને એક વિજ્ઞાનની દૃષ્ટિકોણથી સમજવા જેવું છે.

તમે હાલના કોમ્પ્યુટર યુગમાં જીવતા હો તો માનવીના મનની આ બધી વાતોને આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાનને કોમ્પ્યુટરની શબ્દ ભાષામાં સમજવાની કોશીષ કરીએ.

કોમ્પ્યુટરથી આપણે પરિચિત છીએ. તેમાં હાર્ડવેર એટલે કે તેના ભૌતિક ઉપસાધનો જેવા કે મોનિટર, કી-બોર્ડ, સીડી ડ્રાઈવ, હાર્ડડીસ્ક, સી.પી.યુ., માઉસ વિગેરે વિગેરે છે. સોફ્ટવેર એટલે કોમ્પ્યુટરમાં ચલાવી શકાતો પ્રોગ્રામ માનવીનું શરીર થોડીવાર માટે કોમ્પ્યુટર ગણીએ તો કોમ્પ્યુટરમાં જેમ ડેટાએન્ટ્રી માટે કી-બોર્ડ, સીડીડ્રાઈવ, ફ્લોપી ડ્રાઈવ, માઉસ

છે તેમ માનવીની ઈન્દ્રીયો હાથ, પગ, આંખ, કાન, નાક, ત્વચા, પાંચ કર્મેન્દ્રીયો ડેટાએન્ટ્રીનુ કામ કરે છે.

માનવીનુ મગજ મોટી હાર્ડડીસ્ક છે. જેનો મેમરી પાવર અબજો ગીગાબાઈટસ છે. આપણી ઈન્દ્રીયો ચોવીસેય કલાક કોઈને કોઈ સંવેદના અનુભવતી હોય છે. જે જ્ઞાનતંતુ મારફતે મગજમાં જાય છે. આ માહિતી ત્યાં સ્ટોર થાય છે.

હવે આપણા ઘરના કોમ્પ્યુટરમાં હાર્ડડીસ્કમાં બે-ત્રણ કે ચાર પાર્ટીશન હોય છે જેને ડ્રાઈવ કહે છે. આવી જ રીતે આપણા મગજમાં પણ બે જ ડ્રાઈવ છે. એક પોઝીટીવ અને બીજી નેગેટીવ. પોઝીટીવ ડ્રાઈવમાં આપણને અનુકુળ હોય તેવી માહિતી રેકોર્ડ થાય છે. જેમ કે ભાવતુ, ફાવતુ, ગમતુ હોય અને આનંદ આપતુ હોય તે સઘળા અનુભવ આમાં સ્ટોર થાય છે. જ્યારે નેગેટીવ ડ્રાઈવમાં ન ગમતુ, ભાવતુ કે ફાવતુ આવુ તમામ દુઃખ અને પીડા આપતી માહિતી સ્ટોર થાય છે. આપણા હાથ-પગ, આંખ, કાન, નાક અને ત્વચા જેવી કર્મેન્દ્રીયો મારફતે ચોવીસેય કલાક શરીરને થતા અલગ અલગ અનુભવોને આપણુ મન વિશ્લેષણ કરે છે કે આ અનુભવ આનંદદાયક છે કે પીડાદાયક છે તે મુજબના ડ્રાઈવમાં આ અનુભવ સ્ટોર થાય છે.

હવે આપણા આત્માનો સ્વભાવ આનંદ સ્વરૂપ છે તેને માત્ર આનંદ જ ગમે છે. ભલે તે કોઈપણ ચીજમાંથી હોય. આપણી પોઝીટીવ ડ્રાઈવમાં જે અનુભવો સ્ટોર થયા છે જે આનંદ આપનાર છે તે અનુભવ ફરીફરીથી મેળવવા કે મળ્યો હોય તો એને સાચવવા જાળવી રાખવા આપણે સતત પ્રયત્નશીલ રહીએ છીએ અને તે જ આપણુ જીવન છે, કર્મ છે.

જે ઘટનાઓ દુઃખદાયક છે તેવા અનુભવોથી આપણે રક્ષણ મેળવવા કે દુર રહેવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ. એ પણ કર્મનો ભાગ છે.

ફરીથી આપણે કોમ્પ્યુટર ઉપર આવીએ. કોમ્પ્યુટરમાં એક વાયરસ નામનુ તત્વ છે જે કોમ્પ્યુટરના પ્રોગ્રામને નુકશાન કરે છે. તેને દૂર કરવા એન્ટીવાઈરસ પ્રોગ્રામ સોફ્ટવેર એન્જિનિયરો સતત બનાવ્યા કરે છે.

આવી જ રીતે માનવીના મનમાં પણ વાયરસ પેદા થતા હોય છે. આ

વાયરસ અંદર પડેલા અનુભવો ભલે તે પોઝીટીવ હોય કે નેગટીવ તેમાંથી જ બને છે. જેમ કે અભિમાન, ઈર્ષા, સ્વાર્થ, ભય, હિંસા, કામ, મોહ, આળસ વિગેરે વિગેરે.

ઈશ્વરે માનવીના જન્મ સાથે એક મહાન ભેટ આપી છે જેને જ્ઞાન કહીએ. ભલે તે શરૂઆતમાં એકટીવ ન હોય જે કોમ્પ્યુટરમાં ઈ. એક્ષ. ઈ. ફાઈલ હોય છે તેમ તેને જ્યારે ચાલુ કરવામાં આવે ત્યારે કોઈ સંત્સંગથી કે ઘટનાથી આ ફાઈલ ખુલી જાય જેથી તેને જ્ઞાનની ઉપલબ્ધી મળે છે. વળી માનવીની ચેતના તેના મનના સઘળા પ્રોગ્રામને સતત મરામત કરતી રહે છે. જેમ કોમ્પ્યુટરમાં થોડાથોડા દિવસે પ્રોગ્રામનું સર્વિસીંગ કરવા સ્કેનીંગ અને ડીફેગમેન્ટ કરવું જરૂરી છે. સ્કેનીંગ એટલે કોમ્પ્યુટરની હાર્ડડીસ્કના વાયરસને શોધી તેને રીપેર કરવા. ડીફેગમેન્ટ એટલે હાર્ડડીસ્કમાં ફાઈલો આડી-અવળી જતી રહી હોય તો તેને સરખી ગોઠવવી. થોડું અઘરું લાગતું હોય તો બીજું ઉદાહરણ લઈએ.

એક મોટી લાઈબ્રેરી હોય, તેમાં અલગ અલગ વિષયોના ઘોડામાં સરખા વિષયોના પુસ્તકો ગોઠવેલા હોય છે. વાચકો જ્યારે પુસ્તકો વાંચાને પરત આપે છે ત્યારે લાઈબ્રેરીયન કાઉન્ટર બંધ કરી અલગ અલગ વિષયોના પુસ્તકો તેના વિષયવાળા ઘોડામાં ગોઠવે છે. જો તેમ ન કરે તો હજારો પુસ્તકોમાં આવું પુસ્તક ફરીથી શોધવું કેટલું અઘરું પડે? જ્યારે પુસ્તકો ગોઠવવાની કામગીરી ચાલે છે ત્યારે થોડીવીર માટે પુસ્તકો લેવાની કામગીરી બંધ કરવી પડે છે. એટલે કામગીરી વન-વે થાય છે.

કોમ્પ્યુટરમાં આજ પ્રક્રિયાને ડીફેગમેન્ટ કહે છે. કોમ્પ્યુટર જ્યારે ડીફેગમેન્ટ કરવા મુકીએ ત્યારે તેના ઉપર બીજી કોઈ કામગીરી કરી શકાય નહીં. આ વન-વે પ્રક્રિયા છે.

માનવીના મનમાં જન્મોજન્મની માહિતી સ્ટોર થયેલ છે જેને સંસ્કાર કહીએ છાએ. આ સંસ્કારો દુનિયા દૃષ્ટિએ બે પ્રકારના હોય, સારા અને ખરાબ. અગાઉ આપણે જોયું કે ઈન્દ્રીયો દ્વારા જે અનુભવોમાં આપણે રસ લઈએ તેનો અભિપ્રાય આપીએ એટલે તરત જ આ અનુભવ આપણા મનમાં

રેકોર્ડ થઈ જાય છે. જો અનુભવ આનંદદાયક હોય તો આ અનુભવ વારંવાર મેળવવાની ઈચ્છા વિચાર સ્વરૂપે સતત આવતી રહે. આપણે તે માટે કર્મ કરતા રહીએ અને જીંદગી જીવીએ છીએ તેમ કહેવાય.

આપણા મનની બંને ડ્રાઈવમાં જેટલા અનુભવો રેકોર્ડ થયેલા છે તે સઘળા આપણને કર્મ કરાવે છે. આધ્યાત્મવિજ્ઞાન તેને કર્મનું બંધન કહે છે. આ વિચારથી આપણે કર્મ કરીએ પછી પરિણામની રાહ જોઈએ. જો ધાર્યા મુજબ પરિણામ આવે તો આનંદ આવે છે અને ધાર્યું પરિણામ ન આવે તો દુઃખ થાય,નિરાશા આવે, પડી ભાંગીએ, ડીપ્રેશન આવે.જેટલી પ્રબળ ઈચ્છા તેટલી તેની અસર.

તમે એવું ઈચ્છતા હો કે હું કોઈપણ કર્મ કરુ અને ઈચ્છિત પરિણામ ભલે ન આવે, મારુ ધાર્યું ન થાય તો પણ હું સમભાવમાં તટસ્થ રહું, મને કોઈ માનસિક અસર ન થાય. આવી સ્થિતિને સ્થિતપ્રજ્ઞ અવસ્થા કહેવાય. સ્થિતપ્રજ્ઞ એટલે સુખ-દુઃખ, વિજય-પરાજય, ગરમી-ઠંડી, લાભ-ગેરલાભ આ બધામા મનની સ્થિતિ સ્થિર રહે. તમને આવા બનવાની ઈચ્છા થાય છે? આવો સ્વભાવ થઈ જાય તો દુઃખી થવાય જ નહી. આ સ્થિતપ્રજ્ઞ બનવા માટે આધ્યાત્મવિજ્ઞાને ખૂબખૂબ ગ્રંથો આપ્યા છે. પણ આજના કહેવાતા સુધરેલા, ભણેલા (ગણેલા નહિ) બુદ્ધિશાળી લોકોને ધર્મ તરફ સુગ હોય તે આ મૂળવિજ્ઞાનને સમજવાની તક ગુમાવી છે. આપણે વિજ્ઞાન તરીકે આ ક્રિયાને જોઈએ છીએ. આ અવસ્થા પ્રાપ્ત કરવા માટે વ્યક્તિએ પ્રયત્ન કરવો પડે છે.આ વાઈબ્રેશન ટેકનોલાજી છે. તમારી પોતાની વિદ્યુતક્ષમતા વધારવાની વાત છે. બેટરી નબળી હશે તો તમારૂ લેપ્ટોપ કોમ્પ્યુટર બરાબર ચાલશે નહી. તેવું જ આપની વિદ્યુતશક્તિ, પ્રાણશક્તિ નબળી હશે તો મન પણ નબળુ જ રહેશે.

આપણે જોયું કે માનવીના મનમાં જન્મોજન્મની માહિતી સંસ્કાર સ્વરૂપે રહેલી છે. એકએક માહિતી-સંસ્કાર એક એક કર્મ કરાવે છે. આ સંસ્કારતમારુ વ્યક્તિત્વ-પર્સનાલીટી બનાવે છે. કારમ કે આ સંસ્કારના આધારે તમે સમાજમાં જે રીતે વર્તન કરો છો, તે મુજબ કાર્ય કરો છો, વ્યવહાર રાખો

છો, તે મુજબ તમારી ઓળખાણ-વ્યક્તિત્વ બને છે.

ધારો કે આપણે બહુ ગભરૂ સ્વભાવના, શંકાશીલ, આત્મવિશ્વાસનો અભાવવાળા હોઈએ. આપણે મજબૂત બનવું છે, પણ કેવી રીતે તે ખબર નથી. આના માટે તમે કોઈ મનોચિકિત્સક પાસે જશો. જે વાતવાતમાં તમારા મન અંદરની માહિતી જાણી લેશે અને આવા નેગેટીવ વિચાર ન આવે તેવી ઘેનની ગોળી આપી દેશે. પણ આ ગોળી તો તમારા મગજ અને ઈન્દ્રીયોને નુકશાન કરે છે, તેની ટેવ પડી જાય છે. પણ કોઈ આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાનના જાણકાર પાસે જશો તો તમને ધ્યાન, પ્રાણાયામ, વગેરે ક્રિયા કરાવશે. તમને નવાઈ લાગશે કે આનાથી મટી શકે છે. ચાલો આપણે ક્રિયાઓ વિશે જોઈએ.

આપણો મૂળ પ્રશ્ન હતો કે મનની અશાંત, નિર્ભળ, ભયભીત અવસ્થામાંથી બહાર આવી શાંતી, સબળતા, અભયતા કેવી રીતે મેળવી શકાય? આ માટે ફરી પાછુ કોમ્પ્યુટરનુ ઉદાહરણ લઈએ. કોમ્પ્યુટરની હાર્ડડીસ્ક કલીન કરવા કરવા માટે સ્કેનીંગ અને ડીફેગમેન્ટની પ્રોસેસ છે. તેવી રીતે માનવીના મન માટે ડીફેગમેન્ટ જેવી જ ક્રિયા છે. જેમાં ઈનપુટ ડીવાઈસ જેવા કે હાથ-પગ, આંખ, કાન, નાકથી થતા ઈન્દ્રીયજન્ય અનુભવોને મગજની હાર્ડડીસ્ક સુધી ભલે જાય પણ ઈનએક્ટીવ રહી અભિપ્રાય આપવામાં ન આવે તો હાર્ડડીસ્કમાં આ અનુભવોની છાપ પડતી નથી. આ પ્રક્રિયાને ઈનએક્ટીવ કરવાની ક્રિયાને સાક્ષીભાવ કેળવવો - વીટનેસ બનવાની ક્રિયા કહી શકાય. હાથ-પગ હલાવીએ નહી, શરીર આરામથી શાંતિથી બેસી શકે તેની સ્થિતિમાં ગોઠવાએ, આંખ બંધ કરીએ, કાન બંધ થાય તો સાંભળેલા શબ્દોમાં ધ્યાન ન રાખીએ, આવુ શરીરનુ જે પોસ્યર બને છે તે ધ્યાન અવસ્થા કહેવાય.

વળી મૂળ સિધ્ધાંતતો એ છે કે તમે જ્યારે આવી રીતે શાંતિથી બેસો ત્યારે તમારી અંદરની જે પ્રાણશક્તિ આપમેળે તમારી મનની હાર્ડડીસ્કની સફાઈ કામગીરી શરૂ કરે છે અને જે કંઈ સ્મૃતિઓ તેમાં ભંડારાયેલી છે તેની ટેપ રીવાઈન્ડ તઈ માનસપટ પર વિચાર સ્વરૂપે આવતી જાય છે. પણ આપણી શરત એટલી કે રસ લીધા વિના જોયા કરો, એટલે તેની છાપ

આપમેળે ભૂસાતી જાય અને આ સ્મૃતિ વહી જાય છે. જો રસ લેવાઈ જાય તો આ સ્મૃતિ ગાઢ થઈ જાય છે. માટે ભૂલમાં પણ રસ લેવો નહીં. તમારે માત્ર યાદ રાખવાનું છે કે તમારે કંઈ જ કરવાનું નથી. રસ લેવાનો નથી, માત્ર જોયા કરવાનું છે. બસ આમ જોયા જ કરો, જોયા જ કરો. તમારી હાડકાંકમાં બધું ગોઠવાઈ જશે. ખોટી સ્મૃતિઓની છાપ ભૂસાઈ જશે. તમે હળવાશ અનુભવશો. શાંતિ આપમેળે આવી જશે.

આટલી અમથી નાની ક્રિયા તમારા મગજમાં બેસાડવા આટલું લાંબું લખવું પડે છે કારણ કે આપણી અંદરની શક્તિ આપણને ચંચળ રાખે છે. વર્તમાનમાં જોવાનું રહેતું નથી તેથી કંઈ ન કરવાનું સૌથી અઘરું હોય તેમ લાગે છે. પણ અંદરની શક્તિ જો બળવાન હોય, થોડો મજબૂત સંકલ્પ કર્યો હોય તો કંઈ જ અઘરું નથી.

વળી આ પ્રાણશક્તિને પણ બળવાન બનાવી શકાય છે. તે માટે આસનો, પ્રાણયામ, વગેરે ઘણું ઘણું આપણા યોગશાસ્ત્રે આપ્યું છે. તેનો પદ્ધતિસરનો ઉપયોગ જાણકાર ગુરૂજી પાસેથી શીખી લેવાનો છે. પણ ધ્યાન તો તમારે જાતે કરવું પડે છે. તેની કોઈ રેડીમઈડ ટેબલેટ મળતી નથી. હા એક ઉપાય છે તમે સિદ્ધયોગીના શરણે શિષ્યભાવે, નમ્રભાવે, અહંશૂન્યભાવે જાવ તો તેમની પ્રબળ પ્રાણશક્તિ પ્રસાદ સ્વરૂપે તમારી અંદર વહેવાડાવી શકે છે. જે પલકમાત્રમાં તમારી મનોદશાને પરમશાંત કરી શકે છે. આ શક્તિપાતની ક્રિયા આ પુસ્તકના આગળના પ્રકરણમાં વિગતવાર સમજાવી છે.

ઘણીવાર આપણી અંદરની પ્રાણશક્તિ આપમેળે આપણા કાબૂ બહાર મનની સફાઈ ચાલુ કરે છે ત્યારે ગુચવાડો ઉભો થાય છે. શરીર અને મન આપણા કાબૂ બહાર એવી એવી ક્રિયા કરે છે કે આપણે ગભરાઈને ડૉક્ટર, ભૂવા, મનોચિકિત્સક, જ્યોતિષી પાસે જઈએ છીએ. જે માનસિકરોગ, વળગાડ, પિતૃદોષ જેવું કારણ બતાવી તમને ઊંડા ખર્ચમાં ઉતારી દે છે. આવા વિચિત્ર લક્ષણની યાદી આ પુસ્તકમાં આગળના પ્રકરણમાં આપી છે. જે શાંતિથી વાંચી જશો. તમને કે તમારી વ્યક્તિને આવું કોઈપણ લક્ષણ જણાય તો ડૉક્ટર કે ભૂવા પાસે જવાને બદલે સિદ્ધયોગી પાસે લઈ જશો. સિદ્ધયોગી

પાતાની પ્રાણશક્તિ વડે દરદીના પ્રાણની ગતિનુ નિયમન કરશે. રેગ્યુલેટર મુકી દેશે અને શાંતિપૂર્વક યા પ્રાણશક્તિ દરદીને શાંત-આનંદની અવસ્થામાં રાખશે. બાકી તો પ્રાણશક્તિના કાબૂબહારની પ્રક્રિયાને કારણે ગુંચવાડાભર્યા પ્રસંગો પૈકી કેટલાંક આ પુસ્તકના આગળના પ્રકરણમાં મુક્યા છે જે વાંચી જશો.

પ્રાણશક્તિનું સમૃદ્ધ અને વિશાળ વિજ્ઞાન છે. જે સંપૂર્ણ શરીરવિજ્ઞાન, મનોવિજ્ઞાન અને પ્રાણવિજ્ઞાન છે. જેને કોઈ ધર્મ કે સંપ્રદાયનુ બંધન નથી. સનાતન સત્ય છે.આવા અગાધ સમુદ્રરૂપ વિજ્ઞાનનુ એક એક વિષયનુ અલગ અલગ પુસ્તક પણ નાનું પડે તેટલું વિજ્ઞાન છે. પરંતુ તેના અર્કરૂપ આચમન આ નાનકડી પુસ્તીકા મારફતે આપણે મેળવીએ.

પ્રકરણ - ૧

“અનુભવેન સિદ્ધયન્તી”

સાધકોના અદ્ભૂત અનુભવો
સિદ્ધિ ન માંગી દોડતી આવે

લખતરમાં મારા એક સાધક બહેન વસુબહેન જ્યારે ધ્યાનમાં બેસે ત્યારે સૂક્ષ્મશરીરે ઋષિકેશ, બદરિનાથ હિમાલયની યાત્રા કરીને આવે અને પછી વર્ણન કરે તે સાંભળીને આપણને એમ લાગે કે તે સદેહે જાણીને વાત કરે છે. ગરીબ કુટુંબમાંથી આવતા હોઈ વધુમાં વધુ સુરેન્દ્રનગરથી આગળ ગયેલ નથી, પણ સૂક્ષ્મશરીરથી સંકલ્પ કરીને બેસે તો ક્યાંયના ક્યાંય ફરી આવે છે. ઘણા સાધુ-મુનિઓ આવી સિદ્ધિ મેળવવા ઘણીયે તપશ્ચર્યા કરે છે. અનેક પ્રકારની સાધના કરે છે. પણ પરિણામે કાંઈ મળતું નથી. આ બધુ પૂર્વજન્મના બેલેન્સ ઉપર આધાર રાખે છે. જેમ ઈચ્છા હોય તે એમ બતાવે છે કે તમે કીર્તિ, માન, પ્રતિષ્ઠા વધારવા તેમ જ સામાજિક, આર્થિક લાભ મેળવવા ઈચ્છો છો. આ સ્વાર્થની ગંધ કુદરતને તરત જ આવી જાય છે અને તેમને આ સિદ્ધિ ન મળે તેનું ખાસ ધ્યાન રાખે છે. કુપાત્ર પાસે સિદ્ધિ આવે તો ભસ્માસુર જેવું થાય છે અને ભસ્માસુરનો નાશ કરવા માટે ભગવાનને મોહિની રૂપ લેવુ પડ્યુ. પછી મોહિની સાથે નૃત્ય કરતા ભસ્માસુર નૃત્યની એક મુદ્રામાં પોતાના માથે ભૂલથી હાથ મૂકે છે ને ભસ્મીભૂત થાય છે. તેવી જ રીતે સાધકો, યોગીઓ, તપસ્વીઓ ભૌતિક ઈચ્છાથી સિદ્ધિઓ પ્રયત્ન કરે છે. તેને સિદ્ધિ મળતી નથી કારણ સિદ્ધિ પણ નાશવંત છે. સાધકના મૃત્યુ પછી સિદ્ધિ જાય છે.

અહમ્શૂન્ય અવસ્થા અને સિદ્ધિ

જ્યારે સાધકની કક્ષા એવી બને કે તેને કોઈ ઈચ્છા, અપેક્ષા, અહંપદ, યશ, કીર્તિ, માન, પ્રતિષ્ઠા, ધન વૈભવની ઈચ્છા નથી રહેતી ત્યારે સિદ્ધિ તેના ચરણ ચૂમવા આવે છે. ત્યારે સાધકને આ સિદ્ધિનું મહત્વ હોતું નથી. એટલે કે જેને જોઈએ છીએ તેને મળતું નથી. અને મળે છે તે જોઈતું નથી. ‘ન માગ્યું દોડતું આવે’ આવું કવિની કવિતામાં આવે છે તે ૧૦૦ ટકા સાચુ છે.

સાવ અભણ-ગમાર ગામડિયા પાસે અદ્ભૂત શક્તિ પડી હોય છે. તેનો એક દાખલો છે. એક ગામડિયા ભાઈને કોઈ કે હનુમાન ચાલીસા કરવા કહ્યું. ગાયો ચરાવીને આખો દિવસ હનુમાન ચાલીસા કરે. પરિણામે ૫૦ વર્ષની સાધના કર્યા પછી તેની કુંડલિની સહસ્ત્રારમાં પહોંચી. પરંતુ ગુરુનું માર્ગદર્શન નહીં એટલે મસ્તકમાં હાઈપોથેલેમસમાં જગ્યા બનવી જોઈએ તે જગ્યા બરાબર ન થાય અને શક્તિ જગ્યા બનાવવા પ્રયત્ન કરે. આ બે જાતના ખેંચતાણથી ગામડિયાને માથાનો દુઃખાવો થાય. આ ભાઈ ૭૦ વર્ષના થયા. બે-ત્રણ દીકરા અમેરિકા એટલે ડોક્ટરોએ બધા જ ટેસ્ટ કરીને કહ્યું કે દાદાજીને કોઈ જાતનું દર્દ નથી. અમેરિકામાં પણ ડોક્ટરોએ વિજ્ઞાનની છેલ્લી ટેકનોલોજી વાપરી લીધી ત્યારબાદ જાહેર કર્યું કે દાદાજીને કાંઈ નથી, માત્ર માનસિક છે.

‘આખરે દાદા કંટાળીને ભારત પાછા આવ્યા. કોઈએ મારો પરિચય આપ્યો. તેમણે મારો સંપર્ક સાધ્યો. મારી પાસે આવીને દાદાએ પોતાની પાઘડી ઉતારી મને પ્રણામ કર્યા. તે જ પાઘડી જમણા ગોઠણની નીચે દબાવીને પાથર્યા વગર જમીન પર બેઠા.

મેં તેમની સામે જોયું. તેઓ સિદ્ધ પુરુષ હતા. સંકલ્પ સિદ્ધ હતા તેથી અહંકાર શૂન્ય થયો હતો. પોતાની મહાનતા ભૂલીને પથ્થરને પણ પ્રણામ કરતા હતા. દાદાજીએ પોતાનો ઈતિહાસ કહ્યો અને માથાના દુઃખાવામાં રાહત થાય તેવું કાંઈ કરી આપવા વાત કરી. સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી જોતાં ખ્યાલ આવ્યો કે આ જગ્યાએ બે-ત્રણ સહસ્ત્રાની પાંખડી બરાબર ગોઠવાય તો દુઃખાવો શાંત થઈ જાય. મેં તેમને આંખ બંધ કરી બેસવાની સલાહ આપી અને તે દરમિયાન સહસ્ત્રાની આ મુશ્કેલી દૂર કરી, દાદાજીનો દુઃખાવો ગાયબ થઈ ગયો, જેને દૂર ગકરવા માટે ૭૫ હજાર ખર્ચા છતાં ન મટ્યો. તે પલવારમાં ગાયબ થઈ ગયો. એટલે કે જે માંગે તેને મળતું નથી. ન માંગે દોડતું આવે.

સિદ્ધિને માર્ગે જવું હોય તો પ્રથમ પ્રચંડ પુરુષાર્થની તૈયારી રાખવી. બીજી વાત-જેણે આ સિદ્ધિ મેળવી હોય તેનાં શરણમાં અહં શૂન્ય થઈને બેસવું પડે. ટૂંકમાં પહેલા તમારી અદમ્ય ઈચ્છા, બીજા સદ્ગુરુ મળવા આ બે શરતો પૂર્ણ થાય તો જ સિદ્ધિ મળે. ત્રીજી વાત ગુરુ ચરણે બેઠા પછી ગુરુ બતાવે

તે પદ્ધતિ સાવ મામૂલી લાગે પણ કર્યા જ કરવાની, આમ કર્યા કરો તો વીસ વર્ષની સાધના પછી પ્રભુકૃપા હોય તો સિદ્ધિના હકદાર બનો. જો પ્રભુકૃપા ન હોય તો બધી મહેનત બેકાર જાય છે. આપણી મુખ્ય એ વાત હતી કે ઘણી યોગીસિદ્ધિ તમારા પૂર્વજન્મના બેલેન્સન આ જન્મની તપશ્ચર્યા પર આધાર રાખે છે.

મહેશ યોગીના સારા સાધક જે તેમની સાથે ૧૫ વર્ષથી સાથે હતા. એન. ટી. એમ. (ટ્રાન્સડેન્ટલ મડીટેશન)ના ઘણા વર્ગો પરદેશમાં ચલાવતા હતા. એક દિવસ ધ્યાનમાં બેઠા ને દેડકાની જેમ કુદવા લાગ્યા. ખેચરીની ક્રિયા સાથે ઘણી ક્રિયાઓ થઈ. હવે સહજ રીતે ત્રણ કે ચાર કલાક સુધી ખેચરીની ક્રિયા કરી શકે છે. ત્રણ-ચાર વર્ષ પહેલા મહેશ યોગીથી જુદા થયા છે અને પોતાની સાધના કરે છે. તે મને મળ્યા, વાત કરી કે જે ખેચરી સિદ્ધિ કરે તે આકાશમાં ઉડી શકે. પણ હજુ સુધી મને આ સિદ્ધિ મળી નથી તો તેનું કારણ શું ?

મેં પણ તેમને એમ જણાવ્યું કે જ્યારે હું યોગ શીખતો ક્યારે એમ માનતો હતો કે આકાશમાં ઉડી શકાય. અમેરિકા જવું હોય તો વીઝા લેવો પડશે નહીં. સીધા આકાશમાં જઈ શકીશ. પણ છેલ્લા ૩૬ વર્ષના અનુભવ પછી ખ્યાલ આવ્યો કે આકાશે ઉડવાનો ખ્યાલ ખોટો છે. કદાચ સૂક્ષ્મશરીરે જઈ શકાતું હશે. આવા અનુભવો અમારા સાધક-મંડળમાં ઘણાને થયા છે, પણ સદેહે શક્ય નથી. ભૂતકાળમાં ભારતના યોગીઓ સદેહે જઈ શકતા હતા, પણ અત્યારે ઉડવાની ટેકનિક કોઈની પાસે નથી. આ વિદ્યા નાશ પામી છે. હવે તો હાલના બુદ્ધિશાળી માણસો, સંશોધકો, વિજ્ઞાનિકો સંશોધન કરી શોધી કાઢે તો જ શક્ય બને.

આધ્યાત્મિક સાધના અને ગુરુ

જુદા જુદા યોગસાધનાના મંડળો ચાલે છે. તે સારી વાત છે. એક બીજાના અનુભવો કંપેર થઈ શકે છે. ભૂલચુક સુધારે છે તો બીજા બાજુ મંડળના સાધકોને ગુરુભક્તિનો એટલો બધો અતિરેક કરવામાં આવે છે કે બીજા સાધક મંડળની નવી વાત, નવું જ્ઞાન હોય તો તે લેવાની મનાઈ કરવામાં

આવે છે. એક ગુરુ પાસેથી બીજા ગુરુ પાસે જવાય નહીં. બીજા ગુરુ કરવા નહીં, એટલે કે સાધકે સતિ સ્ત્રીની જેમ એક ગુરુ સાથે વળગી રહેવું. યોગમાં કાંઈ સંશોધન થાય તેમાં આંખ મીંચામણા કરવાં. આંખ-કાન બંધ રાખવા. કદાચ ગુરુ એમ માનતા હોય કે એક ઘેટુ છટકી જશે ને મારો વાડો છોડીને બીજાના વાડામાં જશે અને આમ બધાં ઘેટાં નાસી જશે તો મારું શું થશે?

ઘણા સાધકો મને આ જ પ્રશ્નો કરે છે કે મેં એકવાર ગુરુ કર્યા છે તો મારે બીજા કરાય ? હું તમને એમ જવાબ આપું છું કે, “આ પ્રશ્ન તમારો છે તમારી જાતને એમ પૂછવાનું કે તમે કરેલા ગુરુથી તમને સંતોષ છે? અંતરમાં બીજું જાણવાની ઈચ્છા મરી ગઈ છે. અંતર આ કૂબલ કરે છે કે આ મળેલ જ્ઞાન છેવટનું છે ? તે અનુભવાય છે ? હવે આનાથી જ્ઞાન અને અનુભવ ન હોઈ શકે ?” જો તમારી આ માન્યતા હોય તો બીજા ગુરુ કરવાની જરૂર નથી. પણ જો અંતરમાં ડોકિયું કરતાં એમ લાગે કે અંદર હજુ એક તડપન બેઠી છે. હજી વધુ જાણવું છે. વધુ અનુભવ મેળવવાની ઈચ્છા બાકી છે તે સાબિત થાય છે કે હજી તમે પૂર્ણ નથી. જો પૂર્ણતાથી દૂર હોય તો જ્ઞાનની પિપાસા ચાલુ જ છે. તેમાં એક નહીં હજાર ગુરુ કરી શકાય છે.

ગુરુની વ્યાખ્યા, “જ્ઞાન આપે તે ગુરુ” ને જ્ઞાનની કોઈ સીમા નથી. કોઈ એક પાસે બધુ જ જ્ઞાન ન મળે માટે જ બીજા ગુરુઓની જરૂર છે. નમ્ર ભાવે દરેક ગુરુ પાસે જવું. તેની પાસેથી મળે તેટલું જ્ઞાન મેળવવું તે જિજ્ઞાસુની ફરજ છે. ભગવાન દત્તાત્રેયે પોતાના જીવન દરમિયાન ૨૪ ગુરુ કર્યા હતા. આપણે બે-ચાર, દશ-બાર ગુરુ કરીએ તેમાં નવાઈ પામવું જોઈએ નહીં.

હકીકતમાં બાલમંદિરથી શરૂ કરીને કોલેજ સુધીમાં ૧૦ ગુરુના પરિચયમાં તમે આવી ગયા છો. તેમજ તમે આધ્યાત્મિક સાયન્સમાં પણ અને ગુરુ પાસેથી જ્ઞાન મેળવી શકો છો. કોઈ ગુરુ પાસે પૂર્ણ સાધના પદ્ધતિ નથી. પોતાના ગુરુ પરંપરા છે. તે પરંપરા પ્રમાણે જ્ઞાન આપે છે. હકીકતે આ બધી જ પદ્ધતિઓનો સમન્વય કરી શકાય તેમ છે. મારા અનુભવના આધારે જે

ગુરુઓના પરિચયમાં આવ્યો. તેમની પાસેથી જે પદ્ધતિ હતી તે જાણીને તે આધારે બધી જ પદ્ધતિનો સમન્વય કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે.

જેમાં હું અનેક ગુરુઓનો પરિચયમાં આવ્યો તેમાં સાચા કે યોગાભ્યાસી ગુરુ ત્રણ કે ચાર મળેલ છે. જેની પાસે બેસીને યોગાભ્યાસ કર્યા અને વૈજ્ઞાનિક રીતે થિયરીને પ્રેક્ટિકલ તૈયાર કર્યા તેના ઉપર બે પુસ્તકો લખેલ છે. ૧. પ્રાણતત્ત્વયોગાનુભૂતિ ૨. આજ્ઞાયક.

તે જ પ્રમાણે મારી પાસે અનેક ગુરુઓના સાધક આવ્યા તેમને તપાસતા ઘણા સાધકો થોડી સાધના પછી યોગસિદ્ધિ મેળવે તેમ હતા. તેમને આ સિદ્ધિ મળે તો તેની સાધના અટકી જવાની શક્યતા હતી. પતન થવાની સંભાવના હતી. આ સાધકો મેં તેમના ગુરુ પાસે મોકલ્યા ને તેમને કહ્યું કે, “ તમે તમારા ગુરુને પૂછો કે મારી સાધના ક્યાં સુધી પહોંચી છે તે જાણીને સલાહ આપે.”

આ સાધકો ગુરુ પાસે ગયા ત્યારે ગુરુએ તેમને કહ્યું કે, ‘તમારી સાધના બરાબર ચાલે છે. તે જ પ્રમાણે ચાલુ રાખો. પાછા તેઓ મારી પાસે આવ્યા. મેં તેમની વાત સાંભળીને મારે શું કરવું તે નક્કી કરવું ભારે પડ્યું. મને એમ હતું કે ગુરુ સુક્ષ્મદષ્ટિ ધરાવતા હોય તેથી તેઓ શિષ્યની સ્થિતિ નક્કી કરી શકે’, પરંતુ તેવું કાંઈ બન્યું નહીં.

મારા દિલમાં તો વર્ષોના રઝળપાટ પછી એક એવી આગ જલે છે કે મનમાં થયા જ કરે છે કે યોગ સાધના સાચી રીતે સમજતા છત્રીસ વર્ષ પસાર કર્યાં. તે હકીકતમાં તો આ ૫-૬ વર્ષથી વધુ વખત ન લાગે, પાંચ-છ પદ્ધતિને યોગ્ય રીતે ક્રમવાર સમન્વય કરવામાં આવે તો ચોક્કસ પરિણામ આવે. તેથી આવા સાધકો સાચી રીતે સાધના કરી શકે. તેમની સિદ્ધિને શાંત કરીને યોગાભ્યાસ સારી રીતે કરી શકે તે પ્રમાણે ચેતના ગોઠવવી.

મૂળ વાત તો એ છે કે પૂર્વજન્મના યોગીઓ આ જન્મે ખૂબ સામાન્ય વ્યક્તિત્વ ધરાવતા હોય છે, અને દરેકમાં મુખ્ય વસ્તુ એ છે કે દરેકમાં અહં ખૂબ ઓછો હોય છે. જે જીવન જીવવા પૂરતો જ અહં હોય છે.

લક્ષ્મણભાઈનો કેવળ-કુંભકનો અનુભવ

ગાંધીશ્રામના સિગ્નલમેનને સિગ્નલ પાડતી વખતે કંપન-ડોલન ક્રિયાઓ શરૂ થઈ. સિગ્નલ પાડતી વખતે તાકાત વાપરવી પડતી હોય, તે તાકાતને પૂર્વજન્મનો યોગી, બન્ને બાબતોનું કનેક્શન લાગી ગયું, અને કુંડલિની જાગૃત થઈ ગઈ. જે પરિસ્થિતિ ઉત્પન્ન થઈ તેમાં ડોક્ટર, હકીમ, વૈદ્ય કાંઈ કરી શકે નહીં, દવાઓ આપે અને તે દવાઓ યોગિક પ્રક્રિયા માટે ઝેર છે. જે શરીરમાં ગયા પછી નુકસાન કરે છે. પણ તે સમજણ સમાજમાં નથી. આ પણ એક વિજ્ઞાન છે, તેને જે રીતે મૂલવવું જોઈએ તેને બદલે વહેમ તરીકે મૂળમાં ઉતરેલ છે તેથી જ આ લક્ષણ દવાઓ કરતાં અંદર કંઈ ફેર ન પડે. તેમ જ દવાની ગરમીથી આ પ્રક્રિયા વધી તેમ જ શરીરમાં ગરમી વધે છે. તેમાં ઘી-દૂધ ખાસ આપવા જોઈએ જેથી ગરમી શાંત બને, કોઈ વિકૃત પ્રક્રિયા ન બને.

પેલા ભાઈને પ્રક્રિયા વધવા લાગી. ભૂવા પાસે ગયા, ભૂવાએ પોતાની વિદ્યાને આધારે વાત કરી કે ખૂબ જ મોટું ભૂત શરીરમાં ઘૂસી ગયું છે, કારણકે લક્ષ્મણભાઈને ચાર-પાંચ શક્તિશાળી માણસો પકડી રાખે છે છતાં છૂટી જાય છે. ચાર-પાંચ ભૂવાઓએ કન્સલ્ટીંગ કરીને કહ્યું કે ભૂત ખૂબ મોટું હોવાથી લાલ મરયાની ધૂમાડી દેવી.

તે મુજબ એક રૂમમાં પાંચ ભૂવાઓ બેઠા. ધૂપિયામાં અગ્નિ બરાબર ચેતાવ્યો લાલ મરયાં મંગાવવામાં આવ્યાં. એક જાડું ગોદડું મંગાવ્યું. લક્ષ્મણભાઈને ઓઢાડ્યું. મોઢા પાસે ધૂપિયું મૂકી તેમાં લાલ મરયાં નાંખવામાં આવ્યા ગોદડાને ચારે બાજુથી ઢાંકી દીધું.હકીકતમાં આ પ્રક્રિયા ભૂતની હતી જ નહીં. નહિતર ભૂત ભાગી જાય. આ તો શ્રી ભગવતી શક્તિની જાગૃતિની નિશાનીઓ હતી. પણ કોઈ સમજી શક્યું નહીં. શ્રી શક્તિએ કામ કર્યું. તેમણે લક્ષ્મણભાઈનો શ્વાસ બંધ કરી નાંખ્યો, પાંચ મિનિટ થઈ લક્ષ્મણભાઈએ અદમ્ય કારણસર ગોદડું દૂર કરી નાંખ્યું. પાંચ ભૂવાએ ગોદડું પકડ્યું હતું છતાં છૂટી ગયું. હવે લાલ મરયાંનો ધૂમાડો આખા રૂમમાં પ્રસરી ગયો. આ સાથે પાંચેય ભૂવાને આ ધૂમાડાનો લાભ મળ્યો. છીંકાછીંક શરૂ થઈ ગઈ. તેમના ફેફસામાં અગ્નિ લાગી. જીવ નીકળી જશે કે શું તેવી હાલત થઈ. આંખ

સખત બળવા લાગી, આખરે પાંચે ભૂવા રૂમ ખોલીને બહાર નીકળી ગયા. આ વખતે લક્ષ્મણભાઈ બેઠાં બેઠાં શાંતિથી આ રમત જોઈ રહ્યા હતા. કારણ કે છેલ્લા દશ મિનિટથી તેમનો શ્વાસ બંધ હતો. તેઓ અંદર ભરેલ શ્વાસ બહાર કાઢવા પ્રયત્ન કરે, પણ નીકળે જ નહીં. આમ ને આમ દસ મિનિટ પસાર થઈ ગઈ. હકીકતમાં તેમણે જાતે શ્વાસ રોક્યો ન હતો કે કુંભક પણ કરેલ ન હતો. તો તેમની ઈચ્છાથી શ્વાસ કેમ છૂટે ! યોગની ભાષામાં તેને કેવળ કુંભક કહે છે. જેનો કરનાર કોઈ હોઈ શકે જ નહિ. કુંડલિની શક્તિની ઈચ્છાથી આ કુંભક થાય છે, અને તેની ઈચ્છા પૂરી થઈ જાય ત્યારે આપમેળે ખુલે છે.

સાધનાની ચરમસીમાએ આ પ્રક્રિયા કુદરતી રીતે બને છે. જ્યારે આવું બને ત્યારે વ્યક્તિ સિદ્ધકક્ષાએ પહોંચી જાય છે અથવા તેની ખૂબ જ નજીક હોય છે. આવું દસ-પંદર કરોડ વ્યક્તિએ એકાદને થાય છે. તેના અનુભવ સામાન્ય માણસ સમજે નહીં, તેને તો આ મોટું ગપ્પાસ્ટક લાગે. ભૂવા બધા બહાર નીકળી ગયા પછી લક્ષ્મણભાઈ શાંતિથી બેઠા હતા. ધૂમાડો ઓછો થતો ગયો. રૂમ ચોખ્ખો થયો ત્યાપે આપોઆપ તેની મેળે લક્ષ્મણભાઈનો શ્વાસ ચાલુ થયો. લક્ષ્મણભાઈ વર્ણન કરતા જણાવે છે, આ સમય દરમિયાન મને ખૂબ જ આનંદ થતો હતો. કદાચ સ્વર્ગમાં પણ આવો આનંદ નહીં મળતો હોય, જરાય બીક લાગતી ન હતી. ત્યારબાદ લક્ષ્મણભાઈએ મારું પુસ્તક “પ્રાણતત્વ યોગાનુભૂતિ” વાંચ્યું ને મારી પાસે દોડી આવ્યા. ઉપરોક્ત અનુભવ સાંભળીને ખુશ થયા. દૂધ-ઘી પીવાની તેમજ બીજી યોગ્ય સલાહ આપી. આજે શાંત ધ્યાન લાગે છે.

મુસલમાન દીકરી અને કુંડલિનીની ક્રિયાઓ

આવી જે રીતે સુરેન્દ્રનગર જિલ્લાના લખતર તાલુકાના એક ગામના મુસલમાન આગેવાનની દીકરી સાસરેથી પિયર સુવાવડ કરવા આવી. તેને પૂર્વજન્મનો યોગી જીવ હતો. કુંડલિની શક્તિ ચાલુ કરવા માટે તેને તાકાતની (ધક્કાની) જરૂર હતી. તે ધક્કો બાળકના પ્રસવ વખતે લેબર પેઈન વખતે મળી ગયો. તેની કુંડલિની શક્તિ ચાલુ થઈ ગઈ. કંપન ડોલન મુદ્રાઓ શરૂ થઈ ગઈ.

પરિણામે મૌલવી પાસે ગયા.મૌલવી પોતાની વિદ્યા પ્રમાણે જોઈને કહ્યું કે આ છોકરીને બહુ મોટું જ્ઞાત વળગ્યું છે. દોઢ મહિના પછી લાવજો. જેથી સુતકના સમય પસાર થયા પછી કાઢીશ.ભૂતને અને જ્ઞાતને ખબર પડે છે કે હિંદુ કોણ છે ને મુસલમાન કોણ છે. આથી ભૂત હિન્દુને વળગે અને જ્ઞાત મુસલમાનને વળગે છે.સાચી વાત તો એ છે કે હિન્દુ-મુસલમાન જાતિઓ માનવજાતે પાડી છે. ભૂત કે જ્ઞાતે નહીં. તેને તો એવી ખબર હોતી નથી. સૌ પોતપોતાની થિયરી પ્રમાણે વાત કરે છે. પણ મનુષ્યમાં બનતી પ્રક્રિયા બધા માટે સરખી જ છે.

પેલા બહેનની કુંડલિની જાગૃતિની ક્રિયાએ સતત વધતી જ રહી. તેમનાં મા-બાપની ચિંતાનો પાર ન રહ્યો. તેમણે વિચાર્યું કે જો આ પ્રક્રિયા ચાલુ જ રહેશે તો દીકરાને સાસરે મોકલી શકાશે નહીં. કારણ સાસરિયા પછી મોકલી દેશેને સમાજમાં મારું નાક કપાય તેનાં કરતાં તો તે દીકરીને મારીને કટકા કરી જમીનમાં દાટી દેવી તે જ યોગ્ય છે. તે દરમિયાનમાં કોઈએ મારી વાત કરી.જેના ઉપર આવી વીતતી હોય તે જાણે. બીજાને શું ખબર પડે ? ગરજવાનને અક્કલ હોતી નથી.જ્યાંથી શાંતિ મળે કે મુશ્કેલીમાં રાહત મળે તે જ જુએ. ત્યારે તે મૌલવી કે ભૂવાનો વિચાર કરતા નથી.

આ ભાઈ મારી પાસે આવ્યા ને વાત કરી. મેં તેમને કહ્યું કે કાલે સવારે તમારે મરે ઘેર આવું છું ને જોઈને વાત કરીશ. અત્યારે પ્રેજ્યુડાઈઝ માઈન્ડથી આવવું બરાબર નથી. જે હશે તે જોઈને ખબર પડશે.

હું જ્યારે તેમને ઘરે ગયો. ત્યારે તે છોકરી પાંદડાની જેમ થરથર ધ્રૂજતી હતી. તેના મનમાં એમ કે આવનાર કોઈ ભૂવા હશે. મને લાલ મરચાનાં ધૂમાડી દેશે કે સાંકળે બાંધશે.આવી બાબતોમાં એવું બને છે. તેથી તેનો ભય સમજી શકાય તેવો છે. હું તેને મળ્યો. પહેલા તો તેને શાંતિથી સમજાવીને કહ્યું કે હું કોઈ ધંધાદારી ભૂવો નથી, એક વૈજ્ઞાનિક રીતે અભ્યાસ કરનાર યોગનો અભ્યાસી છું. પરિણામે તેનો ડર ઓછો થયો.

મેં તેમને પહેલા પ્રશ્ન કર્યો કે, “સ્વપ્નો આવે છે ?” સ્વપ્નમાં નાગના દર્શન થાય છે ?” તેણીએ જવાબ આપ્યો, “હા” મને નાગનાં દર્શન થાય

છે.”બીજો પ્રશ્ન એ કર્યો કે, “પાણી, લિંગ, ગણેશ ભગવાન કે કોઈ સ્વપ્નમાં ભગવાનના દર્શન થાયછે ?” તેણીએ જવાબ આપ્યો કે, “આવું બધું મન થાય છે.”મને તરત જ ખ્યાલ આવી ગયો કે આ પૂર્વજન્મનો યોગભ્રષ્ટ આત્મા છે. તેના પિતાજીને પૂછ્યું કે, “તમારે શું કરવું છે ?” તેમણે કહ્યું કે “આવું બધું બધ થઈ જાય તે કરો.” આ છોકરીને ગુલાબનું ફૂલ સંકલ્પ કરીને આપ્યું. કુંડલિની ગાંઠ પાછી વળી ગઈ.

ગુલાબના ફૂલમાં પ્રાણશક્તિનો સંગ્રહ

ગુલાબનાં ફૂલમાં પ્રાણશક્તિ વધુમાં વધુ સંગ્રહ કરવાની શક્તિ છે, તે વખતે નિર્વિચાર અવસ્થામાં આવીને જે જાતને સંકલ્પ મૂકીએ તો તે ફળે છે. તે પ્રમાણે સંકલ્પ કરી ગુલાબનું ફૂલ આપ્યું, જેથી આ બધી કુંડલિની જાગૃતિની ક્રિયાઓ બંધ થઈ ગઈ. (વધુ જાણવા માટે “પ્રાણચિકિત્સા” તથા “ઓરા”)

આધ:ગુરુ ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે ગીતામાં એવું વચન આપેલ છે કે યોગાભ્યાસ કરતાં જીવ છૂટી જાય, અધૂરી સાધના રહે તો બીજા જન્મે એવા કુટુંબમાં જન્મ આપુ છું કે અધૂરી સાધના આગળ ચાલે.

સદ્ગુરુ મળવા મુશ્કેલ છે

પણ મળ્યા પછી સાધના ખૂબ ઝડપથી આગળ વધે છે.

આવા તો હજારો પૂર્વજન્મના સાધકો આ સમાજમાં પીડાય છે. તેને સાચો રસ્તો બતાવનાર કોઈ નથી. ભૂવા-ભરાડી માટે આવી વ્યક્તિઓ કમાવાનું સાધન બને છે. હજારો ખર્ચવા છતાં કાંઈ ફેર પડતો નથી. જો કુંડલિની જાગૃત થઈ હોય તો તોની ફરી ગાંઠ વાળતાં તે બંધ પડે છે પણ આવી શક્તિ કેટલામાં? આજે સાચા ગુરુઓની મોટામાં મોટી સ્કેરરસીટી (દુષ્કાળ) છે. એક સાચી વ્યક્તિને આધારે ૯૯ ખોટી વ્યક્તિ ચાલે છે, ને હજારો પૂર્વજન્મના યોગીઓ આર્થિક, શારીરિકને માનસિક રીતે બેહાલ થતા જાય છે.

આવા કેસો મેન્ટલ ડૉક્ટરો પાસે જાય તો, તે પણ જાણે છે કે આની ડાગળી ચસકી ગઈ છે. તે વ્યક્તિને નાગ, લિંગ, ગણેશ, ભગવાન તેમ

અવાજ સંભળાય છે. તેને યોગની ભાષામાં 'અનાહતનાદ' કહેલ છે. ડોક્ટરો આવા ચિન્હો જોઈને વીજળીના શોટ આપવાનું શરૂ કરી દે છે. હકીકતમાં સાજા માણસો ઉપ શોટ આપે તો તેના મગજમાં ધરતીકંપ થાય છે. પરિણામે ગાંડો બને છે. તો પછી ગાંડા માણસનું શું થતું હશે? એકવાર શોટ આપવાથી સુખ્મણા નાડી બળી જાય છે, પછી તેનો કોઈ ઉપાય રહેતો નથી.

એકવાર શોટ આપ્યા પછી દિવસે ને દિવસે પરિસ્થિતિ ગંભીર થતી જાય છે. શોટ પછી થોડા સમય આરામ લાગે, પરંતુ પાછું હતું તેવું તે થઈ જાય છે. તેવી વ્યક્તિનું જીવન બરબાદ થઈ જાય છે. આવું ન બને તે માટે આ પુસ્તિકા લખવાનો વિચાર આવેલ છે. જેને યોગ્ય સમયે યોગ્ય વ્યક્તિ મળે તો એક વ્યક્તિનો જાન બચી જાય છે. એટલો આત્મસંતોષ મળે છે કે પૂર્વના યોગી જીવની સેવા કરી. તે માટે જ બીજા, ચોથા શનિ-રવિએ કુંડલિની શક્તિપાત ધ્યાનયોગ શિબિર યોજું છું કે આવી જીવોની શોધ થાય. અત્યાર સુધી મને ૭૦ વ્યક્તિ મળેલ છે.

ગાયત્રીમંત્રથી કુંડલિનીની જાગૃતિ

ઘોળકાનો કિસ્સો યાદ આવે છે. એસ.એસ.સી. ભણતા યુવાનને કોઈકે ગાયત્રી મંત્ર કરવાની સલાહ આપી. સલાહ આપનારને ખબર નથી કે તેને શું સલાહ આપે છે ? ગાયત્રીમંત્ર અગ્નિતત્ત્વનો બનેલ છે તે કરવાથી શરીરમાં અગ્નિ પ્રગટે છે, ત્યારબાદ કુંડલિની જાગૃત થાય છે. એસ.એસ.સી. ભણેલા ભાઈને બીજા અનુષ્ઠાનમાં કુંડલિની જાગૃત થઈને કરોડરજજીમાંથી ધડધડ કરતી સહસ્ત્રારમાં ગઈ. શરીરમાં ગરમી વધતી ગઈ. વૈદ્ય, ભૂવા, હકીમ કોઈ સમજ્યું નહીં. સલાહ આપનાર છૂટી પડ્યા. ગાયત્રી જાણનાર ખેરખાં પણ સમજી ન શક્યા. કોઈએ દૂધ-ઘી સેવાની સલાહ ન આપી. ગરમી દિવસે દિવસે વધતી ગઈ. પરિણામે મેન્ટલ કંડિશન વધતી ગઈ. ડોક્ટરે શોટ આપ્યો. આજે તે શોટની ૩૨ સંખ્યા પર પહોંચી ગયા છે. આમ એક આશાસ્પદ યુવાનનું જીવન રોળાઈ ગયું. મારી પાસે જ્યારે આ કેસ આવ્યો ત્યારે ઘણું મોડું થઈ ગયું હતું. છતાં સંકલ્પ કરીને ગુલાબનું ફૂલ આપ્યું જેથી થોડી રાહત રહે.

સંપર્ક-સીટીંગથી પ્રાણશક્તિનો અનુભવ

બીજા-એક કિસ્સામાં ભાઈ પોતે યોગસાધનામાં રસ ધરાવે. ધ્યાન-યોગનો પ્રોગ્રામ હતો ત્યારે મારી સાથે તેમનો પરિચય થયો. તેમનો રસ જોઈને તેમને ત્રણ કુંડલિની શક્તિપાત-ધ્યાનયોગની સીટીંગ આપી. તેના કારણે શરીરને ગતિ આપી. તેથી તેના તરંગો (વાઈબ્રેશન) જે અંદર બાજુ વળતા હતા તે સીધા થયા, તેના આધારે સૂક્ષ્મ શરીરનાં વાઈબ્રેશન સીધા થયાં. આ અંગે વધુ જાણકારી માટે “પ્રાણતત્ત્વ યોગાનુભૂતિ” તથા “ઓરા પુસ્તક” વાંચો.

હવે આ સીધા વાઈબ્રેશનથી સીધી અશર તેમનાં શ્રીમતી પર થઈ. તે થવાનું કારણ કે પૂર્વના યોગી જીવ હતા. તેના ચારેય શરીર તૈયાર હતાં. તેના આણુએ આણુ કોઈ સંતની શોધમાં હતા. કુદરતી રીતે તેના પતિનાં ચારેય શરીરના વાઈબ્રેશન સીધા થતાં હોવાથી તેની અસર તેનાં શ્રીમતી ઉપર થઈ અને શરીરમાં કંપન ડોલન ને જુદી જુદી ક્રિયાઓ શરૂ થઈ. આ સાધક પરદેશમાં નોકરી કરે. જ્યારે દેશમાં આવે ત્યારે શ્રીમતીને આવી ક્રિયાઓ વધી જાય. જ્યારે તે પરદેશ જાય, ત્યારે આ ક્રિયાઓ બંધ થાય. એટલે તેનાં સહવાસની અસરથી વાઈબ્રેશન થવા મંડે ને તે તેનું કામ કરે.

તેમના સગાં-સંબંધી એમ માને કે બહેનને ભૂત વળગેલ છે. ભૂવા-ભરાડીને બોલાવે. આવા બીજા ઉપાય કરે. જ્યોતિષને મળે તો તે કહે કે પિતૃ નડે છે. આ સાધકભાઈ મારી પાસે આવ્યા. તેમની વાત જાણી, તેમના ઘરે ગયો. તેમના શ્રીમતિને મળ્યો. તેમના શરીરમાંથી મજાનાં વાઈબ્રેશન નીકળતાં હતાં. જો તમોએ આદ્ય જગતગુરૂ શંકરાચાર્યની આનંદ લહેરીને સૌંદર્ય લહરી વાંચી હોય તો તેમાં આ ડિવાઈન વાઈબ્રેશન પ્રાણશક્તિના તરંગો ગુન ગુન કરતાં સરસરાટી કરતાં કેવા નીકળે છે તેનું વર્ણન સુંદર કરેલ છે.

આ વાઈબ્રેશન નીકળવાની શરૂઆત થાય તે પહેલા ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે. કારણ આ વાઈબ્રેશન પીંગલ નાડીમાં થઈ મસ્તકમાં જાય છે. ગરમી સહસ્ત્રારમાંથી અવકાશમાં ચાલી જાય છે. ત્યારે આ દિવ્ય તરંગો (ડિવાઈન વાઈબ્રેશન) ઠંડા પડે છે. ઈડા નાડી મારફતે નીચે ઉતરી હાથપગમાં પસાર

થાય છે, ત્યારે હાથપગ ઠંડા પડે છે. સાધકને હાથપગમાંથી કંઈ જઈ રહ્યું છે તેવો અનુભવ થાય છે.

આ સાધકના શ્રીમતીના શરીરમાંથી સનસન પ્રવાહ વહેતો જોઈને હું તો ખુશ થઈ ગયો, તેમના શ્રીમતીને બધી વાત કરીને ધ્યાન કેમ કરવું તે સમજાવ્યું, જેથી તેમના ચારેય શરીરની અશુદ્ધિ દૂર થાય ક્રિયા શાંત પડે અને ધ્યાન સરસ લાગે.

વિદૂષીબહેનનો અનુભવ-સૂર્ય પૂજાથી જાગરણ

એક વિદૂષીબહેન સત્સંગ ગોઠવે ત્યારે હજારોની સંખ્યામાં સત્સંગીઓ આવે, તેમને સાંભળે તેમની વાણીની અસર નીચે ભાવવિભોર બને. આ બહેને મારી બન્ને બુક “પ્રાણતત્ત્વ યોગાનુભૂતિ”, “આજ્ઞાયક” વાંચી. મને મળવા આવ્યાં. તેમણે તેમની વાત કરી.

તેઓ જ્યારે ૨૦ વર્ષની ઉંમરના હતાં ત્યારે અલ્હાબાદ (બનારસ-કાશી) ગયા. મણિકર્ણિકા ઘાટે સ્નાન કરવા ગયાં. સ્નાન કરીને બહાર સૂર્યનારાયણની પૂજા કરતાં હતાં. ત્યાં સામે સ્મશાનમાં દિવ્ય પુરુષનો વિશાળ દેહ દેખાયો. તેણે હાથ ઊંચો કરી આશીર્વાદ આપ્યા. ત્યારે આ બહેનનાં શરીરમાં એક પ્રકારની ઝણઝણાટી, કંપની ને રોમાંચક અનુભવ થયો.

બસ ! તે જ દિવસથી તેમની કુંડલિની શક્તિ જાગૃત થઈ ગઈ ને દિવ્ય અનુભવ શરૂ થયો, ત્યારબાદ તેઓ મુક્તાનંદ (મુંબઈમાં થાણા પાસે) શ્રી સિદ્ધયોગ મંડળને મળ્યાં. વડોદરા પાસે કાયાવરોણ શ્રી કૃપાલાનંદને મળ્યા. તેમને ગુરુછત્ર પ્રાપ્ત થયું. પરંતુ ક્રિયાઓનું જોશ ખૂબ વધી ગયું. તેમને મારાં બન્ને પુસ્તકો વાંચ્યાં ને મળવા આવ્યાં. તેમણે બે સિદ્ધયોગીની સીટીંગ પ્રાપ્ત થઈ હતી છતાં તેમના આગ્રહથી ત્રણ સીટીંગ આપી અને અમુક ક્રિયાઓ શીખવી જેથી ચારેય શરીરમાં અશુદ્ધિ જલદી દૂર થાય અને શાંતિથી ધ્યાન લાગે.

તે સિવાય કદાચ જાહેર સ્થળે ધ્યાનમાં બેસવાનો પ્રસંગ આવે તો સંકલ્પ મૂકીને ધ્યાનમાં કેમ બેસવું તે સમજાવેલ. તેમ ધ્યાનમાં બેસવાનો પ્રોગ્રામ કર્યો ને શાંત ધ્યાન લાગ્યું.

સંકલ્પની વિધિ

“હે ! ગણેશ ભગવાન, હે ! મા ભગવતિ કુંડલિની શક્તિ, હું (નામ) અત્યારે જાહેર સ્થળે ધ્યાનથી બેસું છું. જેથી કોઈ પણ જાતની ક્રિયાઓ ન થાય અને શાંત ધ્યાન લાગે.”

આ પ્રમાણે ત્રણ વખત સંકલ્પ કરીને બેસવું. જેથી કોઈ પણ જાતની ક્રિયાઓ ન થાય અને શાંત ધ્યાન લાગે.

પૂર્વના યોગી-કેંચ વ્યક્તિનું દિવ્ય સ્વપ્ન

બીજા એક કિસ્સામાં એક ફાંસનો રહેવાસી કેંચ જેની માતૃભાષા હતી. ભાંગ્યુ-તુટ્યું અંગ્રેજી આવડે. મારા એક સાધકના પરિચયમાં એ કેંચ આવેલ. તેમની વાતચીતમાં મારા નામનો ઉલ્લેખ થયો. મને મળવાની ઈચ્છા થઈ. મને મળ્યા ખરા. તેમની ને મારી વચ્ચે જે વાતચીત થઈ તે રજૂ કરું છું.

સવાલ : તમે ભારત શા માટે આવ્યા ?

જવાબ : યોગસાધના શીખવે તેવા ગુરુની શોધમાં.

સવાલ : યોગસાધનામાં રસ કેવી રીતે થયો ?

જવાબ : એક વખત આરામ-ખુરશીમાં શાંતચિત્તે સુતો હતો, ત્યારે ખુલ્લી આંખે દિવ્ય સ્વપ્ન આવ્યું. જેમાં વિદ્યાની દેવી સરસ્વતી દેવી વીણાધારિણી દેખાયાં. તેમણે મને ભારત આવવા અને દશ્યમાં બતાવેલ તે જગ્યાએ આવવા જણાવેલ. ત્યારબાદ ફાંસમાં રહેતા હિંદુ કેમિલીને ત્યાં ગયો. ત્યાં મેં સરસ્વતીદેવીનો ફોટો જોયો. આ ફોટો જોઈને હું ખુશ થઈ ગયો. તેમને મેં આ અંગે વાત કરી. હિંદુભાઈએ મને ગુજરાતીમાં ગીત શીખવ્યું.

“પેલા મોરલાની પાસે બેઠા શારદા જો ને !”

મારી પાસે તેમણે આખું ગીત ગાઈ બતાવ્યું. એક કેંચમેનના મુખેથી ગુજરાતી ગીત સરસ રાગથી ગાતા જોઈ મને ખૂબ ખુશી થઈ. ફાંસથી ભારત આવ્યા ને ઋષિકેશમાં સરસ્વતીદેવીનું મંદિર છે. તે જોઈને ખૂબ થઈ ગયો. ત્યાં ખૂબ જ ભાવથી આ ગીત ગાયું. તે સાંભળીને આજુબાજુનાં લોકો ભેગા થઈ ગયા. તેમાંના એક બે ગુજરાતી તેઓ ગુજરાતીમાં પૂછવા લાગ્યા. આ કેંચભાઈ મુંઝાઈ ગયા. આ ગુજરાતી ગીત સિવાય તેને ગુજરાતી ભાષાનું

જ્ઞાન ન હતું.

આ કૈંચ વ્યક્તિ તે પૂર્વજન્મનો યોગી જીવ હોવો જોઈએ. તે મા સરસ્વતીનો પરમભક્ત હોવો જોઈએ. જિંદગીમાં કદી સરસ્વતીનો ફોટો જોયેલો નહીં, તેને સૂક્ષ્મમાં દર્શન થયાં ને ત્યારબાદ ફોટો જોયો. જ્યારે મેં તેને ત્રણ સીટીંગ આપી ત્યારે ફરીથી સરસ્વતીદેવીના દર્શન થયાં.

જપયોગ - ગાયત્રી સાધનાથી કુંડલિની જાગૃતિ

એક સાધકભાઈનો કિસ્સો જુદા જ પ્રકારનો છે. તેઓ ધાંત્રધા નજીક બાવળા ગામના દરબાર છે. વર્ષોથી ગાયત્રી મંત્રનો જપ કરતા હતા. દર વર્ષે નવરાત્રિ દરમિયાન ખેતરમાં જ સાધનાની ચાર કુટિર બનાવેલ છે. તેમાં કોઈ એક મનપસંદ સાધના કુટિરમાં બેસી જાય. આમ તેમણે બાર વર્ષે અનુષ્ઠાન કર્યું. તેરમા વર્ષે તેમનાં શરીરમાં કંપન ડોલન શરૂ થયું. પંદર મિનિટ પછી ગતિ વધી ગઈ, ત્રીસ મિનિટ પછી ઉભા થઈને પછડાવા લાગ્યા. (લાદીમાં) આમ આ ક્રિયા ત્રણ કલાક ચાલી. પછી ક્રિયા શાંત પડી ગઈ. નવાઈની વાત એ હતી કે લાદીમાં ત્રણ કલાક પછડાવાને લીધે શરીરમાં દુઃખાવો થાય તેને બદલે તેના શરીરમાં સ્ફૂર્તિ લાગે અને કોઈ જાતનો દુઃખાવો થયો નહીં. આ પ્રક્રિયા નવે નવરાત્ર ચાલુ રહી અને છેલ્લા ચાર વર્ષથી ચાલુ છે. તે દરમિયાન મારો તેમને ભેટો થયો. મેં તેમને સમજાવ્યું કે આ કુંડલિની જાગૃતિ ક્રિયા છે.

મેં પૂછ્યું, તમને બીક લાગી ? અથવા એવો પ્રશ્ન ન ઉઠ્યો કે મને ભૂત તો નથી વળગ્યું ને ?

દરબારે જવાબ આપ્યો, શરૂઆતમાં બીક લાગે તેમ જ ભૂતનો વહેમ પણ થયેલો, પરંતુ ગાયત્રી મંત્ર કરતાં આ શરૂ થયું, તેથી ભૂત જેવી મેલી વસ્તુ ન જ આવી શકે એવો પૂર્ણ વિશ્વાસ સાથે અભ્યાસ ચાલુ રાખ્યો.

અમારી વાત ચાલતી હતી ત્યાં તેમનો મોટો બાબો આવ્યો. જે અગિયારમાં ધોરણમાં ભણતો હતો. મેં તેમને કહ્યું કે, તમે બાર વર્ષ સાધના કરી તેને પરિણામે કંપન-ડોલન ક્રિયાઓ શરૂ થઈ. તમારો આ બાબો જો મારી પાસે ૩૦ મિનિટ બેસે તો તેને પણ તમારી જેમ જ પૂર્વજન્મનો યોગી છે અને પૂર્વજન્મમાં પણ તેણે મારા જીવનને અનુરૂપ જ જીવન જીવ્યું છે. તમારા અને

તેના સંસ્કાર એક જ છે.

પૂર્વ-જન્મના યોગ તથા શક્તિપાતનો અનુભવ

દરબારે પોતાના છોકરાને બોલાવ્યો. ધ્યાનમાં બેસવા માટે વાત કરી. છોકરો તો બાપાની વાતમાં વિશ્વાસ રાખીને બેસી ગયો. તેને ધ્યાન કે કુંડલિની શક્તિ વિષે કાંઈ ખબર ન હતી. સાવ ઈનોસન્ટ (નિર્દોષ) હતો.

મારી પાસે બેઠા પંદર મિનિટ પછી આપોઆપ શરીર કંપવા, ડોલવા લાગ્યું ને પહેલવાનની જેમ જંપ મારીને કૂદવા લાગ્યું. આ છોકરો ભોંય ઉપર (લાદી પર) પડતો હતો. તે જોઈને તેની મા વિમાસણમાં પડી ગઈ, ને રડવાની તૈયારી સુધી ગઈ. તેના મનમાં એમ થતું હતું કે આને કેટલું વાગતું હશે ? જ્યારે છોકરાને બે કલાક પછી ક્રિયાઓ બંધ થઈ ત્યારે તેની માએ પૂછ્યું કે, “ભાઈ તને ક્યાંય લાગ્યું તો નથી ને ?”

દરબાર તો ખુશ થઈ ગયા. પોતાના આવા અનુભવ માટે બાર વર્ષ ગયાં. જ્યારે તેના છોકરાને પંદર મિનિટમાં શરૂ થયું. તેણે મને કહ્યું “મારા પત્ની (ઠકરાની)ને બેસાડશો ?” મેં તેને કહ્યું કે, “મને કોઈ વાંધો નથી, બલ્કે આનંદ થશે કે એક કુટુંબમાં બધા જ સભ્યો ધ્યાનયોગનો અભ્યાસ કરે છે. નહીં તો પતિ-પત્ની વચ્ચે પણ આ કંકાસનું કારણ બને.

ડૉક્ટર સાધકનું સુક્ષ્મદર્શન

રાજકોટમાં એક બહેન કે જેઓ ડબલ એમ.એ. હતાં. તેમને ધ્યાનમાં બેસવું હતું. મેં તેમના પતિ સાથે આવવાનું કહ્યું. મેં તેમના પતિને સમજાવ્યું કે બહેન પૂર્વજીવનનાં યોગી જીવ છે. જો સાધનાને માર્ગે જશે તો તમારે તેને ઘરકામમાં મદદ કરવી પડશે. કારણ જો તેઓ ધ્યાનમાં બેસે તો પછી પાંચ-છ કલાક ધ્યાનમાં જ રહેશે. તેઓ કબૂલ થયા. આજે તેઓ સારી રીતે ધ્યાન કરે છે કે ઘરના બધા જ સભ્યો ધ્યાન માર્ગે આગળ વધે છે. આવું ન બને તો કંકાસનું કારણ બને છે. દરબારની ઈચ્છા મુજબ તેનાં ઠકરાણીને ધ્યાન કરાવેલ જેમાં તેમને પણ બહુ મજા આવી.

એક ડૉક્ટર હતાં. પરંતુ તેઓ સરકારી સર્વિસમાં ન હતાં. ઘર સંભાળતા હતા. તેમણે મારું પુસ્તક “પ્રાણતત્ત્વ યોગાનુભૂતિ” રાત્રે પુરુ કર્યું.

સવારમાં તેઓ મારી પાસે આવ્યાં. મને રડતાં રડતાં તેના જીવનમાં બનેલ બધી જ ક્રિયાઓનું વર્ણન કર્યું. આ બધી જ ક્રિયાઓ કુંડલિની જાગૃતિની છે.

બાળપણમાં અગિયાર વર્ષની વયે તેમને એક સાધુ મળી ગયા. તેમણે તે બહેનને એવી સલાહ આપે કે સવારે પાણિયારે દીવો કરવો અને પ્રભુને પ્રાર્થના કરવી તો આ ક્રિયાઓ નહીં થાય. જો કે આ તો સંકલ્પની વાત છે. જો આપણે સંકલ્પ કરીએ તો આ ક્રિયા દ્વારા જે અશુદ્ધિ દૂર થવી જોઈએ તે દૂર થતી નથી. કારણ કે ક્રિયાઓ જ ન થાય તો અશુદ્ધિઓ દૂર કરેવી રીતે થાય? મહાત્માના મનમાં એવું હશે કે પાણિયારે દીવો કરવાથી અગ્નિદેવની સાક્ષી રહે છે જેથી ક્રિયાઓ ઓછી થાય તેવો સંભવ રહે છે.

તેમના કહેવા મુજબ ઘરના માણસો તેમને ગાંડી જ ગણતા હતા. તેને સૂક્ષ્મનું દર્શન થતું તે કોઈને કહી શકતા નહીં, તેનાં મનમાં એક બીક હતી જો હું લોકોને કહીશ તો બધા મને ગાંડી જ ગણશે. પરિણામે તેમનું જીવન એકલવાયું બન્યું. ભગવાન દુઃખ આપે છે તે સાથે જ આપે છે. નાની ઉંમરે તેના મા-બાપનો સ્વર્ગવાસ થયો. તેથી જીવન સાવ એકલવાયું થઈ ગયું. કોઈ બેનપણી ન રહી નાનપણથી જ ભણવામાં હોંશિયાર હતાં. તેની બેનપણીઓ તેના કરતાં જલદી સેટ થઈ ગઈ.

તેઓ મનમાં શરીરમાં થતી પ્રક્રિયા કોઈને બતાવી શકતાં ન હતાં. તેઓના પતિ ડૉક્ટર હતા. તેઓના ઘરે હું ઘણીવાર જતો. જો ડૉક્ટર ઘરે ન હોય તો ડૉક્ટર નથી તેમ કહી ઊંબરેથી વળાવી દેતાં. વળી, મારો સ્વભાવ પણ વાતોડિયો નથી. કામથી કામ રાખું છું. આમ ત્રણ વર્ષથી તેમના ઘરે અવાર નવાર જતો હતો. પણ આ બાબતમાં વાતચીત કંઈ ન હતી. આખરે તેઓ મારું પુસ્તક વાંચીને મારી પાસે આવ્યાં. ને અફસોસ કરવા લાગ્યાં કે, “તમે ત્રણ વર્ષથી મારે ઘરે આવો છો છતાં હું તમને ઓળખી શકી નહીં?”

મેં તેમને કહ્યું કે, “યોગીએ બોર્ડ માથે મારીને ફરવું કે હું મોટો યોગી છું? જેના યોગ હોય તેનો આપોઆપ પરિચય થાય, નહીં તો યોગ વગર યોગ નથી.” ત્યારબાદ તેમને ક્રિયાઓ બંધ ન થાય તેવો સંકલ્પ ન કરવા તેમ જ શરીરની અશુદ્ધિ દૂર થાય માટે જે ક્રિયાઓ થાય તે ખુલ્લા દિલથી થાય

તેમ કરવા સલાહ આપી. અઠવાડિયામાં તો તેઓ કથકલી નૃત્ય આપોઆપ કરતાં થયાં. હકીકતમાં તેઓ કથકલી નૃત્યનો કક્કો જાણતાં ન હતાં. હાલમાં તેઓને સુંદર ધ્યાન લાગે છે.

૬૫ વર્ષના દાદીમાને પૂજા-પાઠ દ્વારા કુંડલિની જાગૃતિ

એકવાર હું એક ૬૫ વર્ષનાં ડોશીમાને મળવા ગયો. જો કે ગયો હતો સંસારી કામ અંગે, પરંતુ ત્યાં બધા ચિંતાતુર હતાં, પૂજાના રૂમમાં સ્ટુલ મૂકીને બારીમાંથી ડોકિયું કરતાં હતાં. તે દિવસે ડોશીમાં પૂજાનો રૂમ બંધ કરીને પૂજા પાઠમાં બેઠાં હતાં. ગાયત્રી મંત્ર કરતાં હતાં. ત્યાં જ ઓચિંતા દેડકાની જેમ શરીરથી કૂદવા લાગ્યા. આ ક્રિયા છેલ્લા ચાર કલાકથી ચાલુ હતી. બહારનાં લોકો પણ આ નવાઈભરી ક્રિયાઓ જોતા હતા. રૂમ અંદરથી બંધ હતો. તેને કોઈ ખોલી શકે તેમ ન હતો. બધાને મનમાં બીક લાગી કે નક્કી ડોશીમાંના શરીરમાં કોઈ ભારે ભૂત આવ્યું છે.

મેં જોયું કે માજીને નાનપણથી સેવા પૂજા કરવાની ટેવ છે જેનું ફળ ૬૫ વર્ષે કુંડલિની જાગરણના રૂપે મળ્યું, પણ તે વિષે અજ્ઞાન હોવાને કારણે સમજી ન શક્યા અને પૂરેપૂરો લાભ ન લઈ શક્યા.

આ ડોશીમાંનો ઈતિહાસ જાણવા જેવો છે. સાત-આઠ વર્ષની ઉંમરે વિધવા થયાં હતાં. તે જમાનામાં બાળ-લગ્નો ન થતાં. વળી તેઓ બ્રાહ્મણના ઉચ્ચ કુટુંબમાં જન્મેલાં હતાં. તેથી મા-બાપ સગા-વહાલાંએ નાનપણથી જ પૂજા-પાઠમાં લગાડી દીધાં. પરિણામે ૬૫ વર્ષની ઉંમરે તેની સાધના પાકી. કુંડલિની જાગૃત થઈ. નસીબ એવા કે હું પણ તે જ વખતે પહોંચી ગયો. જ્યારે તેઓ બહાર આવ્યાં એટલે મેં તેમને યોગની થિયરી સમજાવીને નિયમમિત ધ્યાનમાં કેમ બેસવું તે સમજાવ્યું. ધ્યાન છૂટ્યા પછી દૂધ પીવાની સલાહ આપી.

પ્રોફેસરને સિદ્ધયોગ શક્તિપાતનો અનુભવ - માત્ર જાણકારી

જરૂરી નથી, અનુભવ જરૂરી

એક જુદા જ પ્રકારનો કિસ્સો મને યાદ આવે છે. બનારસ એટલે કે કાશીમાં હિંદુ યુનિવર્સિટીમાં તેઓ ફિલોસોફી વિભાગના વડા હતા. તેમને ૧૬

વર્ષની ઉંમરથી યોગ સાધનામાં રસ હતો. આ માટે એકવાર હિમાલય યાત્રા કરેલ, પરંતુ ૮૦ વર્ષની જિંદગીમાં કોઈ સિદ્ધયોગી ન મળ્યા.

મને મળવા માટે સંદેશો મોકલ્યો. બપોરે લગભગ બે વાગ્યે મળવા ગયો. તેઓ મળ્યા. તેમણે મને કુંડલિની યોગ વિષે લેકચર આપવાનું શરૂ કર્યું. તે સાંજે ૭-૩૦ પાગે પૂરું કર્યું. મને પ્રવચન સાંભળીને ખૂબ જ મજા આવી. મેં તેમને પૂછ્યું કે, તમે લેકચર આપ્યું તેમાં તમારો અનુભવ કેટલો?

પ્રોફેસરે જવાબ આપ્યો કે, “જે બધું વાંચેલ છે તેને મેં વ્યવસ્થિત રીતે રજૂ કરેલ છે, પરંતુ તેમાં મારો અનુભવ કંઈ પણ નથી.”

મેં તેમને પૂછ્યું કે, “આવો અનુભવ કરવો છે ?” તેમણે જવાબ આપ્યો કે, “આવા મહાત્મા ક્યાં મળે ?” મેં તેમને કહ્યું “આ તમારી સામે બેઠા છે.” તેઓની કલ્પના બહારની વસ્તુ હતી કે આમા સહજમાં મહાત્માનો ઘરે બેઠા ભેટો થાય. ઘડીક તો તે માનવા તૈયાર થયા નહીં.

તેઓ બેસવા તૈયાર થયા ત્યારે અડધી કલાકની સીટીંગ પછી પણ અઢી કલાક બેઠા. અદ્ભૂત અનુભવોમાંથી પસાર થયા. તેમના આનંદનો પાર ન હતો. તેમણે મને કહ્યું કે કલ્પનાતિત અનુભવ થયો. તેઓ ખુબ ખુશ થયા ને પૂછ્યું. “તમારા ગુરુ કોણ?”

મેં કહ્યું, “મધૂસૂદન મહારાજ.” જેમની પાસેથી કુંડલિની શક્તિપાત ધ્યાનયોગની દિશા મળી. પછી તો બીજા અનેક ગુરુઓના પરિચયમાં આવ્યો. દરેક પાસેથી જુદી જુદી વિદ્યા મળી. ત્યારબાદ મારું સંશોધનને લક્ષ પ્રાપ્ત કરવા માટે યોગના બધા જ વિભાગોનો સમન્વય જરૂરી છે. તે વાત મનમાં દઢ થઈ. તે પ્રમાણે પ્રયત્ન કર્યા. ત્યાર અનેક ગુરુઓના પરિચયમાં આવ્યો. જેમાંથી સાચા અભ્યાસીને, વિદ્યાના આત્મસાત્ કરનાર માત્ર ત્રણ જ મહાત્મા મળ્યા. તેમાંથી બીજા યોગવિદ્યાનાં અંગોનો અભ્યાસ કર્યો ને યોગના બધા અંગોનો સમન્વય કર્યો. એવો રાજમાર્ગ તૈયાર કર્યો કે પાંચ-છવર્ષમાં ચેતનાનો વિકાસ થાય.

પૂર્વના યોગીજીવ અને કુંડલિની જાગૃતિ

આમ આ પ્રસંગોથી ફલિત થાય છે કે પૂર્વનો યોગી જીવ છે તેને અનુકૂળ

વાતાવરણ મળે તો તરત જ પૂર્વના સંસ્કાર જાગૃત થાય છે. દા.ત. મંદિરના વાતાવરણ મળે તો તરત જ પૂર્વના સંસ્કાર જાગૃત થાય છે. દા.ત. મંદિરના વાતાવરથી કંપન, ડોલન, ધ્રુજારી શરૂ થાય છે. ભજન ભાવવાહી રીતે ગવાતાં હોય તો પણ કંપન, ડોલન કે ધ્રુજારી શરૂ થાય છે. ભૂવા ડાકલ વગાડે ત્યારે એક વાતાવરણ તૈયાર થાય છે. તેમાં પણ ક્રિયાઓ શરૂ થાય છે. ભૂવો તેને પકડી લે છે ને બોલતો ન હોય છતાં પરાણે બોલાવે છે. આ બોલ ખોટા પડે છે છતાં કોઈ વ્યક્તિનું પ્રાણશરીર, સુક્ષ્મશરીર, કારણશરીર શુદ્ધ હોય તો બોલેલી આગાહી સાચી પડે છે. જેનું પ્રાણશરીર શુદ્ધ હોય તેની ૫૦ ટકા આગાહી સાચી પડે છે. જેનું પ્રાણશરીર સુક્ષ્મશરીર શુદ્ધ હોય તેની ૭૫ ટકા આગાહી સાચી પડે છે. જેનું પ્રાણશરીર, સૂક્ષ્મશરીરને કારણશરીર ત્રણે શુદ્ધ હોય તેની ૧૦૦ ટકા આગાહી સાચી પડે છે.

આવું તો ભાગ્યે જ બને છે, બાકી ડાકલા, પડઘા એવા બોલતા હોય કે જે કદી ન ધ્રુજતો હોય તે પણ ધ્રુજવા લાગે છે. લગભગ ૮૦ ટકા લોકો ડાકલાની રમઝટમાં કંપનનો અનુભવ કરે છે. ભલે બહારથી ન બતાવે, ને ઢોંગ ચાલુ રાખે કે મને કાંઈ થતું નથી, પરંતુ તે પોતાના સંકલ્પ બળથી દબાવે રાખે છે. જેથી કંપન, ડોલન થાય નહીં, પરંતુ અંદરની ચેતનામાં હલનચલન શરૂ થાય છે તે લગભગ દરેક વ્યક્તિને અનુભવે છે. જો સંકલ્પ ઢીલો પડે ને વ્યક્તિની એકાગ્રતા તૂટી તો બહારથી કંપન ચાલુ થાય છે ને ભૂવો વ્યક્તિ પાસે જોરજોરથી ડાકલા વગાડીને કંપન વધારે છે.

શ્રી દ્વિજેનભાઈ દેસાઈનો કંપન-ડોલનનો અનુભવ

મારા એક કોંગ્રેસી મિત્ર જે આજુબાજુના ૨૫ ગામોમાં સુધારાવાદી તરીકે પ્રખ્યાત હતા. ભૂવામાં માનતા નહીં ને તેમની હાંસી ઉડાડતા, તે એક વખત આવા ડાકલા વાગતા હતા ત્યાં અચાનક જઈ ચઢ્યા. તેના શરીરમાં પણ કંપન ડોલન ચાલુ થયું. તેણે શરીર ઢીલું મૂક્યું. પરિણામે તે નાચવા કુદવા લાગ્યા. ગામના લોકો પર આની અસર શું થશે તેનો ખ્યાલ ન રહ્યો. તેને મજા આવી ગઈ. ભુવાઓ પણ જોરમાં આવી ગયા.

ત્યારબાદ તેઓએ નિખાલસતાથી કબૂલ કર્યું કે જે કાંઈ થયું તે મારી

મરજી વિરુદ્ધ થયું. હું તેને રોકી શકતો ન હતો. એટલું જ નહીં ભગવાનનું મંદિર પૂજાપાઠ ચંડીપાથ થતા હોય અને ત્યારે હું ત્યાં જાઉં છું, ત્યારે પણ કંપન, ડોલન-નાચવું, કુદવું શરૂ થાય છે.

શ્રી દ્વિજેનભાઈ દેસાઈ ગુજરાત વિધાનસભાના અધ્યક્ષ હતા તે ધ્યાન અંગેના તેમના અનુભવની ચર્ચા કરતા કહ્યું કે, “એકવાર સોમનાથ મહાદેવના મંદિરે દર્શન કરવા ગયો હતો ને મંદિરમનાં દાખલ થતાં જ કંપન ચાલુ થયું. મહાદેવના લિંગમાંથી તેજસ્વી ગોળો નીકળ્યો ને મારામાં સમાઈ ગયો. ત્યારથી ધ્યાનયોગ, યોગાભ્યાસમાં મને રસ પડવા લાગ્યો અને ત્યારબાદ અનેક યોગીઓના પરિચયમાં આવ્યો.

તેવી જ રીતે શકાદય બોલતી વખતે જે વાઈબ્રેશનથી વાતાવરણ તૈયાર થાય છે, ચેતનામાં તેમાંથી જે સ્પંદન ઉભું થા છે, તેથી સાધક કંપન ડોલન ને ઝણઝણાટી અનુભવ કરે છે.

આ અનુભવ એટલે ચૈતન્યશક્તિનો વિકાસ જેમાં આ પહેલું પગથિયું બને છે, આ વખતે યોગ્ય ગુરુના માર્ગદર્શનની જરૂર છે. આ માર્ગદર્શન ન મળે તો શરીરમાં ગરમી વધી જાય છે. તો નુકસાન કરે છે. તે માટે ખાસ ઘી-દૂધ પીવું જરૂરી છે. આ વાત ભુવાવર્ગ ખાસ જાણે છે, તેથી આવી વ્યક્તિનું ધુણવાનું પુરુ થાય એટલે દૂધ ખાસ આપે છે.

પરંતુ આ તો “મા ભગવતિ કુંડલિનીશક્તિ”ની ક્રિયાઓ છે. જે અજ્ઞાન, અભણ લોકો સમજતા નથી. ભૂવા-ભરાડી પાસે જાય છે અને પૈસે ટકે ખુવાર થાય છે. જ્યોતિષી પાસે જાય તો જ્યોતિષી આ બધું સાંભળીને કહે છે, “તમને પિતૃ નડે છે.” અરે ! ભલા માણસ, મા-બાપ હંમેશા સંતાનનું ભલું ઈચ્છે, તે કદી બુરું કરે ખરા ? પણ છતાં ઘણા સાધકોના ઘરે જઈએ ત્યારે તેમના ગોખલામાં નાળિયેર મુકેલ હોય અને હોય છે કે અમે અમારાં મા-બાપ કે કાકા-કાકીને બેસાડેલ છે.

આ અંધશ્રદ્ધા દુર કરવા માટે સાચા જ્ઞાન ને સમજણની જરૂર છે. તે માટે યોગની થિયરી આગળ મુજબ સમજાવેલ છે. તેમજ કુંડલિની જાગૃત થાય ત્યારે કેવી નિશાની થાય તે પણ બતાવેલ છે.

- કીર્તિ માન - પ્રતિષ્ઠા વધારવાની ઈચ્છા બળવાન હોય તો સિધ્ધી તમારાથી દૂર ભાગે જે સાધકો ભૌતિક ઈચ્છાથી સિધ્ધીનો પ્રયત્ન કરે તેને સિધ્ધી મળતી નથી.
- જ્યારે ઈચ્છા અપેક્ષા અહં-યશ-કીર્તિ-માન પ્રતિષ્ઠા અને ધન વૈભવની ઈચ્છા શૂન્ય થાય ત્યારે સિધ્ધી સાધકના ચરણ ચૂમે છે. અને સાધકને સિધ્ધિનું મહત્વ રહેતું નથી.
- સિધ્ધિ માટે અદમ્ય ઈચ્છા - સદ્ગુરુ - પાસે એહં શૂન્ય ભાવે શરણાગતિ ગુરુનાં માર્ગદર્શન મુજબ પુરુસાર્થ અને પ્રબુદ્ધપા જરૂરી.
- તમે કરેલા ગુરુથી સંતોષ હોય બીજી જાળવાની ઈચ્છા મરી ગઈ હોય કોઈ બાબતમાં શંકા સમાધાન ઉપસ્થિત થતું ન હોય તો બીજી ગુરુ કરવાની જરૂર નથી પરંતુ પૂર્ણતાનો અનુભવ ન થતો હોય તો અનેક ગુરુ કરી શકાય.
- પૂર્વજન્મના યોગીઓ આ જન્મ ખૂબ સામાન્ય વ્યક્તિત્વ ધરાવતા હોય પણ તેમનો અહં ખૂબ ઓછો હોય માત્ર જીવન જીવવા પૂરતો જ અહં હોય છે.
- મહેનત મજૂરી કરતા કુંભક થતો હોય તેવા પૂર્વજન્મના યોગી જીવની કુંડલીની જાગરણ અજાણી થઈ શકે છે.
- પૂર્વજન્મના યોગી જીવને સુવાવડના લેબર પેઈન્ટ દરમ્યાન પણ કુંડલીની જાગૃત થઈ શકે છે.
- ગુણવાત્તા વધુમાં વધુ પ્રાણશક્તિ સંગ્રહ થઈ શકે છે. નિર્વિચાર અવસ્થામાં સંકલ્પ સાથેનો જે પ્રાણી ફુલમાં મૂકીએ તે ફળે છે.
- કુંડલીની શક્તિપાત - સીટીંગથી પ્રાપ્ત શરીરના વાઈબ્રેશન જ અંદરબાજી વળતા હોય છે. તે સીધા થઈ બહારની બાજુ વાતાવરણ ફેલાય છે.
- ધ્યાન-પૂજા-અનુષ્ઠાન વખતે થતી શારીરિક કંપન-ડોલનની ક્રિયાઓ અશુદ્ધિ દૂર કરવા માટે છે. તેને રોકવી નહિ.
- જેનું પ્રાણશરીર સુક્ષ્મશરીર અને કારણશરીર શુદ્ધ હોય તેની બોલેલી આગાહી સાચી પડે છે.
- શકાદય સ્તુતિ તથા માતાજીની આરતી બોલતી વખતે બનતા વાઈબ્રેશનથી તૈયાર થતા વાતાવરણમાં ચેતનામાં ઉભા થતા સ્પંદનથી કંપન - ડોલન ઝીણ ઝીણાટનો અનુભવ થાય છે.

પ્રકરણ-૨

કુંડલિની શક્તિ જાગૃત થયાની નિશાનીઓ

આગળના પ્રકરણમાં આપણે અલગ અલગ પ્રસંગોમાં કુંડલિની જાગરણ ક્રિયાઓ થતી જોઈ આટલા વર્ષોના અભ્યાસ પછી જો પ્રસંગોની જ ચર્ચા કરીશું તો તેના સંખ્યાબંધ પુસ્તકો બનીશે. તેના બદલે કુંડલિની જાગરણના લક્ષણોની યાદી જ આપવી યોગ્ય જણાઈ છે. અહીં જે યાદી આપી છે તે પૂર્વજન્મના યોગી જીવને સામાન્ય રીતે કોઈપણ ધાર્મિક વાતાવરણમાં પૂજા પાઠ સમયે, શારિરીક કસરત, થોડીક ક્રિયાઓ દરમિયાન મંત્ર જાપ સમયે કે કશું જ કર્યા વિના પણ થતું જોવા મળે છે. આ યાદીમાંથી કોઈપણ નિશાન આપને લાગુ પડતી હોય તો તેને માનસીક રોગ, વળગાડ, ગૃહદશા, મેલીવિદ્યા, જેવી વહેમમાં પડ્યા વગર સિદ્ધયોગી પાસે જઈ વિધિસર શક્તિપાત પ્રાણચિકિત્સા લેશો તો આ તકલીફો બંધ થશે, ચિંતા દૂર થશે ઘરના સભ્યોનું ટેન્શન દૂર થશે. વ્યક્તિ પોતે સદા મસ્તીમાં રહી, યોગના - આત્મજ્ઞ ઉન્નતીના અભ્યાસમાં નિર્વીઢને આગળ વધે છે. આપના ઓળખતા પણ બીજા કોઈપણ સંબંધીને આ નિશાની

૧. હાથ પગમાં ખાલી ચઢી જાય.
૨. શરીર ગરમ થઈ જાય.
૩. ધ્યાન દરમિયાન મોંમા પાણી ખૂબ આવે.
૪. પોતે નાનો અને નાનો થતો લાગે અને મોટો અને મોટો થતો લાગે.
૫. સૂક્ષ્મશરીર બહાર નીકળીને સૂક્ષ્મ જગતમાં ફરવા જવાનો અનુભવ થાય.
૬. આંખો ઉપર વજન લાગે.
૭. માથુ ભારે થઈ જાય.
૮. ધ્યાન દરમિયાન ક્રોધ ખૂબ ચઢે. આ વખતે સાક્ષીભાવ રાખવો, ક્રોધના સંસ્કાર ભૂસાઈ જાય છે.
૯. કોઈ ગાવા લાગે, નાચવા લાગે, કોઈ ચીસો પાડે.
૧૦. ઘણા સાધકોને આપોઆપ આસન, પ્રાણાયામ, ભસ્ત્રિકા થવાનું લાગે. આ

રીતે પ્રાણાયામ અને આસનોની શોધ થઈ છે.

૧૨. ઘણા સાધકોને શરીરમાં વીજળીના ઝાટકા લાગતા હોય તેવું થાય.
૧૩. ઘણા સાધકોને પોતાનું શરીર ફરતું હોય તેવું લાગે તો ઘણાને પૃથ્વી ફરતી હોય તેવું લાગે છે.
૧૪. ધ્યાન દરમિયાન ઘણા હસે છે. ઘણા રડે છે.
૧૫. ધ્યાન દરમિયાન ઘણાને અવાજ સંભળાય છે.
૧૬. ધ્યાન દરમિયાન દેડકાની જેમ કૂદે છે.
૧૭. ધ્યાન દરમિયાન ગોળ ગોળ ઘુમે છે, જમીન પર આગોટે છે.
૧૮. સિંહની જેમ ગર્જના કરે છે કે કોઈ બીજા પશુના જેવા અવાજો કરે છે.
૧૯. ડોક ગોળ ગોળ ફેરવે છે.
૨૦. આંખની કીકી આપોઆપ આજ્ઞાયક તરફ ફેરવે છે અને આપણે જોતાં સફેદ ભાગ આંખોમાં મોટા દેખાય છે.
૨૧. ઘણા સાધકો આપોઆપ મંત્રોચ્ચાર કરે છે. જૂના સંસ્કાર બહાર આવે છે.
૨૨. કોઈને આખા શરીરમાં એક પ્રકારનું ઘેન રહે છે અને મસ્તી જામે છે.
૨૩. કોઈને વળી વાસના, ઝંખના કે ઈચ્છા પ્રમાણે જુદા જુદા દશ્યો દેખાય છે.
૨૪. કોઈને લાલ, પીળા, નીલા, સફેદ વાદળોના ગોટેગોટા દેખાય છે. આ રંગો જુદા જુદા ચક્રોના રંગો આંખે આજ્ઞાયક પર દેખાય છે.
૨૫. કોઈને માત્ર શાંતિ નિરવ શાંતિનો અનુભવ થાય છે.
૨૬. કેટલાક સાધકોને ધ્યાન દરમિયાન પ્રશ્નો ઊભા થાય છે. ધ્યાનમાં જ જવાબ મળી જાય છે.
૨૭. કોઈને ધ્યાન દરમિયાન તીર્થયાત્રા કરવાનું મન થાય છે અને ધ્યાન દરમિયાન જ તીર્થયાત્રા કરે છે.
૨૮. કોઈને ખુલ્લી આંખે ધ્યાન ચાલુ થઈ જાય છે અને પંદર વીસ મિનિટ સુધી આંખ એમને એમ ખુલ્લી રહે છે.
૨૯. કોઈ સાધકને આકાશમાં કે બ્રહ્માંડમાં ફરવાનો અનુભવ થાય છે.
૩૦. કોઈ સાધકને ચક્કર આવે છે. રસ્તા પર પડી જવાનો અનુભવ થાય છે.

૩૧. કોઈ સાધકને જમીનથી અદ્ધર થઈ જાય છે અને આ સ્થિતિમાં થોડો સમય રહે છે.
૩૨. ઘણાને માથામાં દુઃખતું હોય તેવું લાગે છે. તેમાં દવા ન કરવી.
૩૩. કેટલાકને ભયંકર ડરામણાં દશ્યો દેખાય છે. તો બીવું નહીં.
૩૪. કેટલાકનું પોતાનું સ્વરૂપ દેખાય છે. જેને શાસ્ત્રમાં પ્રતિકદર્શન કહેવાય છે.
૩૫. કોઈને ટકા મુંડાવાળા શંકર ભગવાન, મહાકાળી પાર્વતીના દર્શન થાય છે.
૩૬. કેટલાક સાધકોને હાડપિંજર દેખાય છે.
૩૭. કેટલાકને પોતાના સ્વજનનું મૃત્યુ પણ દેખાય છે.
૩૮. તો કેટલાકને સ્મશાનમાં મડદાં બળતાં દેખાય છે. જો આવું દેખાય તો તે જીવોની તમારી સાથે સારી ગતિ થાય અને તમે તેના મુક્તિના કારણ બનો છો.
૩૯. કોઈ શેષશૈયા પર પોઢેલા વિષ્ણુ, રામ, શંકર, પાર્વતી, કૃષ્ણની રાસલીલા, તો કોઈને ભગવાન શંકરનું અધોર બિહામણું રૂપ દેખાય છે. આવું બને તો બીવું નહિ. તેથી આત્મબળ મજબૂત થાય છે.
૪૦. કોઈ સાધકને પેટમાં વાયુ ગડગડાટ કરે છે અને તેનો અવાજ સંભળાય છે. આવું બને તો ચત્તા સૂવું-એટલે બંધ થઈ જશે.
૪૧. આજ્ઞાયકમાં સળવળાટ અને વાયુ દોડતો લાગે છે. તો માથે ઘી ઘસવું અને કપાળે ચંદન લગાવવું.
૪૨. આંખ, કાન, નાક, ગાલ ફરકે છે. ‘હં’ અને ‘થી’ આજ્ઞાયકની પાંખડી છે. જે ફરે ત્યારે આવું થાય છે.
૪૩. ભૂતકાળમાં જોયેલાં દશ્યો દેખાય છે. ભવિષ્યમાં બનનાર દશ્યો દેખાય છે.
૪૪. ધ્યાન દરમિયાન ગુરુ માર્ગદર્શન આપવામાં આવે છે. અનેક શંકાનું સમાધાન થાય છે.
૪૫. કોઈવાર ગેબી વાણી સંભળાય છે.

૪૬. કોઈવાર પૂર્ણ શાંતિનો અનુભવ થાય છે. છેવટે માણસ શાંતિ માટે જ દોડે છે ને ? મન ખૂબ જ ચંચળ થાય છે અને વાસના ભડકે બળે છે. સુષુપ્ત વાસના અનેક જન્મોમાંથી મણિપુર ચક્રમાં બળતી હોય ત્યારે આવું બને છે. ત્યારે એવા દિવસો દરમિયાન, હનુમાન ચાલીસા, દેવી ઉપાસના કે સ્તવનો કરવાં અને ઘી તથા દૂધનું ધ્યાન પછી તરત જ સેવન કરવું. સૂક્ષ્મરૂપે ગુરુ આવીને સાધકની જાણ બહાર પણ કરે છે.
૪૭. ઈશ્વર તરફથી મંત્રોની પ્રાપ્તિ થાય છે.
૪૮. ઘણાને કિંકણી, ડમરુ, વાંસળી, શંખ, નગારાં, મેઘ ગર્જના, ઘંટનાદ વગેરે સંભળાય છે.
૪૯. કુંડલિની જાગૃતિ થાય ત્યારે જુદાં જુદાં પુષ્પોની સુગંધ આવે છે.
૫૦. કોઈ સાધકને ઠંડા પવનનો અનુભવ થાય છે અને કમર કે કમરથી નીચેના વિભાગના સાંધા તૂટતા હોય તેવો અનુભવ થાય છે.
૫૧. કોઈને મુશ્કેટાટ બાંધી દીધા હોય તેવો અનુભવ થાય છે.
૫૨. કોઈ સાધકને કુંડલિની મણિપુરચક્ર પર આવે છે ત્યારે પેટમાં ગરમીનો, બળતરાનો અનુભવ થાય છે.
૫૩. શક્તિપાતથી શરીરમાંનો બધો જ રોગ ચાલ્યો જાય છે. શરીર હલકું ફૂલ જેવું થઈ જાય છે. આનંદનો અનુભવ થાય છે. જેવો આનંદ જીવનભર માણ્યો નથી. આવો આનંદ હોય તેની કલ્પના પણ કરી નથી.
૫૪. શરીર કિષ્મભાવ, પવિત્રભાવથી ભરાઈ જાય છે.
૫૫. સાધકને પોતાના પૂર્વજન્મનું પૂરેપૂરું જ્ઞાન થઈ જાય છે. પોતાનો પૂર્વ જન્મ ક્યાં થયો હતો ? આખું જીવન કેવી રીતે પસાર થયું હતું? સાથોસાથ એ પણ ખબર પડી જાય છે કે અત્યારની મુશ્કેલી દુઃખ એ પૂર્વ જીવનના કર્મોનું ફળ છે.
૫૬. શક્તિપાત પછી સાધકનો વિકાસ ઝડપી થાય છે અને જીવન ટેન્શન અને તણાવ વગર, પોતાના મૂળ સ્વભાવ આનંદ સ્વરૂપ છે. તે આનંદમાં લીન થઈને જીવન વિતાવે છે.
૫૭. તે જ્યારે કોઈપણ માણસને જુવે છે ત્યારે તેના મગજમાં ખ્યાલ આવે છે

- કે આ માણસ પૂર્વજન્મમાં ક્યાં હતો ? શું હતો ? તેણે પોતાનું જીવન કેવી રીતે પુરૂ કર્યું ? તેની સાથેનો પોતાનો ઋણાનું બંધ શું છે?
૫૮. જે સંકલ્પ કરે છે તે સિદ્ધ થાય છે. તે જ બોલે છે, તેની લોકો પ્રસંશા કરે છે. તેની વાણીનો લોકો પર પ્રભાવ પડે છે.
૫૯. કોઈપણ સ્ત્રી કે પુરૂષ સામે આવે છે, ત્યારે તેના ભૂતકાળ, વર્તમાનકાળ અને ભવિષ્યકાળ સામે આવે છે. હવે તેના જીવનમાં કેવા કેવા સારા કે ખરાબ પ્રસંગો બનવાના છે?
૬૦. તેના શરીરમાં સંમોહન શક્તિ આવે છે. લોકો તેના વ્યક્તિત્વને જોયા જ કરે છે.
૬૧. જીવનના દરેક ક્ષેત્રમાં શક્તિપાત પછી સફળતા મળ્યા જ કરે છે. શક્તિ દરેક બાબતમાં રક્ષણ કરે છે. હવે તે સામાન્ય વ્યક્તિ મટીને વિશેષ વ્યક્તિ કુદરત માટે બને છે.
૬૨. કોઈ પણ કારણ વગર અચાનક ધ્યાન લાગે છે અને પરિપૂર્ણ આનંદનો અનુભવ થાય છે. સંકલ્પ કરીને ધ્યાનને રોકવું પડે છે.
૬૩. આંખ બંધ કરતાં, આંખની સામે પ્રકાશનું વર્તુળ દેખાય છે.
૬૪. આંખ સામે વાદળના ગોટેગોટા જતા આવતા દેખાય છે.
૬૫. શરીરનો કોઈ ભાગ કડક થાય છે.
૬૬. શરીરમાં જે રોગ છે ત્યાં દુઃખાવો થાય છે.
૬૭. શરીરના જે ભાગમાં રોગ છે તે ભાગ ગરમ થવા માંડે છે.
૬૮. શરીરના જે ભાગમાં રોગ છે તે ભાગ ભારે થાય છે.
૬૯. શરીરમાં જે ભાગમાં રોગ છે તે ભાગમાં કંઈક ફરકતું હોય તેવું લાગે છે.
૭૦. આંખને ઝળહળાવીને એક હજાર સૂર્ય ઉગ્યો હોય તેવો પ્રકાશ દેખાય છે.
૭૧. કોઈવાર સફેદ પ્રકાશ દેખાય પછી એકદમ કાળો અંધકાર દેખાય છે.
૭૨. સામી વ્યક્તિને પણ ખ્યાલ આવી જાય તેવી રીતે આંખ પટપટ થયા કરે છે. પણ આંખનું પટપટ થવું રોકી શકાતું નથી.
૭૩. કોઈવાર કુદરતી રીતે આંખ અંદર ખેંચાવા માંડે છે. સહજ રીતે શાંભવીમુદ્રા અથવા તો ખેચરીમુદ્રા થઈ જાય છે.

૭૪. ભેંસ જેવી રીતે પોતાના આખા શરીરની ચામડી ફફડાવે છે, ફરકાવે છે તેમ ગાલની ચામડી ફરકે છે. પીઠ, છાતી, પેટ, સાથળ ને પીંડીની ચામડી ફરકે છે.
૭૫. ધ્યાન વખતે માથા પર ટોપી પહેરી હોય તેવું લાગે છે.
૭૬. શરીરમાં આગળ-પાછળ, ડાબી બાજુએ ને જમણી બાજુએ કંઈ ઉપર નીચે ચડતું ઉતરતું હોય તેવું લાગ્યા કરે છે. શક્તિ જેમ ઉપર ચઢે છે તેમ શરીરનો ભાગ ઠંડો પડતો જાય છે. અથવા ગરમ થતો જાય છે.
૭૭. આજ્ઞાયકની ઉપર સખત ખેંચાણ થાય છે અને શરીરની નસો તૂટી જતી હોય તેવું લાગે છે.
૭૮. બંધ આંખે પણ આંખના ડોળા ચકળવકળ ફર્યા કરે છે.
૭૯. બન્ને આંખની વચ્ચે ગરમીનો અનુભવ થાય છે અને કોઈવાર તો તે ભાગ જેને ચાંદલાની જગ્યા કહેવાય ત્યાં કાળો ચાંદલો કર્યો હોય તેવું બિંદુ બને છે અને તેટલા ભાગમાંથી ચામડી બળીને ઉખડી જાય છે.
૮૦. આજ્ઞાયક પાસે કોઈ કાપતું હોય, ખોદતું હોય તેવો અનુભવ થાય છે.
૮૧. આજ્ઞાયક પર અથવા માથામાં કોઈ જીવડું પેસી ગયું હોય અને આખા માથામાં ફરતું હોય તેમ લાગે છે. ઘણીવાર આજ્ઞાયક પર પણ જીવડું પેસી ગયું હોય અને આખા માથામાં ફરતું હોય તેમ લાગે છે.
૮૨. ક્યારેક ડાબી કે જમણી બાજુએ પ્રકાશનું વર્તુળ આ આજ્ઞાયકથી આગળ જતું નથી.
૮૩. માથું સહજ રીતે ઉપર-નીચે, ડાબી-જમણી, જમણી-ડાબી બાજુએ ફર્યા કરે છે.
૮૪. ભૂમધ્યમાં (બહેનો જ્યાં ચાંદલો કરે છે તે જગ્યા) અચાનક સખત ગરમીનો અનુભવ થાય છે. જો ગરમી સખત લાગ્યા કરે તો દૂધમાં ઘી નાંખીને પીવું, આજ્ઞાયક પર ચંદનનું તિલક કરવું. તેમ છતાં ગરમી ઓછી ન થાય તો થોડા સમય માટે જપ, ધ્યાન, પૂઝા પાઠ છોડી દેવા, દેવ મંદિરમાં ભજન કિર્તન કે કથા વાર્તા સાંભળવા ન જવું. ભૂલથી પણ ભગવાનનું નામ ન લેવું નહિ તો અંદરનો અગ્નિ ખોપરીમાં કાણું પાડશે.

- આવું થાય તો યોગ્ય જાણકારનો સંપર્ક કરવો જરૂરી છે.
૮૫. આખું માથું સીંઘરામાં પકડાઈ ગયું હોય તેવું લાગે.
૮૬. ધ્યાન વખતે આંખમાં પાણી આવ્યા કરે.
૮૭. ધ્યાન વખતે બગાસાં આવ્યા કરે.
૮૮. આજ્ઞાયક પર ધ્યાન આપીને સૂવાથી સ્વપ્ના આવે. સ્વપ્નમાં પણ હું સ્વપ્ન જોવ છું તેવો ભાવ રહે, તેવું જ્ઞાન રહે. સ્વપ્ના વખતે પણ તમે સજાગ રહો. ઉઠ્યા પછી સ્વપ્ના યાદ રહે. ક્યારેક તો સ્વપ્ના રંગીન આવે અને ભવિષ્યમાં બનનાર પ્રસંગો પણ સ્વપ્નમાં દેખાય.
- ૮૯ કોઈ મુંઝવતો પ્રશ્ન હોય, મુશ્કેલી હોય તો સ્વપ્ન દરમિયાન તેનો ઉકેલ પણ મળે.
૯૦. કવિતા કે નવલકથા લખવાની પ્રેરણા થાય.
૯૧. ભાવના બનાવો આજ્ઞાયક પર દેખાય.
૯૨. **અશ્વિની મુદ્રા :** ,સંડાસ જતી વખતે આપોઆપ થાય છે. મળાશય ભરાઈ જાય પછી સંડાસની હાજત લાગે છે. પછી આપણે કોઈ કામમાં હોઈએ તો આ હાજત આપણે અડધી-પોણી કલાક સુધી દબાવી રાખી શકીએ છીએ. અને તેથી જ કબજિયાતની ફરિયાદ શરૂ થયા છે. જ્યારે કુંડલિની જાગૃતિમાં આ ક્રિયા સહજ રીતે થાય છે અને એ વખતે જો મળાશયમાં મળ ભરેલો હોય તો આપણે ગમે તેટલો પ્રયત્ન કરીએ તો પણ સ્પીટર (ગુદાદ્વાર) પર કાબુ નથી રહેતો અને આ અશ્વિની મુદ્રાની ક્રિયા સાધકની ઈચ્છા વિરુદ્ધ થઈને મળ બહાર નીકળી જાય છે. વધુમાં વધુ કુદરત આપણને એક મિનિટ કે ત્રીસ સેકન્ડનો સમય આપે છે. આ દરમિયાન તમારે સંડાસ સુધી પહોંચી જવું જોઈએ.
૯૩. **હસ્તમૈથુન (માસ્ટીબેશન) ક્રિયા :** આ ક્રિયા કુદરતી યુવાવર્ગની જાતિયવૃત્તિનો આવેગ આવે છે. ત્યારે તે યુવાને પોતે આ અલોકિક ટેન્શન, તણાવમાંથી છુટવા પોતે જ આ ક્રિયા કરે છે. આ સારુ કે ખરાબ એ અંગે વિદ્વાનોમાં વાદ-વિવાદ ચાલે છે. આ ક્રિયાથી જેટલું નુકશાન થાય તેના કરતા આ ખરાબ છે. એવા માનસિક વલણથી વધુ

નુકશાન થાય છે.

હવે કુંડલિની જાગૃતિ વખત સાધકની ઈચ્છા વિરુદ્ધ શરીર પોતાની રીતે આ ક્રિયા કરે છે. અને આ વખતે સ્ખલન પણ થાય છે. અને સાધક પોતાને મોટું નુકશાન થઈ રહ્યું છે તેવું માનસિક વલણ રાખે છે અને દુઃખી થાય છે. જેમ ઘણા સાધકોને જમીને પછી સહજ રીતે ધ્યાન થાય છે. હકિકતમાં ભુખ્ય પેટે ધ્યાન કરવાનું છે. પણ અમુક સાધક જમી લીધા પછી જ પોતાની ઈચ્છા વિરુદ્ધ ધ્યાનમાં જાય છે. તો આ વખતે શરીરમાં કોઈ વિકૃતિ થતી નથી. તેમ આ હસ્તમૈથુન ક્રિયા ધ્યાન દરમિયાન થાય છે અને તે વખતના સ્ખલનથી કોઈપણ જાતનું નુકશાન થતું નથી, પરંતુ ઊર્ધ્વગમન થાય છે. તો આવો પણ દાખલો છે કે શરીર ભલે હસ્તમૈથુન કરે છે પણ સ્ખલન થતું નથી અને પ્રાણશક્તિ ઊર્ધ્વગમન કરે છે અને સાધક ઊર્ધ્વરિતા બને છે.

૯૪. ઘણા સાધક અંગુઠાથી કપાળ ઘસે છે કે ત્રણ આંગળીથી કપાળ ખસે છે. અને તે ઘર્ષણની સ્પષ્ટ ત્રણ રેખા થઈ જાય છે. આ ક્રિયા ધ્યાન દરમિયાન થાય છે. સાધકે કરવી પડતી નથી.

૯૫. ઘણા સાધકોને આખા શરીરમાં ગરમીનો અનુભવ થાય છે. તો ઘણાને સાથળની નીચેના ભાગમાં આ ગરમીનો અનુભવ થાય છે. તો ઘણાને પગથી ધડને માથા સુધી થાય છે. તો ઘણાને માત્ર ડાબા અંગ બાજુ જ અનુભવ થાય છે. તો ઘણાને જમણા અંગ બાજુ જ અનુભવ થાય છે.

૯૬. ઘણા સાધકોને એવું લાગે છે કે શરીરમાં હાડકાં અને માંસ નથી. પણ માત્ર પાણીનું ગાદલું જ હોય એવું લાગે છે. શરીરનો કોઈપણ ભાગમાં દબાવવામાં આવે તો તેની વિરુદ્ધ દિશામાં પાણીનો પ્રવાહ શરૂ થાય છે. તેવું શરીરમાં અનુભવાય છે. એટલે કે માત્ર શરીરમાં પાણી જ ભરેલું છે તેવું લાગે છે. જેવી રીતે દરિયામાં જેલીફિશ નામની માછલી થાય છે. તેના શરીરમાં માત્ર પાણી જ છે. તે પારદર્શક છે. એ માછલીના શરીરમાંથી આરપાર જોઈ શકાય છે. તેમ આ સાધકને શરીર માત્ર પાણીનું ગાદલું હોય તેવું લાગે છે.

૯૭. ઘણા સાધકના શરીરમાં અગ્નિ ઉત્પન્ન થાય છે અને પછી શરીરમાં અગ્નિમાં કંઈક એવી પ્રક્રિયા થાય છે કે વિદ્યુતશક્તિ ઉત્પન્ન થાય છે. કોઈ લોખંડની વસ્તુને અડે તો તેને શોટ લાગે છે. ઘણા પોતાની મોટરનું બારણુ ખોલવા પ્રયત્ન કરે તો પણ શોટ લાગે છે. એટલે કે વિદ્યુતના શોટનો અનુભવ થાય છે. મને પણ એકવાર અનુભવ થયો હતો કે એક મોટા સાહેબને મળવા ગયો ત્યારે તેની સાથે હસ્તધનુન કરતો તેને વીજળીનો આંચકો લાગ્યો ને તે ભીત સાથે ભટકાર્યો. ત્યારથી મે (શેકહેન્ડ) હસ્તધૂનન બંધ કરી દીધું છે. નહિ તો પહેલા હું ઘણાને હસ્તધૂનન કરતો હતો. હવે ઘણી બહેનો પણ એડવાન્સ થઈ ગઈ છે. અને મળતી વખતે પોતાનો હાથ લંબાવે છે. પણ તેની સાથે પણ હાથ ન મેળવતા નમસ્તે કરુ છું. બહું તો તે આપણને રૂઢિવાદી સમજે.

૯૮. ઘણાની કોધથી કુંડલિની જાગૃત થઈ જાય છે. શોકથી અજ્ઞાત-મન કામ કરતુ થાય છે. તેની સાથે કોઈ જીવનનો સાચો અનુભવ જોઈન્ટ થઈ જાય તો આ જીવનમાં પણ ખૂબ મદદ કરે છે. ભૌતિક, સામાજિક, આધ્યાત્મિક પ્રગતિમાં ખૂબ મદદ કરે છે. વ્યક્તિ જીવનમાં ખૂબ પ્રગતિ કરે છે. તો ઘણીવાર અજ્ઞાતમનનો ખરાબ અનુભવ કે પૂર્વજન્મનો ખરાબ અનુભવ જો થઈ જાય તો તેને એવુ લાગે છે કે કોઈ એવી સલાહ આપે છે કે તુ મરી જાય તો હું તારાથી છૂટું અને બીજા પાસે જઈ શકુ. જ્યા સુધી તુ જીવે છે ત્યાં સુધી મારો છુટકારો નહી થાય. સાધક આત્મઘાત કરવા તૈયાર થાય એટલે તેની સાથે ખરાબ વર્તન કરે છે એવી ભ્રમણા થાય છે. જેને ભ્રમણા થાય છે તેને ૧૦૦% સાચી લાગે છે. પણ બીજા આવી વ્યક્તિને ગાંડી ગણે છે. આવી વ્યક્તિને વિશ્વાસ આપીને ભ્રમણામાંથી બહાર કાઢવી જોઈએ.

જ્યારે તમે તેને ભ્રમણામાંથી બહાર કાઢવા પ્રયત્ન કરો છો ત્યારે તે તમારી વાત માને છે. તો વધુ ભ્રમિત વ્યક્તિ માનતી નથી. તો વળી તાનાથી મજબૂત ભ્રમણાવાળી વ્યક્તિ તમોને જ ભ્રમિત કરી નાખે છે. તેની માન્યતા પ્રમાણે તમે પણ માનતા થઈ જાવ છો.

ઉપરોક્ત તમામ લક્ષણોમાં સાધકના અજ્ઞાતમનમાં ભરાયેલા જન્મોજન્મના સંસ્કારો જ બહાર આવે છે. ઘણી વખત દબાયેલી લગણીઓ બહાર નીકળે છે. આ બધી ક્રિયાઓ સારી છે, કે ખરાબ તેવા પ્રશ્નોમાં પડ્યા વિના તેનું કોઈ પણ મુલ્યાંકન કર્યા વિના સિધ્ધયોગી પાસે પહોંચી જશો. આ તમામ અજ્ઞાતમનની જ અશુધ્ધિ છે તે પ્રાણશક્તિના દબાણને લીધે બહાર નીકળતા પ્રયત્ન કરે છે. તેને રોકશો તો ફીડબેક થઈ વધું શક્તિશાળી બનશે અને સાધકની તકલીફ વધશે. તેને બદલે સિધ્ધયોગીના માર્ગદર્શન મુજબ આસન પ્રાણાયામ-ધ્યાનની વિધિ શીખી લઈ શક્તિપાત લઈ ફરિયાદ દૂર કરવામાં જ સાર છે.

આ તકલીફો માટે કોઈપણ ચિકિત્સા પદ્ધતિમાં દવા શોધાઈ નથી. તેના કોઈ મંત્ર તંત્રનાં ઉપાયોથી ખોટા માર્ગે જઈ તન-મન-ધનથી દુઃખી થયા વગર સાચો માર્ગ આપનાવશો અને આત્માની ઉન્નતિ સાધશો તો જ મારા અનુભવોનો નિયોડ અને વર્ષોનો અભ્યાસ યથાર્થ રહેશે તેવી આશા રાખું છું. અસ્તું.

પ્રકરણ-૨નો સાર

- ◆ પૂર્વજીવના યોગને ધાર્મિક પૂજાપાઠ, મંત્રજાપ કશુ કર્યા વિના પણ પોતાની ઈચ્છા કે સ્વભાવ વિરુદ્ધ કેટલીક ક્રિયાઓ આપમેળે થવા માંડે છે આવી ક્રિયાઓની યાદી આ પ્રકરણમાં આપી છે.
- ◆ આ લક્ષણો પૈકી સુખના કે આનંદના લક્ષણો પીડાદાયક નથી. પરંતુ દુઃખાવા કે કંપનડોલન કે અનિદ્રા જેવા લક્ષણો મુંઝવણ ઉભી કરાવે છે.ડૉક્ટરોની દવા અસર કરતી નથી. ખૂબ જ ઘેનમાં રહે છે.પણ ફરીયાદની તિવ્રતા બેવડાય છે.
- ◆ શોક ટ્રીટમેન્ટ લેવાથી પ્રાણ ગુચવાઈ જવાથી અન્ય માનસીક તકલીફો વધી જવાથી જીવન ઘૂળધાણી થઈ જશે.
- ◆ સાચા સિધ્ધયોગી પ્રાણચિકિત્સાથી આ તકલીફો દૂર કરી શકે પ્રાણની ગતિને યોગ્ય દીશા આપી આ ફરીયાદો દૂર કરી શકે છે.
- ◆ ફક્ત પુસ્તકીયા જ્ઞાનથી ફરિયાદ દુર કરવાને બદલે પ્રાણચિકિત્સા રૂબરૂમાં લઈ સદા આનંદમાં રહી યોગથી આત્માની ઉન્નતિ સાંધી શકાશે.

પ્રકરણ-૩

કુંડલિનીનુ શાસ્ત્રોમાં વર્ણન

યદિ શૈલસમં પાપં વિસ્તીર્ણં બહુયોજનમ્ ।

મિઘતે ધ્યાનયોગન નાન્યો ભેદઃ કદાચન ॥

(ધ્યાનબિંદુ ઉપનિષદ્)

હરકોઈનું પાપ ભલે પહાડ જેવું મોટું હોય અને તે પાપ, ભલે ઘણા યોજનો કે ગાઉઓ સુધી ફેલાયુ હોય, તોય તે પાપ, ધ્યાનયોગ વડે છિન્નભિન્ન થઈ નાશ પામે છે. એમ તે (ધ્યાનયોગ સિવાય) બીજો કોઈપણ પાપનો નાશ કરનાર ઉપાય નથી.

કુન્ડલિન્યાં સમુદ્ભૂતા ગાયત્રી પ્રાણધારિણી ।

પ્રાણવિદ્યા મહાવિદ્યા યસ્તાં વેત્તિ સ વેદવિત્ ॥

(યોગચુડામણિ ઉપનિષદ્)

કુંડલિનીશક્તિ જ પ્રાણશક્તિમયી ગાયત્રીનું ઉત્પત્તિસ્થાન છે. આ 'ગાયત્રી' જે છે તે પ્રાણવિદ્યારૂપા મહાવિદ્યા છે. જે વ્યક્તિ આ વિદ્યાને જાણે છે, તે જ વેદવિત્ છે.

સુષ્મા ગુરુપ્રસાદેન યદા જાગર્તિ કુન્ડલિ ।

તદા સર્વેણિ પદ્માનિ મિઘન્તે ગ્રન્થયોડપિ ચ ॥

તસ્માત્ સર્વપ્રયત્નેન પ્રબોધયિતુમીશ્વરીમ્ ।

બ્રહ્મચ્છે સુષ્માં મુદ્રાભ્યાસં સમાચરેત્ ॥

(શિવસંહિતા)

ગુરુકૃપાથી જ્યારે નિદ્રતા કુંડલિનીશક્તિ જાગી જાય છે ત્યારે મૂલાધાર વગરે ષટ્ચક્રોમાં સ્થિત પદ્મ તથા ગ્રન્થિયોનું ભેદન થઈ જાય છે. તેથી સર્વ પ્રકાર પ્રયત્નથી બ્રહ્મરંધ્રના મુખમાં સ્થિત તે નિદ્રતા પરમેશ્વરીશક્તિ કુંડલિનીને પ્રબંધિત કરવા માટે મુદ્રા, પ્રાણાયામ વગેરેના અભ્યાસ કરવો જોઈએ.

તસ્માત્ સર્વપ્રયત્નેન ગુરુપાદં સમાશ્રયેત્ ।
આધારશક્તિનિદ્રાયાં વિશ્વં ભવતિ નિદ્રયા ॥ ।
(યોગશિખા-ઉપનિષદ)

યોગસાધના માટે શ્રી ગુરુના ચરણનો આશ્રય કરવો જોઈએ, એટલે ગુરુ સેવા દ્વારા તે યાગોસાધના શીખવી જોઈએ, શરીરમાં જે આધાર સ્થાનરૂપી જે શક્તિ છે, તેમાં નિદ્રાવસ્થા થતાં આ વિશ્વ નિદ્રાથી યુક્ત થાય છે.

કુण्डल्येव भवेच्छक्ति स्तां तु संचालयेदबुधः ।
स्वस्थानादाद्भवोर्मध्यं शक्तिचालनमुच्यते ॥
(યોગકુંડલિની ઉપનિષદ)

કુંડલિની જ શક્તિ છે બુદ્ધિમાન સાધક તેને તેના સ્થાન મુલાધારમાંથી ભ્રૂમધ્ય સુધી સંચાલિત કરે. આને જે 'શક્તિચાલન' કહેવાય છે.

कन्दोर्ध्वं कुण्डलिशक्तिः सुप्ता मोक्षाय योगीनाम् ।
बन्धनाय च मूढानां यस्तां वेत्ति स योगवित् ॥
(હેઠયોગપ્રદીપિકા)

કંદના ઉપરના ભાગમાં કુંડલિનીશક્તિ શયન કરી રહી છે. જે યોગી તેને જગાડે છે તે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે છે. જે મુઠ તેને નથી જગાડતો તે સંસારબંધનમાં પડ્યો રહે છે. જે તેને જગાડવાની યુક્તિ જાણે છે તે જ યોગને યથાર્થ જાણે છે.

सुप्ता नागोपमाहोषा स्फुरन्ति प्रभया स्वया ।
अहिवत् सन्धिसंस्थाना वाग्देवीबीजसंज्ञका ॥
ज्ञेया शक्तिरियं विष्णोर्निर्मया स्वर्णभास्वरत्न ।
सत्त्वं रजस्तमश्चेति गुणत्रयप्रसूतिका ॥

(હેઠયોગપ્રદીપિકા)

આ દેવી સૂતેલી નાગણ જેવી લાગે છે અને પોતાના જ પ્રકાશ વડે પ્રકાશિત છે. આ સર્પમાફક સંધિસ્થાનમાં રહે છે તથા 'વાગ્દેવીના બીજ' નામે પ્રસિદ્ધ છે. આને ભગવાને વિષ્ણુની શક્તિ જાણવી જોઈએ. આ શક્તિ નિર્ભય અને સ્વર્ણ જેવી આત્મા (પ્રકાશ)વાળી તથા સત્વ, રજ અને તમ આ ત્રણ ગુણોનું પ્રસૂતિ-સ્થાન છે.

ब्रह्मानंदरसं पीत्वा ये तु उन्मत्तयोगिनः ।
इन्द्रोऽपि रंकवह्दति का कथा नृपकीटकः ॥

યોગસાધના સફળ થતાં બ્રહ્માંદરૂપી રસનું પાન કરી જે યોગી મસ્ત થઈ જાય છે તેના સરખામણીમાં દેવોનો રાજા ઈન્દ્ર પણ ભિખારી જેવો લાગે છે, તો પછી રાજારૂપી કીડી મકોડાની તો વાત જ શું કરવી!

તસ્માદ્ યોગં તમેવાદૈ સાધકો નિત્યમમ્યસેત્ ।

મુમુક્ષુમિ : પ્રાલ્લજયઃ કર્તવ્યો મોક્ષહેતવે ॥

(યોગશિખા-ઉપનિષદ)

હર કોઈ સાધકે પ્રથમ યોગનો જ નિત્ય અભ્યાસ કરવો જોઈએ, અને મુમુક્ષુ લોકોએ મોક્ષ મેળવવા માટે પ્રથમ પ્રાણનો જય કરવો જોઈએ (યોગની સિદ્ધિ થતા તે દ્વારા આત્મજ્ઞાન થવાથી મોક્ષ પ્રાપ્તિ થાય છે.)

જ્ઞાનં તુ જન્મનૈકેન યોગાદેવ પ્રજાયતે ।

તસ્માદ્ યોગાત્ પરત્તત્તે નાસ્તિમાર્ગસ્તુ મોક્ષદં ॥

(યોગશિખા-ઉપનિષદ)

જ્ઞાન તો યોગથી જ કેવળ એક જ જન્મ વડે ઉત્પન્ન કરી શકાય છે, એ કારણે યોગથી વધુ ઉત્તમ બીજો કોઈ પણ માર્ગ મોક્ષ આપનાર નથી.

“અષ્ટચક્ષુઃ નવદ્વાચ દેવાના પૂર્યોઘ્યા ॥”

અર્થ : “આ ‘આઠ ચક્રો’ અને ‘નવ દરવાજા’ વાળી દેવોની અજેયપુરી મંદિરભાગી લોકોને માટે સર્વથા અગમ્ય (જાણવી અસંભવ) છે.”

“યત્ કુમારી મન્દ્રયતે યદ્યોષિઘત્ પતિવ્રતા ।

અસ્થિં યત્ કિં ચ ક્ષિયતે અગ્નિસ્તદનુવેદતિ ॥

અર્થ : (કુંડલિનીશક્તિના સ્વરૂપનું વર્ણન કરતી આ ‘ઋચ્યા’ કહે છે કે) - ‘મૂલાધારચક્ર’માં આ ‘શક્તિ’ સુખાવસ્થાથી જાગૃત થાય છે, તો તે તેની ‘કૌમારાવસ્થા’ માનવામાં આવે છે. જ્યારે તે જાગૃત થાય છે ત્યારે તે મંદ સ્વર કરે છે. પણ જેમ ‘સર્પિણી’ જાગી ઉઠતા જ કુંડાડો મારે છે, પણ જેમ ‘કુંડલિનીશક્તિ’ પણ કુંડાડો મારતી નાભિસ્થિત ‘મણિપુરચક્ર’નું ભેદન કરતી ‘સહસ્ત્રાર’માં પહુંચીને ત્યાંના ‘શિવ’ સાથે સામરસ (ઐક્ય) સંપાદન કરી પછી ફરીથી પોતાના સ્થાન ‘મૂલાધારચક્ર’નીમ પાછી આવીને કુંડાળુવાળી બેસે છે. પણ જાગતી રહે છે. ‘સાધક’ વાયું વડે ‘અગ્નિ’ને પ્રજ્વલિત કરી ચંદ્રમંડલમાંથી પડતી ‘અમૃતધાર’નો આસ્વાદ કરી ‘પરમેશ્વરી’નો સાક્ષાત્કાર કરીને ‘સિદ્ધ’ બની જાય છે.

પ્રકરણ-૪

કુંડલિની એટલે શું ?

મનુષ્યની ૯૦ ટકા શક્તિ વણવપરાયેલી રહે છે

માનવી જન્મે છે, જીવે છે અને મરે છે ત્યાં સુધીમાં ઈશ્વરે આપેલ શક્તિનો માનવી ૧/૧૦ ભાગનો પણ ઉપયોગ કરતો નથી. માની લો કે માનવી ખૂબ કામ કરે છે, ૨૦ કલાક સતત પ્રવૃત્તિ કરે છે અને માત્ર ચાર કલાક જ ઉંઘે છે છતાં ઈશ્વરે બક્ષેલ શક્તિનો ૧/૧૦ ભાગ પણ વપરાતો નથી. એટલે આપણા શરીરમાં ૯/૧૦ શક્તિ વપરાયા વગરની પડી રહી છે. ત્યાં સુધીમાં માનવી લાકડાં ભેગો થઈ જાય છે. જો ઉપરની વાત સાચી હોય તો શક્તિ ક્યાં છે ? તેનો ઉપયોગ કેમ કરાય તે જાણવું જોઈએ.

મગજના અલ્પવિકસિત કેન્દ્રનો વિકાસ કરવો

આજનું મેડિકલ સાયન્સ પણ આ જ વાત કહે છે. માનવીના મગજનો આગળનો ભાગ (ફોટો) અને મગજ પાછળના ભાગનો સેરીબ્રેલનો થોડો વિકાસ થયેલ છે, પરંતુ મગજ વચ્ચેનો ભાગ જેમાં પોન્સ, થલેમસ, હાઈપોથલેમસ, પિનિયલ બોડી, પિચ્યુટરી વગેરે આવે છે તેનો વિકાસ થયેલ નથી. ડોક્ટરને પિચ્યુટરીના કાર્યની થોડી ખબર છે. તે કહેશે કે તેના બે ભાગ છે. તેમાંથી અમુક પ્રકારના રસ (હોર્મોન્સ) ઝરે છે. જે રસ અમુક નળી દ્વારા લોહીમાં જાય છે અને અમુક સીધા લોહીમાં ભળે છે. દા.ત. ક્રોધ વખતે હોર્મોન્સનું એક ટીપું દુર્વાસા જેવો ક્રોધ આપે છે. આવા તો અનેક કાર્યો છે, પરંતુ પિનિયલ બોડી શું કામ કરે છે ? તો ડોક્ટર કહેશે કે ખબર નથી. ટૂંકમાં, આ ૯/૧૦ શક્તિ ક્યાં છે ?

કુંડલિનીશક્તિનું અસ્તિત્વ

આ વાત યોગશાસ્ત્ર કરે છે. આ શક્તિ મૂલાધારથી છેક આગળ નીચે કરોડરજજુના ચોથા અને પાંચમાં મણકા વચ્ચે 'કંદ' નામનું સ્થાન આવેલું છે. જે પરિવાર નિયોજનના ઊંધા ત્રિકોણ જેવું જ છે. આ 'કંદ' નામના સ્થાનમાં સાડાત્રણ આંટા લઈને 'કુંડલિની' નામની શક્તિ પોતાના મુખથી પોતાની

પૂંછડી પકડીને બેઠી છે. આ બંધન માત્ર મનુષ્યમાં જ નહીં પશુ-પંખી વગેરેમાં પણ આવેલ છે. પશુમાં આવેલ કંદનો આકાર ‘ચોરસ’ હોય છે, જ્યારે પંખીમાં આવેલ કંદ નામના સ્થાનને આકાર ‘ગોળાકાર’ હોય છે. આમ, દરેકમાં આ શક્તિ રહેલી હોય છે. આપણી પૃથ્વીને પણ પોતાની ‘કુંડલિની’ છે, જેને ઉત્તરધ્રુવ - દક્ષિણધ્રુવ તરીકે ઓળખીએ છીએ. વિશ્વ અને બ્રહ્માંડને પણ પોતાની કુંડલિની છે. તેથી ‘પીંડે સો બ્રહ્માંડે’ એ નિયમાનુસાર તમારી ચેતના જાગૃત થાય તો તે વિશ્વચેતના સાથે એકકાર થાય અને તેનાંથી કુદરતનાં અનેક રહસ્યો છતાં થાય.

ઉદાહરણ તરીકે એક યોગી, જેની કુંડલિની જાગૃત થઈ હોય તો તે મૂલાધારથી શરૂ કરીને સહસ્રધાર સુધી પહોંચે છે. આમ, આ માર્ગ માત્ર અઢી ફૂટનો હોવા છતાં સંત મહાત્માઓને આ રસ્તો પાર કરતાં આખી જિંદગી પણ નીકળી જાય છે. તેનાથી યોગીઓ એક શરીરમાં સાત શરીર જોઈ શકે છે.

પહેલું શરીર તે આપણું સ્થૂળશરીર (ફીઝીકલ બોડી), બીજું પ્રાણશરીર (ઈથરીક ડબલ) જે સ્થૂળશરીર કરતાં બે ઈંચ મોટું છે, અને દુષિયા રંગનું છે. અંગ્રેજીમાં તેને ‘ઓરા’ કહેવામાં આવે છે. તેની સાધના કરવાથી ૩૬ ઈંચ જેટલું મોટું કરી શકાય છે.

ત્રીજું શરીર સૂક્ષ્મશરીર (એસ્ટ્રલ બોડી) જે સ્થૂળશરીર કરતાં સાડા ત્રણ ફૂટ મોટું છે, પરંતુ સાધના દ્વારા તેનો પણ વિકાસ કરવામાં આવે તો સાડાત્રણ માઈલ જેટલો તેનો વિકાસ થઈ શકે છે. એટલે કે સાડા ત્રણ માઈલના વિસ્તારમાં બનતી ઘટના તમારી પ્રત્યક્ષ બનતી જોઈ શકો છો.

ચોથું શરીર કારણશરીર છે. જેમાં કુંડલિની આવેલ છે જેને અંગ્રેજીમાં ‘કોઝલબોડી’ કહે છે. જેમાં સાત ચક્રો અને ૭૨૦૦૦ નાડીઓ આવેલી છે.

જો કુંડલિની સ્થૂળશરીરમાં હોય તો આજના ડૉક્ટરે કુંડલિની વિશે ઘણી વૈજ્ઞાનિક માહિતિ મેળવી હોત. તેણે કુંડલિની જાગૃત કરવાનું મશીન બનાવેલ હોત, પરંતું કુંડલિની સ્થૂળશરીરમાં નહીં, પરંતુ ચોથા શરીરમાં એટલે કે કોઝલબોડીમાં છે. તેથી જ ડૉક્ટરને સ્થૂળશરીરનું પોસ્ટમોર્ટમ કરવા છતાં ‘કુંડલિની’ વિશે કંઈ માહિતી મળતી નથી.

જ્યારે માનવી અંતર્મુખ થઈ ધ્યાનમાં ઊંડો ઊતરે છે ત્યારે સૂક્ષ્મ એવી કુંડલિનીનો તેને અનુભવ થાય છે. કારણશરીરના શક્તિપાત નિષ્ણાંતને પણ આ ચક્રો અને કુંડલિનીનો અનુભવ થાય છે. ઉપરાંત હઠયોગ કરનારને પણ કુંડલિનીનો અનુભવ થાય છે. આ એક સૂક્ષ્મ અનુભવ છે જે માત્ર ધ્યાનમાં જ શક્ય છે, સ્થૂળશરીરમાં નહીં. તેથી ડોક્ટરો તેનાથી અજાણ રહે છે.

કુંડલિનીના અસ્તિત્વની જાણ થતાં તેને જાગૃત કરવાના પ્રયત્નો શરૂ થયા અને મંત્ર, તંત્ર, તેમજ હઠયોગ, જ્ઞાનયોગ, ભક્તિયોગ, મંત્રયોગ વગેરેમાં ખૂબ સંશોધન કરવામાં આવ્યું. હજારો વર્ષોના સંશોધન પછી ખબર પડી કે શરીરમાં એક 'ચેતના' અર્થાત્ 'આત્મા' રહેલો છે જે દરેક જન્મ અને મરણ વચ્ચે વિકાસ પામે છે. જો કોઈ માનવી પૂજા પાઠ કે દેવદર્શન કંઈ ન કરે તો પણ દશ લાખ વર્ષ પછી ઈશ્વરને મળે છે અને તેને મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય છે. પરંતુ જો માનવી પૂજા પાઠ કે દેવદર્શનનો સહારો લે તો ત્રણ જન્મમાં જ તે મોક્ષને પામે છે. પરંતુ આમાં હજુ શોધને અવકાશ છે; કારણ કે આપણે તો એક જન્મમાં જ મોક્ષ મળે તેવું કરવું છે. જો કે ગીતામાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણએ કહ્યું છે કે જે યોગનો અભ્યાસ કરે છે તેને બીજો જન્મ એવા કુટુંબમાં આપું છું કે તેનો અધૂરો અભ્યાસ આગળ ધપાવી શકે છે.

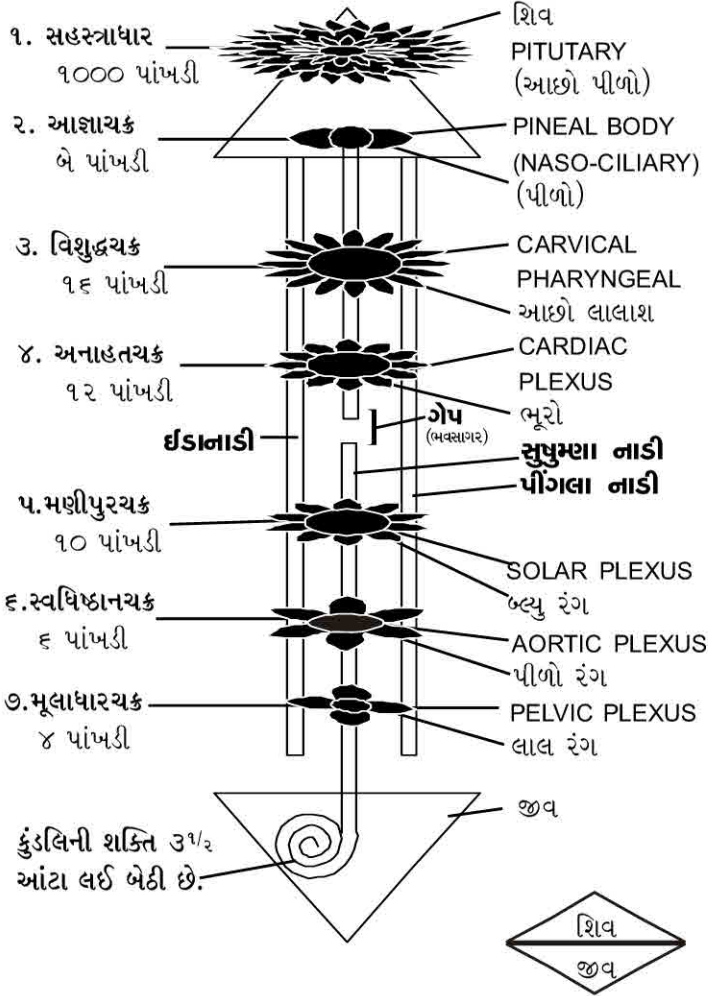
પરંતુ આગળ જણાવ્યા મુજબ માનો કે એક યોગીની કુંડલિની જાગૃત થઈને મૂળાધારથી શરૂ કરીને સહસ્રધાર સુધી પહોંચે છે. આ યોગીને દરેક મનુષ્ય, પશુ-પંખી, વનસ્પતિ - એમ દરેક સ્થૂળશરીર, સૂક્ષ્મશરીર, કારણશરીર વગેરે દેખાય છે. થોડાક પ્રયત્નથી તે પોતાની શક્તિ વડે બીજી વ્યક્તિની કુંડલિની પણ જાગૃત કરી શકે છે. કુંડલિની જાગૃત થઈને કરોડરજ્જુમાં ઉપર ચડે છે. ધ્યાનમાં શરીર શિથિલ કર્યા પછી જ્યારે શક્તિ ઉપર ચડવા માંડે છે ત્યારે કરોડરજ્જુ કે જે પોલી છે અને જેમાં મસ્તિષ્ક જળ (સી.એચ.એફ.) ભરેલું હોય છે. તેમાં આંદોલન શરૂ થાય છે. આ શક્તિ જ્યારે ઉપર ચડે છે ત્યારે આનો અનુભવ પણ થાય છે.

બે ત્રિકોણ ભેગા=આત્મસાક્ષાત્કાર
શરીરમાં મુખ્યત્વે સાત ચક્રો રહેલા છે. પહેલું ચક્ર મુલાધાર આવે છે, જેના દેવતા ગણેશ છે, જે વિઘ્નહર્તા છે. મુલાધારચક્રને ચાર પાંખડી છે. જેમાં

કુંડલિની એટલે શું?

ચાર જન્મના સંસ્કાર રહેલા છે. આમ, આધ્યાત્મિક માર્ગમાં ગણેશનું સ્થાન પહેલું આવે છે, તેથી સાંસારિક કાર્યોમાં પણ તેમનું પ્રથમ સ્થાન આપવામાં આવે છે.

યોગીની કુંડલિની



બે ત્રિકોણ ભેગા=આત્મસાક્ષાત્કાર

તેથી ઘણા સાધકોને ગણેશના દર્શન થાય છે, શિવના દર્શન થાય છે, વળી કુંડલિની નાગણીના સ્વરૂપની હોવાથી નાગણીના પણ દર્શન થાય છે. કરોડરજજુમાં મસ્તિષ્ક જળ હોવાથી, તેમાં આંદોલન થવાથી પાણીનાં દર્શન પણ થાય છે. આ ઉપરાંત બીજા પણ દેવ-દેવીઓનાં દર્શન થાય છે.

મૂલાધારચક્રનું ભેદન કરીને સ્વાધિષ્ઠાનચક્ર ઉપર શક્તિ કામ કરે છે. સ્વાધિષ્ઠાનના દેવતા બ્રહ્મા છે. બ્રહ્માનું કામ સર્જન કરવાનું છે. જે આ ચક્રથી સર્જનની પ્રક્રિયા થાય છે. મૂળાધારને ચાર પાંખડી છે જ્યારે સ્વાધિષ્ઠાનની છ પાંખડી છે. ત્યાંથી શક્તિ આગળ ચાલે એટલે મણિપુરચક્ર આવે છે. મણિપુરચક્રને દશ પાંખડી હોય છે. તેના દેવતા વિષ્ણુ છે. વિષ્ણુ એ પાલનકર્તા મનાય છે એ આ મણિપુર ચક્રનો ઉપયોગ કરીને ખોરાકને પચાવવાનું કામ કરે છે. જેથી તે પાલનકર્તા દેવ છે. ચોથું ચક્ર એ અનાહતચક્ર છે જેને બાર પાંખડી હોય છે અને તેના દેવતા શિવ છે. જેનું કામ સંહાર કરવાનું છે. જે હાર્ટ (હૃદય) ચાલુ કે બંધ કરે છે. સંહારના દેવતા બને છે. પાંચમું વિશુદ્ધચક્ર છે, આ ચક્રને સોળ પાંખડી હોય છે. તે પછીનું છઠ્ઠું ચક્ર આજ્ઞાચક્ર છે. જેને બે પાંખડી છે. આ સાતમું ચક્ર તે સહસ્ત્રાધારચક્ર એટલે કે મગજ જેને હજાર પાંખડી છે. જ્યારે વ્યક્તિ આ બધા ચક્રોમાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે તે ચક્રોની પાંખડીઓ ખૂલે છે.

મૂલાધારમાં ચારથી આઠ જન્મના સંસ્કાર રહેલા છે. જે ધ્યાન દરમિયાન બહાર આવે છે. સ્વાધિષ્ઠાનમાં છ થી દશ જન્મના સંસ્કાર રહેવા છે. કુંડલિની જાગૃત થયા પછી સમાધિ થાય તે અવસ્થાએ પહોંચવામાં ઓછામાં ઓછા ત્રણ વર્ષ અને વધુમાં વધુ અઢાર વર્ષ લાગે છે. ટૂંકમાં આત્મસાક્ષાત્કાર કરવામાં, પરમને પ્રાપ્ત કરવામાં કે જીવને શિવનું મિલન કરાવતાં ત્રણથી અઢાર વર્ષ લાગે છે, પરંતુ તે માટે સિદ્ધયોગીની કૃપા એ પણ જરૂરી છે. જેમાં શક્તિપાત અને શક્તિપાતબાદ સતત સિદ્ધયોગીનું કે ગુરૂજનું માર્ગદર્શન જરૂરી છે

શક્તિપાતએ સિદ્ધયોગીની કૃપા છે.

યોગીએ કુદરતના રહસ્યો સમજીને તેનો માનવતા કલ્યાણ માટે કેમ

ઉપયોગ કરવો તે શોધી કાઢેલ છે. આખું વિશ્વ પ્રાણશક્તિથી સભર છે. જગત આ પ્રાણશક્તિના દરિયા સમાન છે. તે દરિયામાં જ્યારે બે મનુષ્ય અથવા મનુષ્ય અને પશુ, મનુષ્ય અને પક્ષી અથવા મનુષ્ય અને વનસ્પતિ સાડાત્રણ ફૂટ જેટલા નજીક આવે છે, ત્યારે જેનામાં પ્રાણશક્તિ વધુ હોય અર્થાત્ જેનો પ્રાણ બળવાન હોય તેમાંથી પ્રાણ નીકળી જાય છે જેનો પ્રાણ નબળો છે તેમાં કુદરતી રીતે જાય છે. આમાંથી શક્તિપાતની પ્રક્રિયા શોધાઈ છે.

આમા વૈજ્ઞાનિક વિચારસરણી પ્રમાણે કુદરતી પ્રક્રિયાને ઝડપી કરવાથી દશ લાખ વર્ષે જીવ પૂજાપાઠ, મંત્રતંત્ર, દેવદર્શન વગર પરમ પદમોક્ષ અથવા આત્મસાક્ષાત્કારને પામે છે. જો તે આ બધું કરે તો ત્રણ જન્મમાં મોક્ષને પામે છે અને સિદ્ધયોગીની કૃપા મળતાં તે ત્રણથી અઢાર વર્ષની અંદર પરમ પદને પામી શકે છે. આને સરળ બનાવવા સમજવા આપણે એક દાખલો લઈ શકીએ છીએ કે લખતરથી ચાલીને મુંબઈ જતાં ત્રણ માસ લાગે છે, બસમાં ચોવીસ કલાક લાગે છે અને વિમાનમાં ફક્ત એક કલાક લાગે છે.

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણની શક્તિપાતની પરંપરા

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ યોગેશ્વર કહેવાય છે. તેણે અનેક વિભાગમાં સંશોધન કરેલ છે અને શક્તિપાતથી અર્જુનને દિવ્યદ્રષ્ટિ આપીને વિશ્વદર્શન કરાવેલ, તે જ વિદ્યાપરંપરાગત રીતે જળવાઈને અત્યાર સુધી ચાલી આવી છે. આપણી સાધના પદ્ધતિમાં પણ તે જ પ્રમાણે સદ્ગુરુ દ્વારા શક્તિપાત પરંપરાને અનુસરીએ છીએ.

ગતિ અને સલામતિ

ગતિ અને સલામતિ સાધનામાં પણ જરૂરી છે. જેમ આપણે વાહન ચલાવતા હોય તો તેમાં ગતિ વધારવા માટે એક્સીલેટર છે અને ઘટાડવા માટે બ્રેક છે. તેથી વાહન ચલાવતી વખતે અકસ્માત ન થઈ જાય. જેમ ગતિ વધી તેમ સલામતી ઘટી. જો બે એસ.ટી બસ ૭૦-૮૦ કિલોમીટરની સ્પીડે ભટકાય તો બન્ને બસમાંથી બે ચાર જણા ઓછો થઈ જાય છે. પરંતુ બે ગાડા સામ સામે ભટકાય તો બહુમાં બહુ એકાદ બળદનું શીંગડું તૂટી જાય કે તેમાં બેઠેલામાંથી કોઈને ફેક્યર થઈ જાય છે. પણ કોઈ મરી ન

સાત ચક્રનું કોષ્ટક

ક્રમ	ચક્રનું નામ	દેવતા	દેવી	જન્મના સંસ્કાર	પાંખડી	પાંખડીના અક્ષર
૧	મુલાધાર	ગણેશ	ડાકીની	ચાર જન્મના સંસ્કાર	૪	વંશંપંસં
૨	સ્વાધિષ્ઠાન	બ્રહ્મા	રાકીની	છ જન્મના સંસ્કાર	૬	બં ભ મં પં રં લં
૩	મણિપુર	વિષ્ણુ	લાકીની	સ્થળચર સંસ્કાર	૧૦	ડં ઢં છં તં થં દં ધં નં પં ફં
			પશુના સંસ્કાર,			
			વાદરા, રીંછના સંસ્કાર			
૪	અનાહત	મહેશ	કાકીની	ખેચર, જળચરના સંસ્કાર	૧૨	કં, ખં, ગં, ઘં, ઙં, ચં, છં, જં, ઝં, ઞં, ઠં, ડં
૫	વિશુદ્ધ	હંસ (જીવ)	સાકિની	કોઈ સંસ્કાર નહિ	૧૬	અં, આં, ઈ, ઈ, ઉં, ઊં, ઋ, ઋ, ઌ, ઍ, ઐ, ઔ, અં, અં:
૬	આજ્ઞાચક્ર	આત્મા	હાકિની	કોઈ સંસ્કાર નહિ	૨	હં, ક્ષ
૭	સહસ્ત્રાર	પરમાત્મા	શંખિની	કોઈ સંસ્કાર નહિ	૧૦૦૦	

તા.ક. વર્ણમાલા અક્ષર ૩૬, તેમાં વિદ્વાનો અનેકરીતે ગણતરી કરે છે. પણ ક્ષ, ત્ર, શ્, એ સંયુક્તાક્ષરો છે. તે અક્ષર નથી. માટે તેને પડતા મૂકવામાં આવેલ છે. એટલે કુલ અક્ષર ૩૬ને બદલે ૩૩ થાય છે. જ્યારે અં: વિસર્ગ છે. જેને છોડી દીધો છે. જેથી સ્વર ૧૬ને બદલે ૧૫ છે. જેથી ૧૫ સ્વર અને ૩૩ વ્યંજનને ગણતા ૪૮ થાય છે. ૪૮ને એકવીસ (૨૧) વખત ગુણતા ૧૦૦૮ થાય છે. “અ” થી “હ” સુધી અક્ષરો સહસ્ત્રારમાં એકવીસ વખત લખાયેલ છે. જેમ મંત્ર કરતી વખતે ૧૦૮ મંત્રની એકમાલા ગણાય છે. પરંતુ આઠને આપણે ગણતરીમાં લેતા નથી, ને અગીયાર વખત ૧૦૮ ગણીએ. એટલે અગીયારમાળા થઈ તેમ ગણીએ છીએ. તેમ સહસ્ત્રારમાં ૧૦૦૮ પાંખડી છે, પણ આપણે ૧૦૦૦ ગણીએ છીએ.

જાય.

પરંતુ એસ.ટી.માં તો બે-ચાર જણા ઓછા થઈ જાય છે. તેમ સાધનામાં આપણે બ્રેક અને એક્સીલેટર રાખવા પડે જેથી આપણી સલામતી ઘટે નહિ અને આપણી સ્પીડ વધે. વાહનમાં સામાન્ય રીતે ૪૦-૫૦ કીલોમીટરની સ્પીડ આદર્શ સ્પીડ છે. તેમ સાધનામાં ૨૪ કલાકમાંથી અરધી કલાક ધ્યાન કરો તે આદર્શ ધ્યાન છે. પછી તો એક કલાક ધ્યાન કરો તો દુધમાં ઘી બે-ત્રણ ચમચી નાખીને પીવું જોઈએ. જેથી ગતિને સલામતી જળવાઈ રહે છે. સાચી વાતતો ગુરુના માર્ગદર્શન હેઠળ સાધના થવી જોઈએ જેથી ગતિને સલામતીના ફેક્ટર બરાબર જળવાઈ રહે.

યોગીની કુંડલિની

કરોડરજજુના ત્રીજા ચોથા મણકા વચ્ચે ભગવતી શક્તિ કુંડલિની આવી છે, ત્યાં ભગવાન શંકરનું લીંગ છે. લીંગ ફરતા સાડા ત્રણ આંટા લઈને બેઠી છે. ગુરુકૃપાથી જાગૃત થાય અથવા સંગીત, સાધના, સર્જન કરતા કે વ્હાલી પત્નીના મરણ, સંબંધીના મરણ કે ધંધામાં ખોટ જવાથી, માનસિક આઘાતથી જાગૃત થાય અને દિવ્ય દર્શન શ્રવણ થાય. પરંતુ ગુરુકૃપા વગર થાય તો કુંડલિનીને ગુરુરક્ષણ મળતું નથી. ગુરુરક્ષણ વિના કુંડલીની જાગૃતિ જોખમી છે. કદાચ પીંગલામાં જાય તો ત્યાં ભૂતકાળનાં ઘણાં જન્મોની સ્મૃતિ છે, જેથી સૂક્ષ્મજગત ખૂલતા માનસિક સમતુલા ગુમાવી વ્યક્તિ ગાંડામાં ખપે. માટે આ પુસ્તક ‘કુંડલિની’ જન-સમાજની સાચી સમજ માટે તૈયાર કરેલ છે.

ભવસાગરગેપ

આત્મસાક્ષાત્કાર તે જીવ-શિવનું મીલન તે મસ્તકનો સીધો ત્રિકોણ અને મૂલાધારનો ઉંધો ત્રિકોણ ભેગા થવું. આ દરેક ધર્મે પોતાના અલગ ટર્મીનોલોજી (Terminology) છે. મણીપુરચક્ર પર બતાવેલ ‘ગેપ’ તે યોગની ભાષામાં ‘ભવસાગર’ કહેવાય છે. અંગ્રેજીમાં ‘ગેપ’, હીંદીમાં ‘વિલમ્બ’ કહે છે.

પ્રખર બાળક મેળવવાનો પ્રયોગ

ચિત્રનો 'ગેપ' બાળકના જન્મ પછી દસ મિનિટ પહેલા નાળ કાપવામાં આવે તો સૂક્ષ્મ શરીરમાં ગેપ બને છે, તેથી સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ જગત જૂદા પડે છે. જો ગેપ ન પાડવો હોય તો બાળકના જન્મ પછી દશ મિનિટ પછી નાળ કાપવામાં આવે તો સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ જુદા પડે નહીં, તે ગેપ ન પડવાથી બાળકને તેનો પૂર્વજન્મ ૭ થી ૧૨ વર્ષ સુધી યાદ રહે. પછી ભૂલાઈ જાય છે. બાળકના જન્મ પછી નાળમાં ધબકાર બંધ થયા પછી નાળ કાપવી જોઈએ તો સ્થૂલશરીર, સૂક્ષ્મશરીરમાં ગેપ બનતો નથી. તે બાળક બુદ્ધિશાળી, સમજવાળુ થાય છે. નાળ કાપવી તે મેડીકલ ભાષામાં નાનું ઓપરેશન છે, તેથી શોક લાગે છે. જો ધબકારા બંધ થયા પછી કાપવામાં આવે તો શોક લાગતો નથી. તેથી બાળકને બીક લાગતી નથી. તેથી આ જગતમાં આવવાનો દુઃખદ અનુભવ ઓછો થાય છે. આ બાળકો આત્મવિશ્વાસથી જગતની મુસીબતો સામે ટક્કર લઈ નિર્ભય બને છે.

કેન્સર મટાવવા માટે ગેપનો ઉપયોગ

જ્યારે આ ગેપ બને છે ત્યારે ઈડા, પીંગલા અને સુષ્મણા નાડી સમતુલા ખોઈ બેસે છે. જો કોઈ માનસિક આઘાત કે કોઈ કારણથી ગેપ જ્યારે વધી જાય ત્યારે આ ત્રણે નાડી અનબેલેન્સ બને છે. તેથી કેન્સર જેવી બિમારીનો ઉપદ્રવ થાય છે. જો ગેપ વ્યવસ્થિત કરી નાંખવામાં આવે તો કેન્સર મટી જાય છે. આપ ગેપ લગભગ બધા મનુષ્યમાં જોવા મળે છે. કદાચ ઓછો વધતો હોઈ શકે છે.

પૂર્વ-જન્મનાયોગી હોય તે કુદરતી રીતે આધ્યાત્મિકમાર્ગે વળે છે.

(૧) જો માણસ પૂર્વ જન્મમાં યોગી હોય તો તેના, વર્તમાન જન્મમાં કોઈ પણ જાતની સાધના વગર કુંડલિની જાગૃત થઈ જાય છે. તેનું શરીર આપ મેળે, કશા જ કારણ કે ભય વગર કંપે છે, મંદિર કે દેવસ્થાનમાં તે જ્યારે દર્શન કરવા જાય ત્યારે તેનું આખું શરીર પાંદડાની જેમ કંપે છે. બાહ્ય રીતે જોનારને ભૂત કે વળગાડ જેવું લાગે પણ તે સાચું નથી. હોતું.

- (૨) કરોડરજજુમાંથી કંઈક ધડાધડાટ કરતું ઉપર ચડી જાય અને માથું ભારેખમ થઈ જાય અથવા શરીર પોતાની મેળે જ, કશા પ્રયત્ન વગર ડોલવા લાગે છે. થોડી બેચેની લાગે છે અને હૃદયના ધબકાર કોઈવાર વધી જાય છે.
- (૩) આવી વ્યક્તિને સ્વપ્નની અંદર ગણેશ ભગવાનના, પાણીના, નાગણીનાં કે શિવ ભગવાનનાં લિંગનાં દર્શન પણ થાય છે અને જ્યારે સ્વપ્ન કલરીંગ આવે ત્યારે તે વ્યક્તિની કુંડલિની ત્રણથી છ માસ દરમિયાન જાગૃત થવાની શક્યતા છે. તેણે તરત જ સિદ્ધયોગીનો સંપર્ક સાધવો. જો ઉપર મુજબના અનુભવો જે વ્યક્તિને વારંવાર થતા હોય તે વ્યક્તિ પછી ભલે તે ધર્મમાં નિષ્ઠા ધરાવતી હોય કે નહિ, પણ ભવિષ્યમાં તે જરૂર યોગાભ્યાસ તરફ વળે છે. થોડા સમયમાં કુદરતી રીતે જ તેની કુંડલિની જાગૃત થવાની કે પ્રાણોત્તાન થવાની શક્યતા છે. આવી વ્યક્તિએ તાત્કાલિક કોઈ સિદ્ધયોગીનો સંપર્ક સાધવો જોઈએ. જેથી તેની જાગૃત થતી કુંડલિની શક્તિને કંટ્રોલ કરી વ્યવસ્થિત રીતે સુખ્મજ્ઞા માર્ગે વાળી શકાય છે.

ધ્યાન તથા સાધના માટે વૈજ્ઞાનિક આસન

પ્રાણશક્તિ અને વિદ્યુતશક્તિના ગુણધર્મો લગભગ સરખા છે. વિદ્યુતશક્તિ જમીનમાં અર્થાંગ થઈ જાય છે. તેમ પ્રાણશક્તિ પણ જમીનમાં અર્થાંગ થઈ જાય છે. માટે સાધકે અવાહક આસન પાથરીને બેસવું જરૂરી છે. જેથી પ્રાણશક્તિ જમીનમાં અર્થાંગ ન થઈ જાય.

પરંતુ તેટલું પૂરતું નથી. પ્રાણશક્તિના કરંટના બે ભાગ પડે છે. પોઝીટીવ કરંટ અને નેગેટીવ કરંટ. જેથી આસન પ્રાણશક્તિનું સંગ્રાહક બનવું જોઈએ. એટલે પહેલું નીચેનું પડ અવાહક શણ, પ્લાસ્ટીકનું રાખવું, ત્યારબાદ નેગેટીવ વિદ્યુત માટે બીજું પડ ઉનનું રાખવું જેથી ઉન નેગેટીવ કરંટ ગ્રહણ કરે છે. ત્યારે બાદ ઉપરનું ત્રીજું પડ રેશમનું રાખવું જેથી રેશમ હંમેશા પોઝીટીવ કરંટ ગ્રહણ કરે છે.

આમ આવું વૈજ્ઞાનિક આસન તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. જેનું વહેંચણ

પ્રારંભિક શિબિર કે એડવાન્સ શિબર વખતે કરવામાં આવેલ છે.

ધ્યાન દરમ્યાન યોગશક્તિ દ્વારા રોગ નિવારણ

આપણી મૂળવાત હતી કે પ્રાણશક્તિ અને વિદ્યુતશક્તિના ગુણધર્મો સરખા છે. માત્ર એક ગુણધર્મમાં ફેર પડે છે. તે છે પ્રાણશક્તિ બુદ્ધિશાળી છે. જ્યારે વિદ્યુતશક્તિ નોનસેન્સ એટલે કે બુદ્ધિવગરની છે.

મને એક પ્રસંગ યાદ આવે છે કે એક દવાખાનામાં મારે કંઈક કામ અંગે ગયો હતો. એક ભાઈ પોતાના દોઢ વર્ષના બાળકને તેડીને ભીંતને અઢેલીને ઊભા હતા. નાના બાળકને શું સૂજ્યું ? કે તેણે પોતાની ટચલી આંગળી ભીંતમાં રાખેલા વીજળીના સોકેટમાં નાખી. બાળકને અને તેડનાર ભાઈને સખત આંચકો લાગ્યો. વિજળી શક્તિને ખબર ન પડી કે આ દોઢ વર્ષનું બાળક અજ્ઞાન છે, સમજણ નથી. ભૂલથી સોકેટમાં આંગળી નાખી છે. નાના બાળકને શોટ ન અપાય પણ ! વિદ્યુતશક્તિ બુદ્ધિવગરની છે. તેથી બાળકને ઈલેક્ટ્રીક શોટ લાગે છે.

પરંતુ પ્રાણશક્તિ બુદ્ધિશાળી છે. તેને બધી જ ખબર પડે છે. જેણે તમોને બુદ્ધિ આપી છે. તે તો તમારા અનેક જન્મથી સાથે અને સાથે જ છે. તમારા શરીરમાં કયા અંગમાં કેટલો રોગ છે તે પણ જાણે છે.

એટલે જ્યારે તે જાગૃત થઈને સુષુપ્તમાં પ્રવેશ કરે તે પહેલા તે શરીરમાં રહેલા સર્વે રોગોને દૂર કરવા પ્રયત્ન કરે છે.

હવે આ રોગો દૂર કરવા પ્રયત્ન કરે તો તે આપણને ખબર કે પડે?

જ્યારે શરીરના રોગો દૂર કરવા પ્રયત્ન કરે ત્યારે નીચે પ્રમાણે પ્રાથમિક નિશાનીઓ મળે છે.

- (૧) જે ભાગમાં રોગ હોય અને તે દૂર કરવા પ્રયત્ન કરે એટલે તે ભાગ ગરમ થઈ જાય છે. જ્યારે શરીરના બાકીના ભાગો ઠંડા રહેશે.
- (૨) કદાચ તમારી પ્રકૃતિ ભિન્નતાને લીધે આ રોગવાળા ભાગ ગરમ નહિ થાય તો તે ભાગમાં સખત દુઃખાવો થશે પણ ! આ વખતે હલનચલન કર્યા વગર આ દુઃખાવો સહન કરો જેથી રોગ જલ્દી મટી જશે.
- (૩) અથવા તમારી પ્રકૃતિ ભિન્નતાને લીધે શરીરના કોઈ ભાગમાં ગરમીનો

અનુભવ ન થાય, કે દુઃખાવો ન થાય તો કદાચ તે ભાગ કડક થઈ જશે. શરીરનો બીજો ભાગ શિથિલ હશે. પણ રોગવાળો ભાગ કડક થઈ જશે.

(૪) અથવા તમારી પ્રકૃતિ (ભિન્નતાને લીધે તમોને રોગવાળો ભાગ ગરમ ન થાય, દુઃખાવો ન થાય કે કડક પણ ન બને તો તે ભાગ ભારે થઈ જશે. શરીરના બીજા ભાગો કરતાં તે ભારે લાગશે.)

(૫) અથવા બનવા જોગ છે કે તમારી પ્રકૃતિ ભિન્નતાને લીધે શરીરનો ભાગ ગરમ ન થાય, દુઃખાવો ન થાય, કડક ન થાય, ભારે પણ ન થાય તો તે ભાગમાં કંઈક ફરકતું હોય તેવું લાગશે અથવા કોઈ જીવડું ફરતું હોય તેવું, કે કીડી ફરતી હોય તેવો અનુભવ થશે.

અથવા કુંડલિની જાગૃત થાય તો શું થાય ? તેના આ પુસ્તક કુંડલિની યોગમાં ૯૮ લક્ષણો બતાવેલ છે. તેમાંનું એક પણ લક્ષણ તમોને લાગુ પડે તો માનજો કે કુંડલિની શક્તિ જાગૃત થઈ ગઈ છે.

આ અંગે વધુ માહિતી મેળવવા માટે સંસ્થાના સરનામે સંપર્ક સાધવો. આમ કરવાથી ઘણી મુશ્કેલીને દૂર કરી શકાશે. મારી જાણમાં આવા અનેક કિસ્સા આવેલા છે. શારીરિક, માનસિક તેમજ આર્થિક રીતે બેહાલ થાય તે પહેલાં સંસ્થાના સરનામે સંપર્ક સાધવો.

ધ્યાનમાં બેસતી વખતે પાળવાના નિયમો

૧. શરીર ઢીલું મૂકીને બેસો. આ પછી જો શરીર હલકું થાય, આકાશમાં ઉડતા હોઈએ તેવો અનુભવ થાય કે જમીનમાં ઊંડા ઉતરવાનો અનુભવ થાય તો પણ ચિત્ત શાંત રાખવું.
૨. હાથપગમાં ખાલી ચડી જાય તો હાથપગ ફેરવવા નહિ; કારણ કે પ્રાણની ગતિ ઉર્ધ્વ થાય પ્રાણોત્થાન શરૂ થાય ત્યારે આવું બને છે.
૩. મોઢામાં થૂંકનાં ઘૂંટડા આવવા માંડે તો ધ્યાન દરમિયાન ઊઠવું નહિ, પરંતુ તે પી જવું; કારણ તે યોગશાસ્ત્રમાં અમતૃરસ કહે છે. ૧૦ થી ૧૨ વર્ષના અભ્યાસ પછી હઠયોગીને તે સિદ્ધ થાય છે.
૪. ધ્યાનની ગરમીથી શરીરમાં એકદમ પરસેવો છૂટે છે.

૫. ધ્યાનમાં બેસતી વખતે આજ્ઞાયક ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાનાં પ્રયત્નો કરો. ભ્રુકુટિમાં એટલે કે બે આંખ વચ્ચે ધ્યાન આપો. જ્યારે ધ્યાન દરમિયાન મન બીજા વિચારો કરવા લાગે ત્યારે ફરીથી ધ્યાન ભ્રુકુટિ ઉપર કેન્દ્રિત કરો. આવી રીતે ઓછામાં ઓછું અર્ધો કલાક બેસો.
૬. ધ્યાન કરતી વખતે ગણેશ ભગવાનને યાદ કરો, ત્યારબાદ તમારા ઈષ્ટદેવ કે ઈષ્ટદેવીને યાદ કરીને પછી ધ્યાનમાં બેસો.

ધ્યાન પૂરું થાય પછીની સૂચનાઓ

૧. ધ્યાન છૂટ્યા પછી શરીરમાં ગરમી ન થાય તે માટે દૂધ પીઓ.
૨. ધ્યાન ૨૪ કલાકમાં ગમે ત્યારે થાય. જમ્યા પછી ત્રણ કલાક જવા દેવા તેમજ નાસ્તા પછી અર્ધો કલાક જવા દેવો.
૩. ધ્યાન ઊંડું લાગી ગયું હોય તો તે વ્યક્તિનું નામ લઈને માથા પર ટાપલી મારી બોલાવો તથા બરડા પર હાથ ફેરવો ધ્યાન ખુલી જશે.

ધ્યાન કરવાથી થતા લાભ

- ધ્યાન દરમ્યાન કરવામાં આવતી ક્રિયાથી શરીરના રોગો અને મનના રોગો દૂર થાય છે
- ધ્યાન દરમ્યાન મન કેળવાય છે. જેથી માનસિક સ્થિરતા આવે છે. જેમ કે ડિપ્રેશન, તણાવ દૂર થાય છે. અને માનસિક શાંતિ મળે છે.
- સતત ધ્યાનના અભ્યાસથી શરીર અને મન તંદુરસ્ત બને છે.
- શરીરમાંનાં જૂના રોગો દૂર થાય છે. અને નવા રોગો થતા નથી.
- શારીરિક અને માનસિક સ્થિરતાને કારણે જીવન સહજ રીતે સુખમય બને છે.
- શક્તિપાત દ્વારા આંતરિક શક્તિને જાગૃત કરીને આધ્યાત્મિક વિકાસ થઈને મોક્ષને પ્રાપ્ત થાય છે.
- નિયમિત ધ્યાન કરવાથી મનના વિચારો શાંત થાય છે. તથા ખોટા નેગેટિવ વિચારો દૂર થઈ પોઝિટિવ વિચારસરણી બને છે.

પ્રકરણ-૪નો સાર

- ◆ માનવી તેના પૂરા જીવનમાં ૧/૧૦ શક્તિનો ઉપયોગ કરે છે.
- ◆ બાકીની ૯/૧૦ શક્તિને જગાડવા, કાર્યશીલ કરવા કુંડલિની જાગરણ આવશ્યક છે.
- ◆ મનુષ્યની કુંડલિની કરોડના છોથા-પાયનાં મણકાની એ કંદ નામના સ્થાનમાં છે.
- ◆ પશુ-પંખી અને પૃથ્વીને પણ કુંડલિની છે.
- ◆ આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાને સાત શરીરની વાત કરી છે.
- ◆ પ્રથમ ભૈતિક-સ્થૂળશરીર, બીજું પ્રાણશરીર (ઇથરીક-ઓરા) જે બે ઈંચ મોટું અને દુધિયા રંગનું છે. સાધનાથી ૩૬ ઈંચ થઈ શકે છે.
- ◆ ત્રીજું શરીર સુક્ષ્મશરીર (એસ્ટ્રલબોડી) જે સ્થૂળશરીર કરતા સાડાત્રણ ફૂટ મોટું અને સાધનાથી સાડાત્રણ માઈલનું થઈ શકે છે.
- ◆ ચોથું શરીર કારણશરીર (કોઝલબોડી) જેમાં કુંડલિની આવેલી છે.
- ◆ ધ્યાનમાં અંતર્મુખ થવાથી કુંડલિનો અનુભવ થાય.
- ◆ શરીરમાં આત્મા ચૈતન્યરૂપે રહેલો છે. જે દરેક જન્મ અને મરણ વચ્ચે વિકાસ પામે છે.
- ◆ આત્માનો પૂર્ણવિકાસ એટલે મોક્ષ.
- ◆ વિકાસની પાયાની જરૂરીયાત કુંડલિની જાગરણની છે.
- ◆ મંત્ર, તંત્ર, હઠયોગ, જ્ઞાનયોગ, ભક્તિયોગ વગેરે માર્ગે કુંડલિની જાગરણ થઈ શકે છે.
- ◆ કુંડલિની જાગરણથી વ્યક્તિ પોતાનું અને બીજાનું સુક્ષ્મશરીર જોઈ શકે છે.
- ◆ કુંડલિની જાગરણ સમયે કરોડરજજીવના પાલાણના મસ્તિક જળમાં આંદોલન સ્વરૂપે ઉપર ચઢે છે.
- ◆ પ્રથમ મૂળાધાર ચક્ર, દેવતા-ગણેશ, ચારપાંખડી, ચાર-જન્મના સંસ્કાર. આ ચક્રમાં સાધકને ગણેશના દર્શન થઈ શકે છે. આ ઉપરાંત જળ, શિવ, નાગના દર્શન થાય.

- ◆ બીજુ સ્વાધિષ્ઠાનચક્ર, દેવતા બ્રહ્મા, સર્જનના દેવતા, છ પાંખડી.
- ◆ ત્રીજુ ચક્ર મણિપુર, દેવતા વિષ્ણુ, દસ પાંખડી.
- ◆ ચોથુ અનાહતચક્ર, બાર પાંખડી, દેવતા શિવ.
- ◆ પાંચમુ વિશુદ્ધચક્ર, સોળ પાંખડી, જીવાત્માનુ સ્થાન.
- ◆ છઠ્ઠુ આજ્ઞાચક્ર, બે પાંખડી, આત્મા દેવતા.
- ◆ સાતનુ સહસ્ત્રાધારચક્ર, હજાર પાંખડી, પરમાત્મા દેવતા.
- ◆ જાગરણ સમયે શક્તિના પ્રવેશથી ચક્રની પાંખડી ખુલે છે.
- ◆ કુંડલિની જાગરણ થયા પછી સમાધિ અવસ્થા ત્રણ વર્ષમાં આવી શકે છે.
- ◆ વધુ પ્રાણશક્તિના સ્તરથી ઓછા નબળા પ્રાણશક્તિના સ્તર તરફ પ્રાણ વહે છે. જે સિધ્ધાંતના આધારે પ્રાણચિકિત્સા અને શક્તિપાતની પ્રક્રિયા શોધાઈ છે.
- ◆ પ્રાણશક્તિને વિદ્યુતશક્તિના ગુણધર્મ લાગુ પડે છે જેથી અર્થીંગ ન થાય તે સાચવવુ.
- ◆ પ્રાણશક્તિ કુંડલિની જાગરણ પહેલા શરીરના તમામ રોગ દૂર કરવા, શરીરના ક્રિયા કરે છે. જે કંપન, ડોલન, ઠંડી-ગરમી વગેરે અશુદ્ધિના પ્રકાર મુજબની ક્રિયા થાય છે.
- ◆ ધ્યાન, પ્રાણાયામ અને સિધ્ધોયોગી દ્વારા શક્તિપાતથી આ ક્રિયા બંધ થઈ શાંતિથી પ્રાણોત્થાન થઈ શકે છે.
- ◆ ધ્યાન પુરુ થયા બાદ દુધ ફરજિયાત પીવુ.

પ્રકરણ-૫

કુંડલિની શક્તિપાત

શક્તિપાત એટલે શું?

શક્તિપાત એટલે શું ? એ આપણને ખબર નથી શક્તિપાત વિષે ઘણું સાંભળેલું છે પણ હકીકતમાં શક્તિપાત છે શું ? તે સ્થિતિની આપણી પાસે કોઈ સ્પષ્ટ નથી અને આ વિષે કોઈ બધું સ્પષ્ટ કરતું નથી. શક્તિપાત શા માટે જરૂરી છે ? તેનાથી શું લાભ થાય છે ? આના વિષે કોઈ માહિતી મળતી નથી. પહેલી વાત એ છે કે આવા વાત દાખલો લઈને સમજીશું. શેઠ, નોકર અને તેનો દિકરો. શેઠ છે તે પોતાના દિકરાને ત્રણ મહિનામાં વેપારની આંટીઘૂંટી સમજાવી દે છે અને તેનો માસ્ટર થઈ જાય છે. જ્યારે નોકર કામ કરે છે તે નોકરને આંટીઘૂંટી સમજતા ત્રીસ વર્ષ લાગે છે. જ્યારે તેની જીંદગી પૂરી થવા આવે છે ત્યારે આ આંટીઘૂંટી સમજે છે. એ જ રીતે ગુરુ પોતે પોતાની સાધના જનિત શક્તિ શિષ્યમાં અવતરણ કરે છે, તેને શક્તિપાત કહે છે.

આપણી અંદર મૂળ સાત શરીર છે સ્થૂળશરીર, પ્રાણશરીર, સૂક્ષ્મશરીર, કારણશરીર, મહાકારણશરીર, ચૈતન્યશરીર અને વિરાટ શરીર. સ્થૂળશરીર, પ્રાણશરીર, સૂક્ષ્મશરીર અને કારણશરીર આ ચારે શરીર ગુરુએ સાધના કરીને કારણ શરીર સુધી પહોંચ્યા હોય તે ગુરુશક્તિપાત કરી શકે છે. આજે તો પ્રાણશરીરની થોડી પણ આવડત હોય કે થોડું કંઈ શીખી લીધું હોય તે શક્તિપાત કરવાની ટ્રાય કરે છે પણ હકીકતમાં આ શક્તિપાત નથી પણ પ્રાણ શરીરની પ્રક્રિયા છે. આ પ્રક્રિયાથી માત્ર હિલીંગ થાય છે. તે હિલીંગ કરવા માટે જુદા જુદા ચક્ર પર હાથ મુકવો પડે છે, કે માથે હાથ મુકવો પડે છે. હાથ મુક્યા પછી સામનો રોગ તમને મળે છે અને તમારો તંદુરસ્ત પ્રાણ એને મળે છે. આ જે નેગેટીવ પ્રાણ અથવા રોગિષ્ઠ પ્રાણ તમને મળે છે, તે તમારા શરીરમાં રોગ ઊભો કરે છે. અને એને કાઢવાનો યોગીક ઉપાય છે, આ યોગિક ઉપાય તમે ન જાણતા હોતો, આ રોગ સમય જતા તમારા શરીરમાં

જામ થતો જાય છે. અને આવા કેટલાય દર્દીને સીટીંગ આપ્યા પછી એક વખત એવો આવો છે કે તેમને જે દર્દ થાય છે તે કાઢવા માટે આ દર્દની દવા કોઈ આપી ન શકે. ડોક્ટર, વકીલ કે વૈદ્ય પાસે આ દવા નથી, આ રોગ મટવાની કોઈ શક્યતા નથી. પરંતુ યોગી અરા દર્દની દવા જાણે છે. આ રોગ કેમ કાઢવો. એની પાસે રોગ કાઢવાની ટેકનીક છે અથવા જે મહાત્મા છે જેની પાસે રોગ કાઢવાની ટેકનીક છે અથવા જે મહાત્મા છે જેની પાસે રોગ કાઢવાની ટેકનીક નથી. તે પોતે સમજી જાય છે કે કોઈ તેને ચરણ સ્પર્શ કરવા માટે આવે છે, તો મને તેનો રોગ લાગુ પડે છે. તો પોતે સાધકથી દૂર રહેવા પ્રયત્ન કરે છે. કોઈ પણ વ્યક્તિને તેને ચરણ સ્પર્શ ન કરે તેવી તેવી સખ્ત મનાઈ કરે છે. ઘણા તો દૂર રહેવા, માટે પગ પર અવાહક કપડું ઢંકી દે છે, જેથી કોઈનો કરંટ તેને લાગે નહીં.

શક્તિપાત વખતે ગુરૂ પોતાની શક્તિ શિષ્યમાં રેડે છે. એના માટે પાત શબ્દ વાપરવામાં આવ્યો છે. પાત્ એટલે પડવું. હકીકતમાં પાત્ એટલે “ગુરૂનું શિષ્યમાં શક્તિનું અવતરણ થવું” એને પાત્ કહેવામાં આવે છે.

આ શક્તિ અંદર જતા સ્થૂળશરીર, પ્રાણશરીર, સૂક્ષ્મશરીર અને કારણશરીરની અંદર અશુદ્ધિઓ છે તે અશુદ્ધિઓ દૂર થવા માંડે છે. એ અશુદ્ધિઓ દૂર થાય છે, ત્યારે સાધકને જુદી જુદી ક્રિયાઓ થાય છે. આસન થાય છે, પ્રાણાયામ થાય છે, હસવાનું થાય, નાચવાનું થાય, મુદ્રા થાય છે, મંત્રોચ્ચાર થાય છે. આમ પૂર્વના સંસ્કાર પ્રમાણે જુદી જુદી ક્રિયાઓ થાય છે. અથવા તમે સાધના કરીને, આસન-પ્રાણાયામ મંત્ર કરીને, ત્રણે શરીર શુદ્ધ કરીને આવો તો ગુરુ જે તમારા પર હાથ મૂકે તો તમને સીધી સમાધી લાગે છે. અને કાં તમે સીધા જો ગુરુ પાસે આવ્યા હો તો ગુરૂ શક્તિપાત કરીને ધીમે ધીમે અશુદ્ધિ દૂર થાય છે. શક્તિપાત કરીને ધીમે ધીમે અશુદ્ધિઓ દૂર થાય છે ધીમે ધીમે સમાધી અથવા ધ્યાન શરૂ થાય છે. આ વસ્તુઓ બહુ પુરાણા જમાનાની છે. આ વસ્તુ ગૃહસ્થીઓને ઓછી માહિતી છે, જે પોતાની ગુરૂ સમજે છે. તેને પણ આ વિષે પૂરી સમજ ધરાવતા નથી. એટલા માટે કહેવાય છે કે “ગુરૂકૃપા હિ કેવલમ્” ગુરૂની કૃપા થાય તો તમે તમારો ધ્યાય

પૂરો કરો છો. પંગુ લંઘરયતે ગિરિમ, પાંગળો હોય તે પણ પર્વત ઓળંગી જાય છે. અને સાધક પોતે સાધનના માર્ગે આગળ વધે છે પોતાનું ધ્યેય આત્મસાક્ષાત્કાર કરવાનો છે તે પૂરૂ થાય છે.

માનવજીવન એતો કુદરતની મહામૂલી ઈશ્વર તરફથી મળેલ અણમોલ ભેટ છે. અનેક જન્મના પુણ્ય પછી માનવ જીવન - માનવ દેહ મળે છે અને એ માનવદેહને સાર્થક કરવા માટે શંકરાચાર્યે વિવેક ચક્રામણિમાં નીચે પ્રમાણેનો શ્લોક આપેલ છે.

જન્તુનાં નર જન્મ દુર્લભમતઃ પુસ્તવં તતો વિપ્રતા ।

તસ્માદ્વૈદિક ધર્મમાર્ગ પરતા બિદ્ધત્વમસ્માતારમ્ ॥

આત્માનાત્મક વિવેચનં સ્વઽનુભવો બ્રહ્મામાલના સંસ્થિતિ ।

મુક્તિર્નોશત જન્મ કોટિ સુકૃતેઃ પુણ્યૈવિનાન ત્કભ્યતે ।

સૂક્ષ્મજંતુનો વિકાસ થઈ આખરે માનવ જન્મ સુધી જીવે જવું પડે છે, તેમાં પણ મનુષ્ય જન્મ ઘણા જન્મોના પુણ્ય પછી મળે છે, તેમાં પણ બ્રાહ્મણ કુળમાં જન્મ એ પણ મોટા પુણ્યની વાત છે. બ્રાહ્મણ કુળમાં જન્મ લીધા પછી, બ્રાહ્મણત્વના ગુણ ધરાવવા એ પણ ઘણી મોટી વાત છે. ધર્મ માર્ગ પર જવાની ઈચ્છા થવી, શાસ્ત્રોની પૂરાણોનું વાંચન કરવું અને એ સમજવું, એ પણ મોટાની પૂણ્યની વાત છે. આ રીતે જે આગળ વધે છે તેણે માનવ જન્મ જીવનને સાર્થક કરેલ છે. માનવ જન્મમાં માણસ જન્મ ધારણ કરીને પછી તે, સ્ત્રી હોય કે પુરુષ હોય પણ તેણે આત્મા મુક્તિનો અભ્યાસ નથી કર્યો, તેને આત્મઘાતી ગણી શકાય અથવાઆત્મઘાતી હોઈ શકે તેને માટે શ્લોક છે.

જ્યાં સુધી મનુષ્ય માનવજીવન ધારણ કરીને આત્મ સાગાત્કાર કે બ્રહ્મનીકે મોક્ષની પ્રાપ્તી કરતો નથી ત્યાં સુધી વારંવાર જન્મ લેવો પડે છે અને રોગ શોક દુઃખ સંતાપ ભોગવવા પડે છે. આને માટે શંકરાચાર્ય એક શ્લોક આપે છે.

ઇતઃ કોન્વસ્તિ મૂઢાત્મા યસ્તુ સ્વાર્થ પ્રમાદ્યતિ ।

દુર્લભ માનુષં દેહ પ્રાપ્ય તત્રાપિ પૌરુષમ્ ।

માનવ જ્યારે આત્મદર્શન કરવાના પ્રયત્ન કરે છે ત્યારે ભગવાને

આપેલ એનું શરીર, મન ઈન્દ્રિયોની અંદર મળ ભરેલ છે. ભરેલ મળ ને કાઢવાના રસ્તા છે. મળ કાઢવાના રસ્તામાં પહેલા તો, આ મળ જે કાચો હોય તે પાકવો જોઈએ, એ મળ પાકે પછી તેને ખોતરીને કાઢવો જોઈએ. તેને માટેની ચોક્કસ ટેકનીક છે. મૂળ પાયાની વાત એ છે કે શરીર મનને ઈન્દ્રિયની અંદર રહેલ અશુદ્ધિઓ દૂર થવી જોઈએ અને આ અશુદ્ધિઓ દુર થઈ જાય, ત્યારે આત્મ સાક્ષાત્કાર થવાની શુદ્ધતાની શરૂઆત થાય છે. એટલે મનની અંદર, શરીરની અંદર, ઈન્દ્રિયની અંદર રહેલી અશુદ્ધિઓ મળનો દોષ છે તે મળ પાકવો જોઈએ, મળ પાકે છે પછી તેને સહેલાઈથી દૂર કરી શકીએ છીએ, કોઈ પણ વસ્તુ ચોંટી ગઈ હોય છે તેને દૂર કરવી હોય તો તેને ગરમ કરવી પડે છે ગરમ કરવાથી ઢીલી થાય છે પછી તેને તાબેથાથી ઉખેડવી પડે છે, તેમ આપણા શરીરમાં જે મળ છે, જામ થયેલ મળ છે, તે તેને સાધના જનીત શક્તિથી ગરમ કરવાનો છે અને તપશ્ચર્યાના બળથી જ્યારે તે ગરમ થાય છે પછી ધીમે ધીમે ગરમ થાય છે એ આ ગરમ થયેલ મળ પાકે છે, પછી મળને દૂર કરવાનો છે. તેના માટે આ પણ ક્રિયા હોય છે. ક્રિયા કરવાથી મળ દૂર થાય છે તેથી ઈન્દ્રિય શુદ્ધ બને છે, મન શુદ્ધ બને છે, અને શરીર શુદ્ધ બને છે. ત્યારે આપણી અંદર પ્રસાદનું બળ વધે છે અને ત્યારે મન શાંત થઈ જાય છે મન પ્રસન્ન બને છે. મન નિર્ભય બને છે, આત્મ દર્શન કરવા માટેની કડી છે, આત્મદર્શન કરવાનો પાયો બંધાય છે, આ પાયા ઉપર જ સાધના ચાલે છે.

શક્તિપાતનુ મહત્વ

આપણો પ્રશ્ન છે કે શક્તિપાત એટલે શું ? અને તેની જરૂર શું છે ? સાધક સાધના કરે છે તેથી તેના શરીરમાં વિદ્યુત શક્તિ ભેગી થાય છે. ડોક્ટર કહેવા પ્રમાણે આપણા શરીરમાં દોઢ વોલ્ટ બેટરી કરંટ છે. અને સાધનો કરીને સિદ્ધયોગી એ કરંટને બાર વોલ્ટની બેટરી જેટલો કરંટ વધારે છે, જ્યારે બાર વોલ્ટની બેટલી જેટલો કરંટ થાય છે, ત્યારે સાધક સહજ પ્રમાણે સમાધિમાં જાય છે, એટલે સાધના એટલે, બીજું કંઈ નહીં પણ ઈશ્વરે આપેલ દોઢ વોલ્ટની બેટરીના કરંટને વધારીને જેમ જેમ સાધનાથી કરંટ વધતો જાય તેમ

ચક્રો ખુલતા જાય છે. અને અશુદ્ધિકરણ થતુ જાય છે. પરંતુ સાધકના શરીરમાં જોઈએ તેટલી શક્તિ પ્રગટ થતી નથી ત્યાં ગુરુનું કામ આવે છે. ગુરુ પોતાની સાધના જન્મ શક્તિ પ્રવેશ કરાવે છે અને જ્યાં સાધક શક્તિ તૂટ પડતી હોય ત્યાં પોતાની શક્તિ આપે છે, પૂરે છે અને સાધનાની ખૂટતી શક્તિ આપે છે. પરિણામે તે જલ્દી સફળતા મેળવે છે, એટલે જ ગુરુકૃપા હિં કેવલમ્ /

આજ ગુરુશક્તિ આપે છે તેને “શક્તિપાત” કહેવામાં આવે છે મહર્ષિ વશિષ્ઠે ભગવાન રામચંદ્રને કહ્યું કે ગુરુકૃપાહિ કેવલમ્ ગુરુકૃપાથી જ થતા શક્તિપાતથી જ શિષ્યનું કલ્યાણ થાય છે અને શિષ્યની ઉર્ધ્વગતિ થાય છે અને સાધના સફળ થાય છે અને તે શક્તિપાત દ્વારા જ શક્ય બને છે.

परिपक्वभक्ता दे तानुत्सदन हेत् शक्ति पातेन ।

जो जयते परं तत्त्वे स दित्तायायार्य मूर्तिस्थ ॥

शक्ति पातेन संयुक्ता विद्यावेढांत चाक्यजा ।

यदा यस्य तदा यस्य विमुक्ति नात्र राशयः ॥

ઋણાનુબંધ અને ગુરુઋણ

આ જગતના વ્યવહાર ઋણાનુબંધ ઉપર ચાલે છે. શિષ્ય અને ગુરુ ઉપર જો ઋણાનુબંધ ન હોય તો શક્તિ પાછી પડે છે. કામ કરતી નથી અને આ શક્તિ કામ કરતી થાય તે માટે ગુરુ અને શિષ્ય વચ્ચે ઋણાનુબંધ ઉભો થવો જોઈએ જ અને એ ઋણાનુબંધ ઊભો થવા માટે એક પ્રક્રિયા છે જેમાં શિષ્ય ગુરુને કંઈક આપે છે. એનું મૂલ્ય જ ન હોઈ શકે, તે અમૂલ્ય છે. પરંતુ ઋણાનુબંધ ઊભો કરવાની આ પ્રક્રિયા છે. શક્તિ પોતે શિષ્યમાં ત્યારે જ ઉતરે કે શિષ્યનું ઋણ ગુરુ પર કંઈક હોય અને શિષ્ય પણ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે આ ઋણ અદા કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. હકીકતમાં શિષ્ય તો ચામડીના જોડા કરીને ગુરુને પહેરાવે તો પણ ઓછું છે. ઋણિ અદા કરવાના પ્રયત્ન કરે છે કોઈ શિષ્ય પોતાનાથી બનતા પ્રયત્નથી ઋણ અદા ન થઈ શકે તે બધુ પોતાના ગુરુ માટે કરવા પ્રયત્ન કરે છે. કોઈ ધનથી પ્રયત્ન કરે છે. ગુરુની શી જરૂરિયાત છે તે જાણે છે અને તે જાણીને પોતાના ધનથી એ જરૂરિયાત પૂરી કરે છે. કોઈ તનથી સેવા કરે છે. આમ શિષ્ય તનથી મનથી અને ધનથી

સેવા કરે છે, ત્યારે ગુરુ પ્રસન્ન થાય છે. જ્યારે ગુરુ પ્રસન્ન થાય છે ત્યારે ગુરુ શક્તિપાત કરવાનો વિચાર કરે છે અને એ પ્રમાણે તેને આદેશ આપે છે કે “આ દિવસે આ વારે અને આ સમયે તું નાહી ધોઈને આવી જ જે તેને દિક્ષા આપવામાં આવશે.”

ગુરુને ખબર પડી જાય છે કે શિષ્યના શરીરમાં, ઈન્દ્રિયમાં અને મનમાં રહેલો મળ પાકી ગયો છે. ત્યાં ગુરુ શિષ્યને શક્તિપાત કરવાનો વિચાર કરે છે આ વાતને વશિષ્ઠ ઋષિએ શ્લોકમાં બતાવી છે.

આમ ગુરુ કરૂણાવશ શિષ્ય પર પ્રસન્ન થઈને શિષ્ય પર શક્તિપાત કરે છે ત્યારે સાદક સ્વને ઓળખવાની યાત્રા શરૂ કરે છે અને સમય જતા એ પોતાની જાતને ઓળખે છે એટલે કે તેને આત્મ સાક્ષાત્કાર થાય છે આને શંકરાચાર્યે સમશ્લોકીમાં રજૂ કરે છે.

દૃષ્ટાંતા નૈવ દ્રષ્ટ ભૂવનં ઝઠેરે સદગુરોજ્ઞાનંદાતુ ।

સ્પર્શસ્વૈતત્ર કલપ્પઃ સનમતિ યદહો સ્વર્ણતામેચ્ચ સારમ ॥

નસ્પર્શત્વં તદાપિશ્રિત ચરણયુગે સદગુરુઃ સ્વાપશિષ્યે ।

સ્વયં સામ્યં વિદ્યતે ભવાતિ નિરુપમસ્તેન વા લૌકિકોપિ ॥

પૃથ્વીલોક, સ્વર્ગલોક, પાતાળલોક આ ત્રણેમાં ગુરુને ઉપમાં આપવા માટે કોઈ દૃષ્ટાંત નથી.તમે ગુરુને પારસમણી સાથે સરખાવવા પ્રયત્ન કરશો તો પારસમણીએ લોખંડને સોનું બનાવે છે, પણ ગુરુ તો એવો પારસમણી છે કે તે શિષ્યને અડકતા સ્પર્શ કરતા શિષ્યને પોતાને પારસમણી બનાવી દે છે, તે સોનું નથી બનાવતો એટલે ગુરુની ઉપમા પારસમણી સાથે ન કરી શકે તો ગુરુ તો પારસમણીથી પણ અધિક છે, તે પોતાની જેવો જ પોતાની સમાન બનાવે છે એટલે પૃથ્વીલોક, સ્વર્ગલોક અને પાતાળલોકમાં ગુરુની કોઈ ઉપમા આપી શકાતી નથી, ગુરુનું બહુ મોટું મહત્ત્વ દર્શાવ્યું છે. છેલ્લે ગુરુની ઉપમાં આપવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો ત્યારે ગુરુને પારસમણી સાથે સરખાવ્યા. પણ પારસમણી સાથેની સરખામણી અધુરી છે. બરાબર નથી, પારસમણી તો લોખંડનું સાનું કરે છે, પારસ નથી બનાવતો જ્યારે ગુરુ તો એક એવો

પારસમણી છે, જે શિષ્યને લોખંડને સ્પર્શ કરતાની સાથે જ પોતાની જેવો બનાવી દે છે, પોતાની સમાન બનાવે છે.

ગુરુ શક્તિપાત વખતે પોતાની સાધન જન્મ શક્તિનો દરિયો શિષ્યમાં વહાવી દે છે, રહી જે છે પોતાની બધી જ સિદ્ધિ સાથો સાથ આપે છે એટલે જ ગુરુને પારસમણીની ઉપમા ન આપી શકાય કેમ કે ગુરુ તો પારસમણીથી અધિક છે કેમ કે સાધકને તે સિદ્ધિનો સ્વામી બનાવી દે છે.

ગુરુ દ્વારા યોગ્ય શિષ્યની પસંદગી

જે સિદ્ધાંતને પોતાને યોગ્ય પાત્ર માને છે પછી તે ભલે અલ્પજ્ઞાની હોય, મૂર્ખ હોય, અજ્ઞાની હોય, સાવ નિર્બળ હોય, અબળા સ્ત્રી હોય તેમ છતાં તે પાતાની શક્તિનો સ્વામી બનાવી દે છે. તેનું દષ્ટાંત જોવું હોય તો શંકરાચાર્યનું છે.

શંકરાચાર્ય પોતે બેઠા હતા ત્યારે સામે તેના ત્રણ શિષ્ય બેઠા હતા ત્યારે ચોથા શિષ્ય તોટકાચાર્ટ નદીએ ગુરુના કપડા ધોવા ગયેલ હતો તો એમાંના મુખ્ય શિષ્ય વાત કરી કે તોટકાચાર્ય તો આપણો સમય બગાડે છે. આપણે અભ્યાસ કરવો છે. પણ હજુ આવ્યો નથી, આપણો અભ્યાસ બગાડે છે, આપણે કંઈ એની બહુ જરૂર નથી કેમ કે એ તો મૂર્ખ છે. આપણે અભ્યાસ શરૂ કરશે; એ તો બહુ શીખવાનો નથી. ત્યારે શંકરાચાર્યે ના પાડી કે, ના આપણે એની પાસે રાહ જુઓ, એ આવશે ત્યારે અભ્યાસ શરૂ કરીશું. થોડીવાર બધા રાહ જુએ છે. ત્યાર પછી જ્યારે ત્રોટકાચાર્ય આવે છે, આવે છે. ત્યારે ગાતો ગાતો આવે છે. પોતે સ્વતંત્ર રીતે ત્રોટકા હંદ રચે છે અને એ ત્રોટકા હંદમાં દુર્ગા દેવીનું સ્તવન બોલે છે, એટલુ અદ્ભુત સ્તવન છે કે એની પાસે બેઠેલા ત્રણે શિષ્યો જે પોતાની જાતને મહાપંડિત માનતા હતા તે આશ્ચર્યચકિત થઈ જાય છે કે ત્રોટકાચાર્ય આ સ્વયંભૂ સ્તવન કંઈ રીતે બોલી શકે ? તો આ છે ગુરૂકૃપા. શંકરાચાર્યે ત્રોટકાચાર્ય પર ગૂરૂ કૃપા ઉતારી ત્રોટકાચાર્ય કદાચ અજ્ઞાની હશે, અલ્પજ્ઞાની હશે, છતાં પણ ગુરુની કૃપા થતાની સાથે આ ત્રણ શિષ્યથી પણ આગળ વધી ગયો આજે આ ત્રણ શિષ્યોના નામ પણ નથી જાણતા જ્યારે આ ત્રોટકા હંદ પરથી ત્રોટકાચાર્ય

જગમશદૂર થઈ ગયો.

ગુરુ પસંદગી કરતી વખતે શિષ્યની યોગ્યા જુએ છે. અને શિષ્યની યોગ્યતા એટલે ? જે અંદર ચેતના રહેલી છે, તેની શું સ્થિતિ છે ! તે સ્થિતિ જોઈ તેની પસંદગી કરે છે. પછી શિષ્ય પુરુષ છે કે સ્ત્રી તે મહત્વનું નથી. પણ તેની ચેતનાની ઉંચાઈ હોય તો તેની ઉંચાઈ જોઈને, ગુરુ પસંદ કરે છે અને ચેતનાની ઉંચાઈવાળી વ્યક્તિ મળે છે તો ગુરુ તેના તરફ **Soft Corner** એટલે કે વધુ લાગણી દર્શાવે છે એને એમ છે કે બીજા શિષ્યો પર વધુ મહેનત કરુ જેની ચેતના પથ્થર જેવી છે. વર્ષોના વર્ષોની મહેનત પછી શિષ્ય તૈયાર થાય જ્યારે આ ચેતના જેની તૈયાર છે તે સાધક તરફ વધારે ધ્યાન આપવામાં આવે તો, એ સારી રીતે તૈયાર થાય તેમ છે, તેમજ બીજા શિષ્યગણ ને મદદરૂપ થાય તેમ છે તો એ શિષ્યની પસંદગી કરે છે અને પસંદગી કર્યા પછી તેને તૈયાર કરે છે. બીજી વાત એ છે કે આવો શિષ્ય પણ જો એ ગુરુની પૂરે પૂરી સેવા કરે, પૂરે પૂરી શરણાગતિ હોય, ગુરુ પ્રત્યે પૂરેપૂરુ, સમર્પણ હોય, તો પણ ઓટોમેટીકજ ગુરુને તેના તરફ ભાવ થાય છે. કદાચ કોઈક શિષ્ય ચેતનાની દૃષ્ટિએ આગળ વધી ગયેલ હોય પણ તેની શરણાગતિ ન હોય, તેનો અહં શૂન્ય ન હોય ત્યારે તેનામાં ગુરુ જનીત શક્તિ તેનામાં જલદી આવી શકતી નથી. ગુરુ જ્યારે યોગ્ય પાત્ર શોધવા પ્રયત્ન કરે છે ત્યારે પહેલી વાત એ છે કે પાત્ર અહમશૂન્ય હોવો જોઈએ. અહમશૂન્ય હોવા ઉપરાંત, તેની ગુરુભક્તિ ગાંડી હોવી જોઈએ. આવી ગાંડી ગુરુ ભક્તિ હોય તો ગુરુનું વાક્ય કેવલમ્ ગુરુવાક્ય હી કેવલમ્ એટલે ગુરુએ જે કીધું, એટલે ગુરુએ તેની મશ્કરી કરવા કહ્યું હોય તેને મૂર્ખ બનાવવા કહ્યું હોય તો પણ, તેને બ્રહ્મવાક્ય માને છે તેને મશ્કરી નથી સમજતો, ગુરુવાક્ય બ્રહ્મ વાક્ય છે તેમ માનીને તેનો અમલ કરે છે ક્યારેક ગુરુએ મશ્કરીમાં કહી દીધું હોય કે “કુવામાં પડ” ! તો શિષ્ય વિચારતો નથી કે ગુરુ મારી મશ્કરી કરે છે પણ એ તો કૂવામાં પડતું જ મૂકે છે આ વખતે જ ગુરુની જવાબદારી છે કુવામાં પડતા શિષ્યને બચાવી લે છે આ માટે આ દૃષ્ટાંત છે.

એ દૃષ્ટાંત કબિરનું. કબીર પાસે એક શિષ્ય આવ્યો કબિર હળવા મૂડમાં

હતા અને સાધકને કિધું કે તું શિષ્ય થવા માંગે છે ? ત્યારે સાધકે કહ્યું કે હા, હું તમારો શિષ્ય થવા માંગુ છું. ત્યારે કબીરકહે છે કે મારે તારી પરીક્ષા લેવી પડેશે, પછી કબીર કહે છે કે પેલા કૂવામાં પડ શિષ્ય દોટ મૂકે છે અને કૂવામાં જંપલાવે છે. કબિર તુરત જ પોતાની સાધના શક્તિથી શિષ્યને બચાવી લે છે અને તેને પરમ શિષ્ય તરીકે રાખે છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે ગુરુ વાક્ય હિ કેવલમ્ ગુરુ વાક્ય હિ બ્રહ્મ વાક્ય અને તેનો અમલ કરે એવા શિષ્ય મળે છે ત્યારે સાધના શિષ્યવવાની સહેલી પડે છે કારણ કે સાધનાની અંદર બુદ્ધિથી આ સાધનાની પંક્તિઓ સમજાતી નથી અને ન સમજાતી હોય તો પણ ગુરુ હુકમ કરે છે કે તને સમજાય કે ન સમજાય તો પણ તારે તેનો અમલ કરવાનો છે એ શિષ્ય પણ જો ગુરુની સેવા તન મન ધનથી કરતો હોય છે ત્યારે સ્વાભાવિક છે કે ગુરુનું હૃદય તેના પર ઉમટે છે અને ઓટોમેટિક ગુરુને તેના તરફ પ્રેમ થાય છે. અને આજ વખતે ગુરુશક્તિપાત કરે છે ત્યારે તેની પ્રાણશક્તિ તો ઉતરે છે પરંતુ સાથોસાથ પ્રેમની શક્તિ પણ ઉતરે છે એટલે ગુરુ જ્યારે શક્તિપાત કરે ત્યારે પૂરેપૂરા પ્રસન્ન હોવા જોઈએ ગુરુ શિષ્ય બન્ને પૂરાપૂરા પ્રસન્ન હોવા જોઈએ.

સાધકનો શક્તિપાત દરમ્યાનનો આનંદ

જ્યારે ગુરુ પ્રસન્ન થઈને શિષ્યના માથા પર હાથ મૂકે છે. ત્યારે શિષ્યનો સંયમ મનમાં જ અનુભવે છે. આનંદ એટલો બધો થાય છે કે તે વ્યક્ત કરી શકતો નથી. તેને થાય કે હું આનંદ કઈ રીતે વ્યક્ત કરું ? હસીને વ્યક્ત કરું પણ હસીને આનંદ વ્યક્ત કરી શકતો નથી. તો રડીને વ્યક્ત કરું ? રડીને વ્યક્ત કરવા જાય છે, તો આનંદ વ્યક્ત થઈ શકતો નથી, એ અધુરો પડે છે, એ વ્યક્તિ કરી શકતો નથી સાધક ગુલાંટ મારવા માંડે, કુદકા મારવા માંડ, ત્યારે પણ આનંદ વ્યક્ત નથી કરી શકતો, એટલે જ્યારે સાધકો ધ્યાનમાં બેઠા હોય છે, ત્યારે આનંદની એકદમ અભિવ્યક્તિ થાય છે, ત્યારે ખુબ હસી પડે છે, એનાથી જ્યારે વધારે આનંદ વ્યક્ત કરે છે ત્યારે રડી પડે છે, રડવાથી પણ આનંદ વ્યક્ત નથી કરી શકતો, ત્યારે ગુલાંટ મારવા માંડે છે. આમ

દિક્ષા વખતે સાધકની આંખમાંથી સતત પાણી ચાલુ થઈ જાય છે. કારણ કે તેને એટલો બધો આનંદ થાય છે ત્યારે તે વ્યક્ત નથી કરી શકતો. શરીરનું રુવેરુવું આનંદથી પુલકીત થઈ જાય છે. અને શરીરમાંથી પુષ્કળ પરસેવો છૂટે છે. હજારો સૂર્યનો પ્રકાશ શરીરમાં ભરાય છે. આખું શરીર કરંટથી ભરાઈ જાય છે, આનંદ અનુભવ કઈ રીતે વ્યક્ત કરવો તે આવડતું નથી, સંસ્કૃતમાં એક શ્લોક છે.

દેહપાતઽત્યતા કમ્પઃ પરમાનન્દ હર્ષિણે ।

સ્વેદો રોમાંચ ઇત્યેત ષ્છાકિત્ત ઇજશ્ય લક્ષજામ્ ॥

એટલે કે શરીરમાં રોમાંચ થવો, પરસેવો થવો, એ તો કુંડલિની જાગૃતિની નિશાની છે. શક્તિપાત વખતે આ પ્રક્રિયા વખતે કુદરતી છે. ટુંકમાં સદ્ગુરુ પ્રસન્ન થઈ જાય તો માત્ર એક ક્ષણમાં શિષ્ય ને પોતાની બધી શક્તિ શિષ્યને આપી દે છે. એટલે જ સંત તુકારામે પોતાના અભંગમાં લખ્યું છે કે સદ્ગુરુ વગર રસ્તો મળતો નથી સદ્ગુરુના બંને પગ પકડી લયો સંસારના એક હજાર પગ હોય તેને છોડી દો, પડતા મૂકો, સદ્ગુરુ તેને તુરંતજ પોતાના જેવો બનાવી દે છે. એટલે ક્ષણની પણ વિલંબ લગાડતો નથી એટલે જીવનને તમારે સાર્થક કરવું હોય તો સદ્ગુરુના ચરણમાં બેસી જાવ.

શક્તિપાત એટલે રાજયોગ ગુરુગમ્યયોગ

શક્તિપાત પછી શિષ્યે આસન પ્રાણાયામ બંધ-મુદ્રા-જપ-તપયાત્રા કરવા પડતા નથી સહજ થઈ જાય છે. આસન કરવા પડતા નથી આપોઆપ પ્રાણાયામ થાય છે આપો આપ યાત્રા થાય છે. હવે તમારે અજ્ઞાત મનમાં યાત્રા કરવાની ઈચ્છા પડી હશે, તો તમે આપો આપ સૂક્ષ્મ શરીરે યાત્રા કરી આવશો. મને યાદ આવે છે કે લખતરમાં અમારે વસુબેન નામના સાધક બેન છે, તે ધ્યાનમાં બેસે ત્યારે તેના અજ્ઞાતમનમાં યાત્રા કરવાનું ભરાઈ રહ્યું હશે. તો સૂક્ષ્મ દેહે બદ્દીનાથની યાત્રા કરી આવ્યા અને પછી બદ્દીનાથના મંદિરનું વર્ણન કર્યું. તો એ બેન તો અભણ છે. સહી કરતા પણ નથી આવડતું પરંતુ એટલું સુંદર વર્ણન કર્યું કે આ બધું ધ્યાન દરમ્યાન ઓટોમેટિક એની આ ઈચ્છા પૂરી થાય છે પોતાના ધ્યાન બહાર જાણ બહાર શરીર યાત્રા કરી આવે છે

એટલે કે પોતાની જાણ બહાર શરીર મંત્ર, યાત્રા, આસન, પ્રાણાયામ કરે છે જાણ બહાર મન પોતે પૂર્વના સંસ્કાર જાગતા મંત્ર, જાપ કરે છે ચાર ધામની યાત્રા પણ કરી આવે છે, શિષ્યની પ્રકૃતિ પ્રમાણે જે જરૂરી છે તે કુંડલિની શક્તિ જાગતા આપોઆપ થાય છે, કરવું પડતું નથી.

સાધકોને ગુરુજી દ્વારા કરેલ શક્તિપાતનો અદ્ભૂત અનુભવ

અત્યાર સુધીમાં હજારો સાધકો પર શક્તિપાત કરેલ છે, આમાના ઘણાને બંધ મુદ્રામાં જપ તપ કરેલ હોતા નથી, જાણતા નથી, છતા પણ આપોઆપ થવા માંડે છે. ભૂતકાળમાં કોઈ વાર આસન, પ્રાણાયામ કરેલ ન હોય છતાં, આપોઆપ થાય છે દૂરથી બીજાને લાગે કે આ કેટલો રીબાય છે કેટલું કષ્ટ થાય છે. પરંતુ સાધકને પૂછવામાં આવે તો તેને કોઈ જાતનું કષ્ટ લાગતું નહોતું અંતરમાં તેને ફક્ત આનંદ આનંદ અને આનંદ થાય છે.

કોઈવાર એવું પણ બને કે કેવળ કુંભક થઈ જાય. સાધકને કેવળકુંભક થઈ જાય ત્યારે મુંજાય. મનોમન મુંજાય રતેની અંદર એક સાયકોલોજી ઉભી થઈ જાય. કે હું શ્વાસ નથી લેતો તો હું કેવી રીતે જીવીશ. કેવળ કુંભકમાં શ્વાસ અંદર પણ નથી જતો, તેમજ શ્વાસ બહાર પણ નથી આવતો તો જોનારને પણ લાગે કે આમને આમ શ્વાસ અંદર રહી જશે તો દેહ ઘૂટી જશે વૈજ્ઞાનિકના કહેવા પ્રમાણે મગજને ત્રણ મિનિટ સુધી લોહી ન મળે તો મગજ મરી જાય છે તેના કોષો ખલાસ થઈ જાય છે.

જ્યારે સાધકને કુદરતી રીતે કેવળ કુંભક થાય છે ત્યારે દસેક મીનીટ પણ થઈ જાય છે. પંદર મીનીટ સુધી કેવળ કુંભકમાં રહે છે, જોનારને એમ લાગે છે, આ ત્રાસદાયક થઈ પડે છે, મનમાં લાગે છે કે હવે શું થશે પણ સાદક જે બધી ક્રિયા કરે છે તે બધી ક્રિયા શીખેલ નથી પરંતુ કુંડલિની જાગૃતિ થયા પછી તે આપોઆપ થાય છે. શરીર હલકું પડી ગયું હોય તેવું લાગે છે. અમથો અમથો આનંદ થાય છે કે એમ થાય કે બસ હસ્યાં જ કરીએ, હજુ સુધી આ ક્રિયાઓ થતા આપઆપ થતા ધ્યાન કરતા મરી ગયાનો એક પણ દાખલો નથી. પણ સમાજમાં એક બીક ઘરી ગઈ છે કે, સાધના કરવાથી સાધકને નુકશાન થાય છે. બીક ઘરી ગઈ છે, તેનું એક જ કારણ છે કે ધ્યાન દરમ્યાન

ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે. ગરમી ઉત્પન્ન થયા દરમ્યાન ઘી અને દુધ લેવા જોઈએ. દુધ અને ઘી ન લઈએ તો ગરમી મગજમાં ચડી જાય અને નુકસાન સંભવ છે.

ધ્યાન દરમ્યાન મને એક પ્રસંગ યાદ આવે છે કે એક સાધક ધ્યાનમાં બેઠો હતો અને તેને હનુમાન ભાવ ઉત્પન્ન થયો. એને થયું કે હું હનુમાન છું તેણે કુદકો માર્યોને બાજુમાં એક ઝાડ હતું તેના પર ચડી ગયો અર્ધી કલાક સુધી ઉપર રહ્યો મે જ્યારે ઓમનો ઉચ્ચાર કર્યો, ત્યારે ધ્યાન પૂરુ થતા તેણે આંખ ખોલી, ત્યારે એ ફફડી ગયો, શા માટે ફફડી ગયો ! એ એની જીંદગીમાં કોઈ દિવસ ઝાડ પર ચડ્યો ન હતો અને હવે ઝાડ પરથી કઈ રીતે ઉતરવુ તે ન હોતુ આવડતું આખરે બે સાધકને ઝાડ પર ચડાવ્યા અને ધીમે ધીમે તેને નીચે ઉતાર્યો. એટલે દિક્ષા પછી ક્રિયાઓ થાય છે, ત્યારે એવા અદ્ભુત અનુભવો થાય છે કે કોઈને કહીએ તો હસવુ આવે હનુમાન ભાવનો જ્યારે પસંગ બન્યો ત્યારે નીચે બેઠેલ બીજા સાધકો ખડખડાટ હસતા હતા. આવો જ રએક બીજો પ્રસંગ મને યાદ વે છે કે એક ભાઈ સમૂહ ધ્યાનમાં બેઠા હતા ત્યારે ઓચિંતો તેના શરીરે જંપ માર્યો અને ગામડા ગામ એ ખીંટી હોય છે તે પર તેમાં એક પગે ઉંધો લટકી રહ્યો એ સ્થિતિમાં એ અર્ધો કલાક રહ્યો, ધ્યાન જ્યારે પુરુ થયું ત્યાં સુધી હું તેની પાસે જ ઉભો રહ્યો, કેમ કે એ પડી ન જાય. મેં તેને તેડી લીધો અને નીચે ઉતાર્યો. આવા અદ્ભુત અનુભવ હોય છે, જે કલ્પના બહારના હોય છે.

મને એક બીજો અનુભવ યાદ આવે છે. રવિવારનો દિવસ હોવાથી બધા સાધકોએ વિચાર્યું કે ધ્યાનમાં બેસવું. તેમજ બધાએ જમવાનું પણ સાથે ગોઠવવું. તેમાં સ્ત્રી વર્ગમાં એક બહેન રસોડામાં હતા પૂરી તળતા હતાં અને ધ્યાન લાગી ગયું. હમેશાં કુંડલિની શક્તિ જ્યારે ધ્યાનસ્થ વ્યક્તિ બને છે ત્યારે તેનું રક્ષણ કરે છે કોઈ પણ પંચ ભૂત તને કઈ કરી શકતા નથી. આ બહેન હાથથી ઉકળતા તેલમાંથી પૂરી કાઝતા હતા. દેવી પૂરી તેલમાં નાખે પૂરી ફૂલીને દડો થતી હતી અને હાથથી પૂરી તેલમાંથી કાઢતા હતા.

હકિકતમાં ઉકળતા તેલમાં હાથ નાખ્યો હોય તો દાજી જવાની પૂરેપૂરી શક્યતા હોય છે. પરંતુ કાંઈ જ થયું નહીં, મને એક બહેને આવીને વાત કરી, હું દોડતો દોડતો રસોડામાં ગયો, તેની પાસે ઉભો રહ્યો. પૂરી કાઢી ત્યારે મેં તેનો હાથ પકડી લીધો, તેને બાઝી પડ્યો અને ઉપાડીને ધ્યાનના રૂમમાં લઈ ગયો તેને મેં કહ્યું કે તમારુ ઘર ભલે હોય, તમારે કઈ કામ કરવાની જરૂર નથી, તમે ધ્યાનમાં બેસી ગયા.

સમાધિ ક્યારે લાગે?

કોઈ એક સાધકનો પ્રશ્ન હતો કે કુંડલિની એકવાર જાગી ગયા પછી સાધક સમાધિસ્થ ક્યારે થાય ? અથવા આ જન્મે સાધક સમાધિસ્થ થાય તો કુંડલિની પાછી ક્યારે સૂઈ જાય ? તો કુંડલિની શક્તિ જાગ્યા પછી કોઈ દિવસ સૂતી નથી. આ જન્મે તમારા ધ્યેયને પૂર્ણ કરવા માટે પૂરેપૂરા પ્રયત્ન કરે છે જો કદાચ દેહત્યાગ થઈ ગયો અધૂરી સાધના કરી રહી ગઈ છે તો તે આવતા જન્મે શરૂ થાય છે આમ અનેક જન્મ સુધી આ શક્તિ તમારી પાછળ જ રહેશે અને તેમને પૂર્ણ પદની પ્રાપ્તિ કરાવશે. ત્યાં સુધી એ તમને છોડશે નહીં. એકવાર કુંડલિની જાગી ગઈ પછી તેમને છોડશે નહીં, તે કદી પાછી સૂતી નથી.

ટૂંકમાં વાત કરીએ તો માનવ જીવનમાં સુખ-શાંતિ-સંતોષની દરેક ઈચ્છા હોય છે અને માનવ જીવનનું આ ધ્યેય પૂર્ણ કરવા ગુરુકૃપા જરૂરી છે ગુરુ શક્તિપાત રૂપી એવું એક સાધન છે જે દ્વારા તમોને આ ભવાટવીમાંથી મુક્ત કરે છે અને પૂર્ણ પદને, મોક્ષને, પરમ પદને, આત્મદર્શનને અપાવે છે એટલેકે ચાર પાંચ જન્મના પૂણ્યભેગા થયા હોય તો જ આવા સદ્ગુરુ મળે છે આવા સદ્ગુરુ મળી જાય તો આ તો તમારુ મોટુ પુણ્ય છે. બસ આવા ગુરુની તનમન ધનથી સેવા કરીને ગુરુની કૃપા પ્રસાદી મેળવી લેવી. ગૃહસ્થ ધર્મ પાલન કરી જીવનની પવિત્રતા પૂર્ણમાં મેળવી લેવી. ગૃહસ્થ ધર્મ પાલન કરી જીવનની પવિત્રતા પૂર્ણમાં મેળવી લેવી. માનવજન્મ ધારણ કરીને ચાર વસ્તુ મેળવવાની છે. ધર્મ-અર્થ કામ મોક્ષ ગુરુ કૃપા પ્રસાદી મળી ગઈ તો મોક્ષ નક્કી જ છે. આ માટે હંમેશા પુરુષાર્થ કરો, પુરુષાર્થ મોટો દેવ છે.

ગુરુપ્રસાદ વિષે સંસ્કૃતમાં એક શ્લોક છે.

પ્રસાદે સતિદેવેશો દુર્ક્ષેપિ સુરષમા ।

શક્યતે મનુજે દ્વષ્ટં પ્રત્યંગાત્મ તથા સદઃ ॥

શક્તિપાત એ જીવનનો મોટામાં મોટું વરદાન છે. કોઈ ભાગ્યશાળીને જ પ્રાપ્ત થાય છે. ગુરુશિષ્યની સેવા. ત્યાગ નિષ્કપટતા સરળતા નિખાલસ સ્વભાવ ઉચ્ચવિચાર અને ઉચ્ચ ભાવના જોઈને ગુરુ વશિભૂત થઈને પોતાની અમોઘ શક્તિ શિષ્ય પર શક્તિપાતના રૂપમાં પ્રદાન કરે છે, આતો તમારી ચાર-પાંચ પૂણ્યના જન્મ પછી જ બનનારી ઘટના છે, જે માત્ર નસીબદારના નસીબમાં શક્ય છે.

શક્તિપાત પોતે જ સંપૂર્ણ પ્રક્રિયા છે, છતાં ગુરુ ઊભા થાય છે ત્યારે ગણેશ ભગવાનને યાદ કરે છે. પ્રણામ કરે છે. શંકર ભગવાને આહવાહન કરે છે. શંકર ભગવાને જે રીતે ગંગાવતરણ કર્યું હતું તેવી જ રીતે ગુરુ શિષ્ય પર શક્તિ ગંગાવતરણ કરે છે. જેથી આ શક્તિપાતની શક્તિ શિષ્ય પર અંદર પ્રવાહિત થાય ને એ વધુ થાય, કે ન ઓછી થાય, શિષ્યની લાયકાત પ્રમાણે મળે છે શિષ્યમાં આ શક્તિ છલોછલ ભરાઈ જાય, પછી જ ગુરુ પોતાનો હાથ હટાવે છે. હજુ એમ લાગે કે શક્તિ ઓછી પડે છે તો વધારે સમય હાથ રાખીને પણ શિષ્યને પૂરેપૂરી શક્તિ આપે છે બીજી રીતે વાત કરીએ તો ગુરુ ફ્યુઝનું કામ કરે છે, બીજા વધુ પડતી શક્તિ આપી તો પણ શિષ્યને નુકશાન કરે છે. આવું ન બને એટલા માટે ગુરુ ફ્યુઝનું કામ કરે છે. વધુ શક્તિ આવતા ફ્યુઝ ઉડી જાય. પણ ઘર નથી બળી જતું. જ્યારે ગુરુ શક્તિ આપતા હોય ત્યારે ઉપરની શક્તિનો ફોર્સ વધી જાય તો ગુરુ ફ્યુઝ બની જાય છે અને શિષ્યનું નુકશાન થતું નથી. આમ ગુરુ ફ્યુઝનું કામ કરે છે અથવા બનવા જોગ છે શિષ્યમાં પ્રહાર થતી હોય ત્યારે બુસ્ટરનું કામ કરે છે. પોતે બુસ્ટર બની જાય છે અને પોતાની શક્તિ વધારીને શિષ્યને આપે છે. આમ શિષ્ય ને તેની લાયકાત પ્રમાણે શક્તિ આપે છે. જ્યારે શક્તિ આપે છે ત્યારે શિષ્યને તેની લાયકાત પ્રમાણે શક્તિ આપે છે. જ્યારે શક્તિ આપે છે ત્યારે શિષ્યને ગરમ પ્રવાહનો કે ઠંડા પ્રવાહનો અનુભવ થાય છે. કાં શરીરમાં ગરમી લાગે છે, કાં શરીરમાં ગરમી લાગે છે, કાં શરીરમાં ઠંડક ઉત્પન્ન થતી લાગે છે,

રોમાંય થાય છે અથવા આપોઆપ આંખમાંથી પાણી શરૂ થાય છે.

સાધનાપથમાં માર્ગદર્શક ગુરૂની હરહંમેશ જરૂર

શક્તિપાત પછી કુંડલીની જાગૃત તથા પછી આજ પુસ્તકમાં ૯૫ નિશાનીઓ બતાવી છે જે સાધકોએ જોઈ જવી સાધકોએ તેનું મનન અને ચિંતન કરવું જેથી સાધક મુંજાઈ ન જાય. તેમ છતાં એવું લાગે તો કાગળ લખવો કે ફોન કરવાની છૂટ છે.

મા-બાપ બાળકને જન્મ આપે છે પરંતુ સંસ્કાર ગુરુ તરફથી મળે છે. સાધકને યોગ્ય સમયે ગુરુ ન મળે તો સાધકની ભટકી જવાની દહેશત છે, શક્યતા છે.

ગુરુને ખબર છે કે આ સાધકના જીવનનો ઉદ્દેશ શો છે ? ભગવાને તેને આ દનિયામાં શા માટે મોકલ્યો છે ? કયા કાર્ય કરવા માટે મોકલ્યો છે ? ગુરુ તો જીવન ધ્યેયનં ભાન કરાવે છે, તેનામાં રહેલ વિશિષ્ટ શક્તિ બહાર કાઢવાનું કામ કરે છે. દરેક વ્યક્તિમાં કઈને કઈક વિશિષ્ટ શક્તિ હોય છે. દા.ત. બિલખાસિધની અંદર દોડવાની શક્તિ હતી. લતા મંગેશકરમાં ગીત ગાવાની શક્તિ હતી. કોઈ બાળકમાં સરસ રીતે ચિત્રો દોરી શકે, કોઈ બાળક ગીત ગાઈ શકે, કોઈ બાળક કવિતા કરી શકે, કોઈ નવલકથા લખી શકે, તો કુદરતે દરેકમાં અદ્ભૂત શક્તિ મૂકેલ છે. દરેક પોતાનામાં કઈ વિશિષ્ટશક્તિ છે, તે શોધવાનું કામ કરવું જોઈએ. કદાચ શક્તિ ન ઓળખી શકે તો ગુરુ પાસે જવું જોઈએ, ગુરુમાં તો આંતર દ્રષ્ટિ છે, ગુરુ પાસે તો દિવ્ય દ્રષ્ટિ છે એ દ્વારા તો તે તમને સાચો રસ્તો બતાવે છે. સંસ્કૃતમાં કહેવત છે.

“ગુરુ વિના ગતિ નાસ્તી, ગુરુ વિના ગતિ નાસ્તી” આધ્યાત્મિક રસ્તામાં વિકાસમાં તમારી સાધના સાચા દિલની હશે. સાચા દિલથી સાધના કરી રહ્યા હશો, તો ગામેગામ, જંગલમાં, કે રસ્તામાં ભટકવાની જરૂર નથી. આ તો ભાગ્યની વાત છે, જ્યારે જીવનમાંથી પાપનો ક્ષય થાય છે. પૂણ્યનો ઉદય થાય છે ત્યારે અકસ્માતે એવા સંજોગો ઉભા થાય છે ગુરુ તમારે ઘરે આવે છે, દર્શન આપે છે. તમે તો અવાચક રહી જાવ છો કે અરે ! ગુરુ મારે ત્યા આવ્યા ગુરુને તમારે શોધવા પડતા નથી.

તમારા પુણ્યનો ઉદય થતા સાથે ગુરુ તમારા ગામમા આવી જાય છે, ગુરુને મળતા પહેલાં તમે તેના પુસ્તકો વાંચો છો, છાપામાં જાહેરાત વાંચતા જ ગુરુને મળવા દોડો છો, આતો તમારા પુણ્યનો ઉદાય થયો હોય છે. એમ જ તમારે માનવું જોઈ પૂર્વના પુણ્યનો ઉદય ન થયો હોય તો શી પરિસ્થિતિ થાય છે, તેનો હું દાખલો આપું છું. અમરેલીમાં હું નોકરી કરતો હતો. અને પાંચ છ વર્ષ સુધી મારા સાહેબ સાથે ભેગા થતા હતા ચર્ચા કરતાં હતાં. તે દરમ્યાન તેની બદલી જુનાગઢ થઈ ત્યાં મારા સાધકે મારી વાત કરી. મારા પુસ્તકો બતાવ્યા. તે તો અવાહક જ રહી ગયા: એને મનમાં થઈ ગયું કે જેની સાથે વાત કરો છો તેની સાથે તો પાંચ છ વર્ષ વિતાવ્યા છે. તેણે મને ખબર ન આપી કે હું મોટો ગુરુ છું. તે તો મારતી જીપે મારે ત્યાં આવ્યા. અને રાતે બાર વાગે મારું બારણું ખખડાવ્યું. મેં જોયું તો મારા સાહેબ હતા. તેની સાથે મારો સાધક હતો. સાહેબ મને ખખડાવવા માંડ્યા, હું તો તેની નીચે કામ કરતો હતો. તેના માટે હું ગુરુ ન હતો. એટલે પછી મેં સાહેબને કહ્યું કે આ તો રસનો વિષય છે. તમને આ વિષયમાં રસ ન હોય તો હું માથા ફોડુ એનો અર્થ નથી. ગીતામાં વાત છે ભેંસ આગળ ભાગવત ન હોય. જો તમે ભેંસ આગળ ભાગવત કો તો તે હા પાડ પણ નથી સમજી અને ના પાડે તો પણ નથી સમજતી. તેટલે બધા સાથે ચર્ચા કરવાની ન હોય, પણ મારા સાહેબ ને દુઃખ હતું કે મન કેમ ન કહ્યું ? મેં કહ્યું કે ચર્ચા થઈ હોત તો વાત નિકળી જાત પણ આટલા સમયમાં ચર્ચા થઈ નથી એટલે હું કંઈ બોલ્યો નથી હું કંઈ મોટો ગુરુ છું એવું બોર્ડ મારી દઉં ? મારા કપાળ પર બોર્ડ મારી દઉં કે હું મોટો ગુરુ છું ? તો આના જેવું મારા જીવનમાં અભિમાન નથી, તો સાધનામાં મોટો અહમ્ ગણાય. સાધનાનો પાયો તો અહમ્ શૂન્યનો છે. જો હું બોર્ડ મારું તો માર અહમ્ શૂન્ય ક્યાંથી થાય ? ગુરુ તો એવા હોય છે કે એવી રીતે આવે છે ? એવી રીતે ફરે છે ? કે એવી રીતે બોલે છે ? કે તમને ખબર પણ નથી પડતી કે આ મોટા ગુરુ છે

ગુરુને ઓળખવાની દૃષ્ટિ

એક મોટા રાજાની વાત છે. તે રાજ્યસભામાં બેઠા હતા ત્યાં મોટા

પંડીત આવ્યા તેમણે ગુરુ કેવા હોય ? ગુરુ શી શક્તિ છે ? એ વખાણ સાંભળીને રાજા ગુરુ ગોતવા નીકળે છે ગઢની બહાર દરવાજો ખોલીને જાય છે, તો એક સામાન્ય માણસ મળે છે તને પૂછે છે તમે ગુરુને ઓળખો છો ? તે સામાય માણસે કહ્યું કે તમારે ગુરુ ઓળખવાના છે ? તમારી પાસે ગુરુ ઓળખવાની દૃષ્ટિ છે. ગુરુ આગળ તો દિવ્ય દૃષ્ટિ છે,ત્યારે રાજા તો કહે કે આની સાથે માથાકૂટ કરવી નકામી છે એટલે એ આગળ ગયા ને પોતાના રાજ્યમાં ખુબ શોધ કરી. તેને વર્ણન પ્રમાણે ગુરુ મળ્યા નહીં, પાછા પોતાના રાજ્યમાં દરવાજામાં આવે છે ત્યારે તે માણસ ને જુએ છે તેની દૃષ્ટિ પડતા જ જે શાસ્ત્રમાં વર્ણન કરેલ છે. તેવા મસ્તફકીર, ઓલીયા દરવાજામાં જ બેઠા છે ત્યારે તે મસ્ત ફકીર યોગીના પગ પકડી લે છે આખી દુનિયામાં ભટકી આવ્યો ને મારા રાજ્યમાં છે ત્યારે મસ્તફકીર રાજાને જ્ઞાન આપે છે કહેવત છે કે ગામના જોગી જોગટો અને પરગામનો સિદ્ધ આમ ગુરુની શોધમાં રાજા આખા જગતમાં ફર્યા અને પોતાના ગામમાં જ મળ્યાં. પણ રાજાની શક્તિનો પૂણ્યો ઉદય થયો ન હોતો ગુરુ શોધવાની શક્તિ આવી નહોતી ગુરુ મળતાં જ તેને ભેટી પડ્યાં. ને તેને પગ પડ્યાં. મને યાદ આવે છે કે એક સાધકે શીંગ ખાવા લીધી. ચીનાઈશીંગ ખાતા ખાતા જે પડીકું બાંધવામાં આવેલ તે પ્રાણતત્ત્વ યોગાનુભૂતિનું કાગળ હતું તેણે ધ્યાનથી વાંચ્યું અને દોડતો જઈને શીંગવાળા પાસેથી બધા પાનમા લઈ આવ્યો અને વાંચ્યું દોડતો દોડતો મારે ત્યાં આવ્યો કારણ કે આ પ્રસંગ બનેલ અમદાવાદમાં વિક્ટોરિયા ગાર્ડનમાં શીંગ ખાતો હતો અને શીંગ ખાઈને બાકીના પાના મેળવ્યા વાંચ્યા અને દોડતો મારે ઘરે આવ્યો તેને મે ધ્યાનમાં બેસાડ્યો, એનું કામ થઈ ગયું. એ એના પુણ્યનો ઉદય હતો. અત્યારે ઘણુ સરસ ધ્યાન લાગે છે એના પૂર્વજન્મનો ઉદય થયો હોય તો જ આવુ બને છે, ઘટના ઘટે છે.

સાધકને સ્વપ્રદર્શન

એકવાર હું બહારગામ જવાનો હતો. એક સાધકને સ્વપ્ન આવ્યું કે, સ્વપ્નમા તેને મારા દર્શન થયા. અને કહેવામાં આવ્યુ કે આ તારા ગુરુ છે તે સવારે સાત વાગે આવે છે અને તુ બસ સ્ટેન્ડ પહોંચી જા. હકીકતમાં સાંજ

સુધી હું પહોંચ્યો નહીં. મારો નિયમ છે કે હું સવારે સાત વાગે પહોંચી જાઉં પણ એ દિવસે પહોંચાયું નહીં તે ઘરે જઈને બેસી ગયો તેના બાપાએ કહ્યું કે આ સ્વપ્નની વાત છે. સ્વપ્ન આપ્યું ન હોય, ગામડામાં ખેતીકામ હોય. તુ છોડી દેને ખેતરે જા. ચોમાસામાં તો ખેતરમાં જ ખુબ જ કામ હોય સાધકને એક ધૂન સવાર થઈ ગઈ હતી કે મારા ગુરુ આવે છે, મારા ગુરુ આવે છે. સાંજે સાત વાગે ગામમાં મને જોયો અને દોડતો આવીને પગે પડ્યો કે તમે મારા ગુરુ છો. મને પ્રણામ કર્યા. મે તેને કહ્યું કે હું તો તને ઓળખતો નથી અને હું તારો ગુરુ કેવી રીતે ? જીવનમાં મારો પહેલો પ્રસંગ છે કે સાધક ને મારા દર્શન થયા. અત્યાર સુધી મને જે શિષ્યો મળવાના હોય તેના દર્શન અગાઉથી થઈ જાય છે. ઘણીવાર તો ભગવાનને હું કહું છું કે અરે ભગવાન તું મને શિષ્યોના દર્શન કરાવે છે તે બરાબર તું મને તેનું એડ્રેસ આપી દેને ? કે હું તેને ઘરે સીધો પહોંચી જાઉં ? પણ આવું નથી થતું. તેને સીધો જ ફેન્કલી કહી દઉં કે હું તારો ગુરુ છું પણ આવી નથી થતું. મને દર્શન શિષ્યના થાય છે, અને પછી થોડા વખતમાં શિષ્ય મળે છે. મને ખ્યાલ આવે છે કે મને શિષ્ય મળવાનો છે તેની મને આકૃતિ દેખાય છે, પણ આવું બન્યું નથી. ત્રણ કે છ મહિનામાં દર્શન થયા પછી શિષ્ય મળે છે અને એની આધ્યાત્મિક બાબતમાં સાધનામાં મારે જે પ્રયત્ન કરવાના હોય તે પ્રયત્ન કરું છું.

પ્રકરણ-પનો સાર

- ◆ ગુરૂ પોતાની સાધનાની ઉપલબ્ધ થયેલી શક્તિનુ શિષ્યમાં અવતરણ કરે છે. તેને શક્તિપાત કહેવાય.
- ◆ સાધનાના માધ્યમથી જે વ્યક્તિ ચોથા કારણશરીર સુધી પહોચે છે તે જ શક્તિપાત કરી શકે છે.
- ◆ પ્રાણશરીરથી પ્રાણ આપ લેની ક્રિયા શક્તિપાત નથી. માત્ર હીલીંગ છે. હીલીંગ એ તદુરસ્ત પ્રાણ અને બિમાર પ્રાણની આપ-લે છે. તેનાથી આત્મદર્શન શક્ય નથી.
- ◆ સિધ્ધગુરૂના ચરણસ્પર્શથી જાણે અજાણે શિષ્યના રોગ ગુરૂમાં પ્રવેશી જાય છે. શિષ્ય સાજો થઈ જાય છે.
- ◆ શક્તિપાત વડે ગુરૂની પ્રબળ શક્તિ શિષ્યના સ્થુળ, પ્રાણ, સુક્ષ્મ, કારણશરારની અશુદ્ધિ દુર કરી નાંખે છે.
- ◆ પ્રથમથી આ શરીર શુદ્ધ હોય તો શક્તિપાતથી શિષ્ય સીધો સમાધિમાં પહોચે છે.
- ◆ આસન, પ્રાણાયામ જેવી યૌગિક ક્રિયાઓ કરવાથી શરીરનો મળ દુર થાય, ઈન્દ્રીયો શુદ્ધ થાય તેથી મન શુદ્ધ બને, મન શાંત અને પ્રસન્ન બને, નિર્ભયતા આવે અને આત્મદર્શનનો પાયો રચાય જે સાધનાનો પરિપંથ છે.
- ◆ આસન-પ્રાણાયામથી માનવીની જન્મ-જાત વિદ્યુત પ્રાણશક્તિ દોઢ વોલ્ટથી વધતી જાય છે. જેનાથી ધીમે ધીમે સાત ચક્રો શુદ્ધ થાય જ્યાં આ શક્તિ ઓછી પડે તે જ તબક્કે ગુરૂની શક્તિપાત વડે મળેલી પ્રસાદ પ્રાણશક્તિ કામ કરે છે અને બાર વોલ્ટ જેટલી મહત્તમ ક્ષમતા સુધી પહોચાડે છે અને સફળતા મેળવે છે તેથી જ “ગુરૂકૃપા હિ કૈવલમ્”
- ◆ શક્તિપાતથી મળેલી ગુરૂપ્રસાદરૂપ પ્રાણશક્તિ ગમે તેટલા નાણા ખર્ચશો તો પણ બજારમાંથી મળશે નહીં. તે માટે માત્ર ગુરૂકૃપા અને અહંમ નેવે મુકી સંપૂર્ણ શરણાગતિ જ એકમાત્ર લાયકાત છે.

પ્રકરણ -૬

દિવ્યભાવ

કુંડલિની શક્તિપાત ધ્યાનયોગ પ્રોગ્રામ માટે તા. ૨૫-૧-૮૦ થી ૨૭-૧૨-૮૦ રાજકોટ ગયો, ત્યારે જાગનાથ પ્લોટમાં જાગનાથ મહાદેવના મંદિર ઉપર નવો હોલ તૈયાર થયો છે. જે સત્સંગ હોલમાં કુંડલિની શક્તિપાત ધ્યાનયોગનો પ્રોગ્રામ રાખેલ, ત્યારે ત્યાંના દૈનિક છાપા “કુલછાબ”, “જયહિંદ”, “અકિલા”, “સાંજ સમાચાર”, વગેરેમાં જાણ કરી ત્યારે એક અનુભવ થયો કે, છાપાવાળા આ ધ્યાનયોગ કાર્યક્રમના સમાચાર છાપવા તૈયાર ન હતા. કારણ કે સૌરાષ્ટ્રમાં બે ત્રણ પ્રસંગ એવા બની ગયેલા કે જેથી લોકોની શ્રદ્ધા ડગી જાય.

પહેલો પ્રસંગ એક ૧૬-૧૭ વર્ષની ઠક્કર કુટુંબની છોકરીને ૬૪ માતાજી આવતાં હતાં. અને અંગે ચિત્રલેખામાં વિસ્તારથી લેખ આવી ગયેલ છે.

બીજા કિસ્સામાં પૂર્વજન્મનું દર્શન થયું ત્યારબાદ ચાર-પાંચ કે છ વ્યક્તિઓએ દિવ્યભાવમાં આવીને આપઘાત કરેલ છે. પત્રકારને છેતરાયાની લાગણી થયેલ. જેથી મારા ધ્યાનયોગના સમાચાર છાપવા તૈયાર ન હતા. એમને મેં આ ધ્યાનયોગના પ્રોગ્રામ અંગે વૈજ્ઞાનિક સમજ આપી ત્યારે ધ્યાનયોગના પ્રોગ્રામની જાહેરાત લેવા તૈયાર થયા.

તો ઘણાને મૃત્યુ વખતે એવી ભ્રમણા થાય છે કે જે દેવને ભજતા હોય એટલે પૂજતા હોય તે દેવ તેમને વિમાન લઈને લેવા આવે છે.

તો આપણને પ્રશ્ન થાય કે આમાં સાચું કેટલું અને ખોટું કેટલું? તે કેમ ખબર પડે? જે લોકોને પૂર્વજન્મનું જ્ઞાન થાય અને વિજ્ઞાનની કસોટીમાંથી પણ પાર ઉતરે. જે માહિતી અતિગુપ્ત હોય તે માહિતી ૭ થી ૧૦ વર્ષનું બાળક આપે તેમજ પૂર્વજન્મની દરેક સગા અંગે માહિતી આપે અને વૈજ્ઞાનિક ચકાસણીમાં ખરી નીકળે. અમેરિકાની આવી એક યુનિવર્સિટીના પ્રોફેસર

૧૦૦૦ કિસ્સા આવા જગતભરમાં તપાસીને ત્યારબાદ વિજ્ઞાનની સરાણે ચઢાવીને ખરા લાગેલા તેવા કિસ્સા લગભગ ૪૦૦ “વોટીઝ ધી બીયોન્ડ લાઈફ ?”માં આપેલ છે. હજુ પણ આવા કિસ્સાઓ સમાજમાં બનવાના છે, કારણ કે બે કે ચાર કરોડ વ્યક્તિમાં એક વ્યક્તિ એવી નીકળે છે કે જન્મ સાથે પૂર્વજન્મનું જ્ઞાન લઈને આવે અથવા તેને સૂક્ષ્મજગત અને સ્થૂળજગત એક સાથે દેખાય. અથવા તે સૂક્ષ્મજગતમાં એક સાથે જીવે છે. એટલે કે સૂક્ષ્મજગતમાં બનતી ઘટના પણ તે સ્થૂળજગતની બનતી ઘટનાની જેમ અનુભવે છે. ઘણીવાર તો જાગૃત અવસ્થામાં પણ સૂક્ષ્મજગતની ઘટનાનો અનુભવ કરે છે. જેને અંગ્રેજીમાં દિવાસ્વપ્ન કહે છે.

થોડા વખત પહેલાં એક ડોસીમાને આવું દિવાસ્વપ્ન આવેલ અને તેણે તારીખ, વાર ને સમય સાથે સ્વર્ગવાસનો સમય આપેલ છે. તેના સંબંધીઓએ છાપાવાળાને અને પોલીસને પણ હાજર રાખ્યા. ઘણા ભક્તો ભેગા થયા અને રામધૂન ચાલુ રાખી જે સમય આપ્યો તે જતો રહ્યો અને વિમાન ન આવ્યું. પોલીસે જીવતા સમાધિ લેવાની “ના” પાડી. આપઘાતની પરિસ્થિતિ વગર માત્ર ભગવાન નામ સાથે જીવ જાય તે બરાબર પણ તેમ ન થાય, અને બધા ભેગા થઈને કુળની આબરુ જશે. માટે ડોસીમાને જીવતા જીવત દાટી દેવાં તે બરાબર નથી.

હલ્દીઘાટીના યુદ્ધ વખતે પેશ્વો દિવ્યભાવ આવેલો જે જગપ્રસિદ્ધ કિસ્સો છે અને મોમેડન પ્રજા પણ માનતી હતી કે આ દિવ્યપુરુષ છે. યુદ્ધ વખતે પેશ્વાને વિશ્વાસ હતો કે આ દિવ્યભાવને લીધે તે હલ્દીઘાટનું યુદ્ધ જીતી જશે. સાક્ષાત ભગવાન આવીને ચમત્કાર કરશે; અને તે આ યુદ્ધ જીતી જશે. વિશ્વાસમાંને વિશ્વાસમાં તે શત્રુસેનામાં ઊંડે સુધી ચાલી ગયા. તેમના શત્રુ બધા તુટી પડ્યા અને તેઓ સ્વર્ગવાસી સ્થળ પર જ થયા. એટલું જ નહિ, તેના આ દેવાંસી કપડાંને શત્રુઓ ફાડીને પોતાની સાથે કટકો કટકો લઈ ગયા. જેથી તેમનું ઘર પવિત્ર બને, ઈશ્વર કે અલ્લાહનો આશીર્વાદ કે દુવા ઉતરે, અને ઘણા તો તેમના નાના ટુકડા કરીને પવિત્ર યાદગીરી રૂપે સાચવવા લઈ ગયા.

આમ સ્થૂળ જગત અને સુક્ષ્મ જગત મિક્સ કરવાથી પરિણામ આવે? તે જોયું. સાચી વાત તો એ છે કે આવી ભ્રમણા ભૂતકાળમાં દરેક પ્રજાને થઈ છે, અને ભવિષ્યકાળમાં પણ થવાની છે. આ પણ એક વિજ્ઞાન છે, તે સમજીને માનવજાત માટે ઉપયોગ કરી શકાય તેમ છે.

ભગવાને માનવીને ઈડા, પીંગલા અને સુષુમ્ણા નાડી આપી છે. જેમનાં સુષુમ્ણા નાડી જાગૃત થાય તો સાધક ધ્યાન અને સમાધિના માર્ગે આગળ વધે. જો ઈડા પીંગલા જાગૃત થાય તો તે ભૂતકળમાં જાય. દિવ્ય સ્વપ્ન આવે અને જો આવી વ્યક્તિનું ધ્યાન ન રાખવામાં આવે તો તે આપઘાત કરી નાખે છે. સમાજમાં બનતી આવી ઘટના પરથી “નીલકમલ” નામનું પિક્ચર ઉતર્યું છે. આવાં તો ઘણાં ચિત્રો સમાજમાં બનતા પ્રસંગોને લક્ષમાં રહીને આવી ગયાં છે. આવા પ્રસંગોમાં કુંડલિની જાગૃત સાથે દિવ્યભાવ જોડાય તો વ્યક્તિ ન્યુરોટિક પેશન્ટ બને છે. આવા પ્રસંગે થોડી ધીરજ રાખવાની જરૂર છે. આવી વ્યક્તિને જો ઈલેક્ટ્રીક શોર્ટ આપવામાં આવે તો તે ડાહી હોય તો પણ ગાંડી થઈ જાય છે.

ઘણીવાર તો આખો સમાજ હીપ્પોટાઈઝ થઈ જાય છે. કોઈ બુદ્ધિપૂર્વક વિચાર કરતો નથી. રાજસ્થાનમાં એક મંદિર છે. બાજુમાં કિલ્લો છે. કિલ્લામાં એક છોકરીને રાત્રે માતાજી સ્વપ્નમાં આવેલ અને કહ્યું કે, જ્યાં સુધી મારા આ મંદિરની ધજા ફરકે છે ત્યાં સુધી આ કિલ્લો અજય છે. દુશ્મન કિલ્લો જીતવા તૂટી મર્યો પણ કિલ્લો ન જીતાયો. તેમાં ગુપ્તચરે વાત સાંભળી કે આ કિલ્લો અજય છે, કારણ કે બધા દિવ્યભાવમાં છે અને મંદિરની ધજા પડી નથી માટે આપણી હાર કદી ન થઈ શકે.

ગુપ્તચર બાદશાહને વાત કરી અને બાદશાહને હિન્દુ ધર્માધતાનો ખ્યાલ આવી ગયો. તેણે સવારે જ પોતાના લશ્કરને મંદિર પર કુચ કરાવી. મંદિરના નિ:શસ્ત્ર પૂજારી મરાવ્યા અને માતાજીના મંદિરની ધજા ઉતારી નાખી. કિલ્લાના દરવાજા ખોલીને રાજપૂતાએ કેસરિયા કર્યા અને કિલ્લો જીતાયો.

આમ માનવીમાં રહેલી ઈડા-પીંગલા સુક્ષ્મ-જગત સાથે જોડે છે અને બે-ચાર કરોડમાં એકને દિવ્યભાવ આવે છે. હકીકતમાં તે કુંડલિની જાગૃતિ અને

પૂર્વના યોગથી સૂક્ષ્મ જગત ખુલી ગયું હોય છે. તેથી થોડી આગાહી સાચી પડી જાય છે અને સમાજમાં અંધશ્રદ્ધા વધે છે. સાચી વાત તો એ છે કે આ વિજ્ઞાન પાછળ પણ સત્ય ધૂપાયેલું છે.

જો ધુમાડો હોય તો આપણે જરૂરથી કહી શકીએ કે અગ્નિ હોવો જોઈએ. ભલે ! ધુમાડો દેખાતો હોય, પરંતુ અગ્નિ વગર ધુમાડો ન હોઈ શકે. તેથી કહી શકાય કે અગ્નિ વગર ધુમાડો સંભવી શકે નહિ.

એટલે કે આ દિવ્યભાવ છે. જમાને જમાને દરેક સમાજમાં અનેક કિસ્સા બને છે. બુદ્ધિશાળી વ્યક્તિ, વૈજ્ઞાનિક અભિગમવાળી વ્યક્તિ આવી વાતોને અંધશ્રદ્ધામાં ખપાવી નાખે છે. જ્યારે જે લોકો અનુભવ કરે છે તેને માટે ૧૦૦ ટકા સત્ય છે. તેને રતીભાર પણ શંકા નથી. એટલે કે આ વિષયનું સંશોધન વૈજ્ઞાનિક ઢબે થવું જરૂરી છે.

શ્રદ્ધા અને અંધશ્રદ્ધામાં ક્યાં તફાવત છે તે લોકોને સમજાવવું જોઈએ. એક જમાનામાં આ વિજ્ઞાન પૂર્ણપણે ખીલેલું હતું. આજે અંધશ્રદ્ધાનો વિષય બનેલ છે.

વળી આવો અનુભવ સમાન્ય જનોનો નથી. ખૂબ જ ઓછા લોકોના જીવનમાં બનતો કિસ્સો છે. તો મને તો લાગે છે કે માનવા કરતાં ન માનવામાં વધુ લાભ છે. જેથી કોઈ ધૂર્ત વ્યક્તિ દ્વારા છેતરાઈ તો ન જવાય! જે લોકોને અનુભવ થાય છે તે ભલે પોતાની શ્રદ્ધા પ્રમાણે જીવે, જ્યાં સુધી તે સમાજને નુકસાન કરતા નથી. ત્યાં સુધી કંઈ વાંધો નથી, પણ સમાજમાં અંધશ્રદ્ધાનો ફેલાવો કરે તો સમાજે એક સદી પાછળ ધકેલાય છે. તેમ ખોટી અંધશ્રદ્ધાથી પણ સમાજ એક સદી પાછળ ધકેલાય છે.

ટૂંકમાં વાત કરીએ તો આ દિવ્યભાવમાં થોડી કુંડલિની જાગૃતિની ક્રિયા અને થોડી વ્યક્તિની ભ્રમણા મળે છે, ત્યારે આ વ્યક્તિ ભૂવા પાસે જાય તો તે કહે છે કે ભૂત વળગેલ છે.

જો જ્યોતિષી પાસે જાય તો તે કહે તે પિતૃ નડે છે.

જો ડૉક્ટર પાસે જાય તો ડૉક્ટર કહે કે ન્યુરોટિક પેશન્ટ છે. જે અનુભવ કરે છે તેને એમ લાગે કે મને કોઈ સમજતું નથી અને દિવસે દિવસે

તેની પરિસ્થિતિ બગડે છે. તેમાંથી જો ડૉક્ટર આવા દર્દીને ઉંઘવાની દવા આપે કે જેથી દર્દી શાંત પડ્યો રહે. આવી દવાને લીધે ઉંઘ તો છે, પરંતુ શરીરના જ્ઞાનતંતુ અને મગજ વચ્ચેનો સંપર્ક તૂટે છે. કારણ કે દવાથી ઉંઘ શરીર ભોગવે છે, તેનો થાક ઉતરી જાય છે, પણ દવાની ઉંઘમાં દર્દીનું મગજ તો કાર્યશીલ રહે છે, જેથી તે થાક અનુભવે છે. પરિણામે મગજના હુકમ જ્ઞાનતંતુ માનતા નથી. મગજ પાછું પડે છે. પરિણામે વ્યક્તિ વધુ દિવાસ્વપ્નમાં સરે છે. દિવસે દિવસે તેની સ્થિતિ બગડે છે. રોગ પરખાતો નથી.

તો ઘણીવાર સૂક્ષ્મજગતનો અનુભવ કરનાર વ્યક્તિ કોઈને વાત કરતી નથી. તેને લાગે છે કે લોકો મને સમજશે નહિ અને ગાંડી ગણશે. તે પોતે સમાજમાં પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિ હોય છે. જેથી પોતાના થતા સૂક્ષ્મદર્શન ગુપ્ત રાખે છે, પરંતુ જ્યારે યોગ્ય જાણકાર વ્યક્તિ મળે ત્યારે રજૂ કરે છે. પણ આવા પ્રસંગો ભાગ્યે જ બને છે. આવી વ્યક્તિના મનમાં આ સૂક્ષ્મ જગત વિગત દબાયેલી રહે છે. સમાજ ગાંડા ન ગણે માટે આવી રીતે આખી જિંદગી કાઢી નાંખે છે. જ્યારે કોઈ ભાગ્યશાળી વ્યક્તિને આવા જાણકાર ગુરુ મળે છે અને આવી જાણકારી સાચી રીતે સમાજમાં ફેલાય, એટલે આ નાનકડી પુસ્તિકામાં મને મળેલા થોડા કિસ્સાઓ વર્ણવેલ છે. મને વ્યક્તિ મળશે તો મારાથી બનતી યોગ્ય મદદ કરવા પ્રયત્ન કરીશ અને સાચી સમજ સમાજમાં કેળવાઈ એટલે ધ્યાનયોગના પ્રોગ્રામ પણ ગોઠવવામાં આવે છે.

મને પણ સૂક્ષ્મજગતનું દર્શન મારી ખૂબ જ નાની ઉંમરે એટલે કે માત્ર ત્રણ-ચાર વર્ષની ઉંમરે શરૂ થયેલું હતું જેનું વર્ણન મેં “પ્રાણતત્ત્વયોગાનુભૂતિ”માં ખૂબ વિસ્તારથી કરેલ, એટલે અહીં તેનું પુનરાવર્તન કરતો નથી.

મારી પાસે આવી વ્યક્તિ આવશે તો મેં જે વર્ષો આ સાયન્સ પાછળ ગાળેલ છે. અને તે દ્વારા જે સત્યની અનુભૂતિ થઈ છે. તે સમજાવવામાં અને સામી વ્યક્તિની સ્થિતિ પ્રમાણે માર્ગદર્શન આપવા પ્રયત્ન કરીશ.

આપણો મૂળ-સ્વભાવ સત્ચિત્આનંદ આનંદ મેળવવાની દોડ

માણસનો મુળ સ્વભાવ આનંદ મેળવવાનો છે. ગીતાએ, ઉપનિષદે, આપણા શાસ્ત્રકારાએ કહી દીધું છે તમે આનંદ મેળવવા તમારી અંદર ઉતરો. પણ છતા આપણે આનંદ મેળવવા બહાર ભટકીએ છે આપણા અંતરની ઈચ્છા સાચી છે, પણ આપણે આનંદ મેળવવાની દિશા ખોટી છે. આનંદ મેળવવાની દિશા ઉત્તરની હોય તો આપણે દક્ષિણમાં ભટકીએ છીએ. પણ દરેક માનવીની આ મૂળભૂત પ્રવૃત્તિ છે. તેને આનંદ આનંદ આનંદની જ જરૂર છે. ખાવામાં આનંદ મળે કે તમને અમુક સમયે ખાવાપીવાનું સારુ મળે તો આનંદ થઈ જાય છે, કપડાં પહેરવાનો આનંદ છે, પ્રકૃતિના સ્થળે ફરવા જવાનો આનંદ પણ છે. ટીવી સીરીયલો સારી આવતી હોય તો તેમાં પણ આનંદ મળે છે. છેલ્લી ઈચ્છા સેક્સની છે. માનવ જીવનની બેજ મુખ્ય ઈચ્છા છે એક છે જાતીય ઈચ્છા અને બીજી ખાવા પીવાની ઈચ્છા. તમને ખાવાનું સારુ મળે તો ટાઈમ બીઈંગ છે, એના પર આખી માનવ જાતનું સંચાલન ચાલે છે, તો તમે કપડાં જેવા મેલા થયા તો એ આનંદ ગયો, યાત્રામાં આનંદ મળે તો, ચાર ધામની યાત્રા કરો, પ્રકૃતિને માણો, પહાડો, નદી, જંગલ, આ બધી, જગ્યાએ જાવ તો મનની મોકળાશ મળશે, તમને થશે કે આમાં જ ભગવાન છૂપાયા છે.

આ બધું જોતા અહમ શૂન્ય થઈ જાય છે. મનની મોકળાશ મળશે. તેવી જ રીતે ટીવી જોવાનો આનંદ તેમા સમય ક્યાં પસાર થઈ જાય તે ખબર નથી પડતી. ખુબ આનંદ આવે છે, છેલ્લે આવે છે સેક્સ માણવાનો આનંદ માનવ જીવનનો આ પાયો છે, માનવજીવનનો એક પાયો છે સેક્સની ઈચ્છા, બીજી ખાવાની ઈચ્છા. હંમેશાં આપણને સેક્સની ઈચ્છા થાય છે અથવા તો ખાવાની ઈચ્છા થાય છે. કાં તો ખાવાની ઈચ્છા. સેક્સની ઈચ્છામાં બે ભાગ પડી જાય

છે, એક છે સંતાન પ્રાપ્તિની ઈચ્છા, પુરુષને આનંદ મેળવાવનો જ છે, સ્ત્રી સંતાનભૂખી હોય છે, તેને સેક્સ મળે કે ન મળે તેને સંતાન જોઈએ છે. તેને હૂંફ જોઈએ છે. મારાપણું જોઈએ છે સ્ત્રીને સંતાન વગર ન ચાલે. પુરુષને સંતાન ન હોય તો ચાલે. સંતાન વગરના દંપતિ પુરુષ મન મનાવી લે છે પણ સ્ત્રી તો પથ્થર એટલો દેવ, બધુ જ કરી છૂટ છે, સેક્સનો આનંદ એ પાંચ સેકન્ડનો આનંદ છે. એ દરમ્યાન આખા શરીરમાં ઝણઝણાટી વ્યાપી જાય છે, મન અહંકાર શૂન્ય થઈ જાય છે. અહંકાર શૂન્ય થયા પછી છેલ્લે થાક અનુભવે છે તેમાં ડૂબી જાય છે ત્યારે તેને અદ્ભૂત આનંદ થાય છે. અનુભૂતિ થાય છે. સ્ત્રીની ફરિયાદ છે કે પુરુષ તો જાતીય આનંદ મેળવીને સૂઈ જાય છે. સ્ત્રી તો અધુરી રહી જાય છે, સ્ત્રીની દરકાર રાખતો નથી તે પ્રેમ હૂંફ જોઈએ તે આપી શકતો નથી. મૂળ તો જાતીય આનંદ અને સંતાન પ્રાપ્તિ આનંદ એમ બે ભાગ પડી જાય છે. જાતીય આનંદ પાંચ સેકન્ડ મળે છે અહીંથી આગળ વધીએ તો યોગી છે તે જે આનંદ મેળવે છે, તે જાતીય આનંદને એક હજારે નહીં પણ લાખે, લાખે નહીં પણ કરોડો ગુણી નાંખો, એક અબજ જેટલો એટલો આનંદ યોગી ભોગવે છે ભોગી તો પાંચ સેકન્ડ સુધી આ આનંદ ભોગવે છે અને તે છે સમાધિનો આનંદ.

ભોગ કરતા યોગનો આનંદ

સામાન્ય માણસ સેક્સ દરમ્યાન પાંચ સેકન્ડ મેળવેલ આનંદ વારંવાર ભોગવવા માંગે છે, જ્યારે યોગી તો આ આનંદ કલાકો સુધી ભોગવે છે, પણ આવા યોગી કેટલા ? કરોડોમાં એકાદ સમાધિએ પહોંચેલ માણસ તમને મળે છે, યોગી હોય કે ભોગી દરેકને આનંદ મેળવવાની ઈચ્છા હોય તો એકાદ દિવસ, યાત્રા કરવા જાય તો ત્રણ ચાર મહિનાનો-ખાવાની ઈચ્છા હોય ત્યાં સુધી જ, ટીવી, સિનેમા કલાક, દોઢ કલાકના આનંદ મળે છે પછી પાછા ધોયેલ મૂળા જેવા. સેક્સનો આનંદ પાંચ સેકન્ડનો, યોગી તો શું કરે છે પોતે મૂળાધારથી સહસ્ત્રાર સુધી જાય અને મૂલાધારથી શરૂઆત કરે તો રોમાંચ થાય છે. સેક્સમાં જે રોમાંચ થાય છે એવો રોમાંચ થાય છે, આખા શરીરમાં ઝણઝણાટી થાય છે, જ્યારે એક પછી એક ચક્ર વેધન થઈ સહસ્ત્રાર સુધી

પહોંચે છે શરૂઆત કરે છે ત્યારે આનંદ આવે છે મધ્યમાં હોય છે ત્યારે પણ આનંદ અને સહસ્ત્રારમાં જાય ત્યાં પણ આનંદ મેળવે છે.

હજુ બીજા શબ્દોમાં ભોગી જે ભોગ ભોગવેને આંદ મેળવે છે તે યોગી પાસે ક્ષણિક છે, યોગી તો કલાકો ના કલાકો સુધી આ આનંદ માણે છે, મોટામાં મોટા ભોગી હોય તો તે યોગી છે, કારણ કે યોગી કલાકો સુધી આનંદ સેક્સનું સુખ માણે છે. ભોગી ક્ષણિક જ માણે છે તેથી દરેક આ સુખ માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. માણસ આની પાછળ લાગેલ નથી, શાસ્ત્રોમાં આનંદનું વર્ણન કરતા કહ્યું કે આ આનંદનું વર્ણન થઈ શકે તેમ નથી. નઈતી - નઈતી - નઈતી તે આના જેવો નથી કે આના જેવો નથી તે આના જેવો નથી. ઈસાવા ઉપનિષદે કહ્યું કે આ આનંદ મેળવ્યા પછી જે પરિસ્થિતિ છે તેના માટે,

પૂર્ણત્વ

ॐ પૂર્ણમદઃ પૂર્ણમીદ પૂર્ણ મુદવ્યતિ ।

પૂર્ણસ્ય પૂર્ણમેવા વશિષ્યતિ ।

ઈશાવાસ્યનો આ પહેલો શ્લોક છે, તે વર્ણન કરતા કહે છે કે સમાધીવસ્થામાં યોગી પૂર્ણ થઈ જાય છે એટલે કે તેણે કઈ લેવાનું નથી. હવે કઈ તેણે આપવાનું નથી, તેને કઈ જોઈતું નથી, તેણે કઈ ત્યાગવાનું નથી, મેળવવાનું નથી. સંસારમાં તેની આશક્તિ નથી, આસક્તિ હોય તો મમતા ઉભી થાય અને મમતા હોય તો ભવાટવીના ફેરામાં ફરવું પડે. આ વખતે સાધક માત્ર પૂર્ણદશામાં છે. આ પૂર્ણ દશામાં તેને બ્રહ્મ પ્રાપ્તિ થાય છે. બ્રહ્મસ્મિ, શીવોહં, હુજ બ્રહ્મ છું. હું જ શીવ છું, તત્ત્વમસી, આ છેલ્લી જે સ્થિતિ સમાધી છે ત્યાં પહોંચી ગયા છે. તે હું જ પોતે જ તો શીવ છું, હું જીવ છું એવી ભુમ નથી મારી. આપણે તો જીવ છીએ, પાંચ-દસ કરોડ ભેગા થઈ જાય. મોટામાં મોટો આનંદ એ છે અથવા બંગલો હોય, પત્નિ હોય, બાળકો હોય, કાર હોય, પણ આ આનંદ ટૂંકો પડે છે. ઘણાની પાસે કાર હોય, બંગલો હોય, બેંક બેલેન્સ છે છતાં પણ અસંતોષ છે શાંતિ મળતી નથી. શાંતિ મેળવવા માટે જ્ઞાન મેળવા જાય છે, મહાત્મા પ્રવચનો સાંભળે છે, હું શું કરું તો મને આનંદ મળે ? અત્યાર સુધી જે આનંદ મળ્યો છે તેના કરતા

બીજો આનંદ મેળવવો છે. તે છે સમાધિનો આનંદ. યોગ્યસદ્ગુરુ મળે તોજ એને સમાધીનો આનંદ મળે; એ સિવાય સમાધીનો આનંદ મળે નહી ભારતનો આ મહાન રસ્તો છે.

ભારતનું આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાન

ભારતના સાયન્સે તો જન્મ ધારણ કરીને શું કરવું તેની વાત કરી દીધી છે ધર્મ-અર્થ-કામ-મોક્ષ એ ચાર વસ્તુ મેળવવાની છે. એમ નહી સમજતા કે જન્મ ધારણ કરી ખાવું-પીવું-લગ્ન કરવા સંતાન પેદા કરવા, નોકરી કરવી વૃદ્ધ થવું, પેન્શન પર ઉતરવું, અને આખરે મરી જવું આ માનવ જીવનનો ઉદ્દેશ નથી. આ માનવજીવનનો હેતુ નથી. માનવજીવનનો હેતુ તો ગીતા, ઉપનિષદે, યોગ્ગો બતાવી દીધો છે. ધર્મ, અર્થ, કામ, મોક્ષ આ ચાર વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવાની છે ધર્મ-મોક્ષ આ બે બાબત એવી છે કે તમારા પોતાના પુરુષાર્થ પર આધાર રાખે છે, જ્યારે અર્થને તમારા ભાગ્ય પર આધાર રાખે છે, ભાગ્ય તમારું હોય તો તમે ખૂબ આગળ વધો. પત્ની સારી મળે, કામ મળે, તમે ખુબ સુખ ભોગવો. તેથી તમને મોક્ષ મળવાની શક્યતા નથી. મોક્ષ માટે તમારે પોતે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અત્યારે તો મોક્ષ શું? કઈ રીતે પ્રયત્ન કરવો? તેની ખબર નથી, પણ દરેકની દોડ અર્થ પાછળ છે, પૈસા પાછળ નૈતિક મૂલ્યો છોડવા પડે. કૌભાંડ કરવા પડે, તો પણ કરે છે. જેણે પૈસા મેળવ્યા છે, તેવા ઘણા છે, પછી ખ્યાલ આવે છે કે પૈસા મેળવ્યા છે પણ કંઈક ખૂટે છે આનો દાખલો સિકંદર છે.

સિકંદરનો સંદેશ

સિકંદર જ્યારે મરણ પથારીએ પડ્યો ત્યારે તેને ખ્યાલ આવ્યો કે તેની પાસે હિરા, માણેક, ધન દોલત છે. તેમ છતા દુનિયાનો કોઈ વૈદ્યરાજ તેને બચાવી શકે તેમ નથી, તો તે ઠગાઈ ગયો છે, મૂરખ બન્યો છે, હકિકતમાં તો આત્મજ્ઞાન મેળવવું જોઈએ. આત્મજ્ઞાન કેમ મળે તે જાણતો નથી હવે સમય નથી, છેવટે તે દુનિયાને કહે છે કે હું ભૂલ મૂરખ બન્યો પણ તમે હવે બનતા નહી. તે દરબારમાં કહે છે કે હું મરી જાઉં ત્યારે મારા જનાજા નીચે હીરા-પન્ના-મોતી પર રાખજો અને મારા હાથા ખાલી રાખજો. તેથી લોકોને

ખબર પડે કે સિંકદરે આટલુ કર્યું પણ ખાલી હાથે જાય છે.

તમે પણ એવુ જીવન જીવો કે તમે ખાલી હાથે જાવ નહી તે માટે આપણા શસ્ત્રકારોએ માનવજન્મ ધારણ કરીને ચાર વસ્તુ મેળવવાની વાત કરી, ધર્મ અર્થ કામ-મોક્ષ, આમા બે વસ્તુ તો આપણે મેળવીએ છીએ, પણ મોક્ષ આપણને પ્રાપ્ત નથી. કામનો ઉપયોગ કરતા આવડે તો તેને આધારે મોક્ષ મેળવી શકો છો. પરંતુ જીવનનો ઉદ્દેશ શું છે ? આપણો જન્મ શા માટે થયો છે ? આપણે મરી ગયા પછી ક્યાં જવાના છીએ ! આવા અનંત પ્રશ્નો આપણી સામે આવે છે આપણે એનો શું જવાબ દેવાના છીએ !

શ્વેતકેતુનો અહંકાર

શ્વેતકૃતે મોટા આશ્રમમાં ભણવા ગયા. પચ્ચીસ વર્ષ ભણ્યા, ચારવેદ મોઢે કર્યા, છ દર્શન મોઢે કર્યા, અઢાર પુરાણ મોઢે કર્યા, ગીતા અને ઉપનિષદ મોઢે કર્યા, બહુ મોટા મહાજ્ઞાની થયા. એ જ્ઞાનના ભારથી અહંકાર વધી ગયો. તે ઘરે જાય છે. અને તેના પિતાશ્રી બેઠા હતા. ઝુંપડી નાની હતી, હવે માથુ નમાવીને જવુ પડે, કેવી રીતે જાય ! તેણે ઝુંપડી તોડી, બારણુ તોડીને દાખલ થયા. પિતાજી જાણી ગયા કે શ્વેતકેતુએ દર્શન મોઢે કર્યા છે, ગીતા-ઉપનિષદ મોઢે કર્યા છે, અઢાર-પૂરાણ મોઢે કર્યા છે, તેના ભારથી તેનાથી નીચા નહી નમાય, અહંકાર લઈને આવ્યો છે. શ્વેતકેતુ કહે કે હું ચાર વેદ અઢાર પુરાણ, ગીતા ઉપનિષદ, છ દર્શન બધુ જ ભણી આવ્યો છું. મારે ભણવાનું બાકી નથી રહેતુ, મારા ગુરુ પાસે બધુ જ ભણ્યો છું, હવે હું બધું જ જાણું છું. તો શ્વેતકેતુના પિતાએ કહ્યુ કે એક વાત શીખવાથી અઢાર પુરાણ-ગીતા ઉપનિષદ, ચાર વેદ, આ છ દર્શન પણ આવડી જાય. આ એ વાત તું શીખ્યો છે, તો શ્વેતકેતુ કહે ના એ તો હું નથી શીખ્યો. શ્વેતકેતુના પિતા કહે તે પચ્ચીસ પચ્ચીસ વર્ષ કાઢ્યા અને આ વાત નથી જાણી આવ્યો ? જા આ એક વાત જાણી આવ. એટલે શ્વેતકેતુને ઘણું દુઃખ થયું આટલુ બધુ જાણ્યા પછી હું શું નથી જાણતો ? મને તો હતુ કે આ બધુ જાણીને હું પિતા પર રુવાબ છાંટીશ-મોભો કરીશ. એને બદલે મને એક પ્રશ્ન પૂછ્યો અને હું જવાબ ન આપી શક્યો ! એટલે ત્યારે ને ત્યારે જ ગુરુ પાસે જવા નિકળે છે. શાસ્ત્ર પુરાણ બધુ નકામુ

છે, ગુરુને પ્રશ્ન કરે છે. ગુરુજી તમે મને છ દર્શન-અઢાર પુરાણ, ગીતા ઉપનિષદ બધુ જ શીખવ્યું. તમે મને એક પ્રશ્ન ન શીખવ્યો મારા પિતાએ મને એક પ્રશ્ન પૂછ્યો એ હું જવાબ ન આપી શક્યો ? મને કેટલુ અભિમાન હતુ પણ બધુ જ ઓગળી ગયું.

જાણે તે બોલતો નથી અને જે બોલે છે તે જાણતો નથી. તેથી આપણે તો એટલું જ ધ્યાન રાખવુ I know that I don't know that. હું જાણુ છુ કે હું કઈ જાણતો નથી. એટલે નમ્ર ભાવે કહેવુ જોઈએ, આમ શ્વેતકેતુએ કહી દીધુ કે મારા બાપાએ પૂછ્યુ અને આટલુ બધુ જાણ્યા પછી હું હારી ગયો. મને તો કઈ તમે નથી શીખવ્યુ તમે ચીટીંગ કર્યુ. ગુરુજીએ કહ્યું કે ભાઈ આટલુ બધુ હું જાણું છું. પણ આ એક વાત હું નથી જાણતો, મને તો આશા હતી કે તારા પિતાજી પાસે બેસીશ તો તેને શીખવી દેશે - પણ તું તો અભિમાનું પૂતળુ થઈ ગયો, તારામાં અહંકાર હતો કે હું બધુ જાણુ છું તો આ જ્ઞાન બધુ ભૂલી જા અને તને એજ જ્ઞાન આપશે. આખરે શ્વેતકેતુ ઘરે ગયો, નમ્ર થઈને ઝૂપડીમાં તને દાખલ થતા નીચે નમ્યો, પિતાને પ્રણામ કર્યા, અને પોતાની ભૂલ કબૂલ કરી અને કહ્યુ કે પિતાજી મને જ્ઞાન આપો. મારી ભૂલ થઈ ગઈ હું કઈજ જાણતો નથી. જ્ઞાન મેળવવાની આ જ રીત છે. પહેલી શરત છે મારે કહેવુ પડે કે હું અજ્ઞાની છું. હું કંઈ જાણતો નથી જ્યાં સુધી તમે કહો કે હું કંઈ જાણુ છું ત્યાં સુધી જ્ઞાન મળે નહીં.

ભગવાન બુદ્ધનું આલય વિજ્ઞાન

ભગવાન બુદ્ધે આપણને આલય વિજ્ઞાન આપ્યું છે. ભગવાન બુદ્ધ માનતા હતા, સમજતા હતા કે આપણા ૧૧ અવતાર જન્મ એવા છે કે આપણે ધારીએ તો જાણી શકીએ છીએ. મનુષ્યના ૮૪ અવતાર છે તેમા ૧૧ અવતાર તો એવા છે કે આપણે જાણી શકીએ છીએ. બાકી તો પક્ષી અવતારમાંથી જળચર યોનીમાંથી પસાર થયા હોઈએ, પશુયોનીમાંથી પસાર થયો હોઈએ, તેવા અનુભવ કામે લાગે તેવા નથી. આપણને નજીકના કામ લાગે તેવા અનુભવ હોય તો તે મનુષ્યના. ભગવાન બુદ્ધે અભ્યાસ કર્યો તે ૧૧ જન્મના અનુભવ જાણવાનો અનુભવ કર્યો. તેણે કહ્યું કે દરેક સાધકે જાણવુ

જોઈએ ૧૧ જન્મ દરમ્યાન શું કર્યું છે ? કેટલું પાપ કર્યું છે ? કેટલું પુણ્ય કર્યું છે ? દરેક જન્મમાં જન્મમાં ધન પાછળ, પત્નિ પાછળ, બાળકો પાછળ દોટ મૂકી છે. માલ-મિલકત પાછળ દોટ મૂકી છે. આટલી દોડ છતા તેને કઈ જ મળ્યું નથી. આ બધું મળી ગયું તો કિર્તી પાછળ દોટ મૂકી છે, મારે કીર્તિ જોઈએ છે, આખી દુનિયામાં મારું નામ ગાજવું જોઈએ. પોતાનું નામ ગજવવા પોતાનો લોહીપસીનો એક કર્યા. પણ આ જન્મમાં એ બધું ક્યાં છે ? આજે તો અર્કિંચન થઈને સામાન્ય કુટુંબમાં જન્મ થયો છે. ખાવાનું નથી, પીવાનું નથી, કેમ જીવવું એ પણ પ્રશ્ન છે, સવારનું ખાધા પછી સાંજે શું ખાશું ? તે પણ પ્રશ્ન છે. એટલે કે ખુબ ભોગવ્યું છે, ખુબ પૂણ્ય કર્યું, પાપ કર્યું, ખુબ માલ મિલકત ભેગા કર્યા, ખૂન કરતા પણ અચકાયો નથી. આવા અનેક જન્મના સંસ્કાર એના ભેગા થયા છે, તેમાંથી એ પસાર થયો છે, આખરે અંતરમાં વિવેક પ્રગટે છે. ત્યારે વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય છે. વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય છે પછી આત્મસાક્ષાત્કારની ગતિ જેટ ગતિએ માર્ગ શરૂ થાય છે. એટલે ભગવાને આલય વિજ્ઞાન પર ભાર મૂક્યો છે. આલય વિજ્ઞાન તમને બધું શીખવે છે તે તો એક જ કહે છે કે તમે આટલું બધું સુખ મેળવ્યું. માલમિલકત, પત્નિ, પુત્ર મેળવ્યું એ બધું છે ક્યા ? એકેય આપણને આ જન્મમાં કામ લાગતી નથી. તેથી તેમણે સાક્ષીભાવ પર ભાર મૂકેલ છે. તેને મહત્ત્વ આપ્યું, એટલે તેમણે પૂણ્ય કર્યું તો ભલે કર્યું તેના સાક્ષી બની જાવ. પાપ કર્યું તો ભલે પાપ કર્યું તેના સાક્ષી બની જાવ કારણ કે જો તમે સાક્ષી બની જાવ તો પહેલા તમારામાં વિવેક પ્રગટશે તો જ વૈરાગ્ય પ્રગટશે. વૈરાગ્ય પ્રગટે ક્યારે? જો તમે સાક્ષી બનો તો. ભગવાન બુદ્ધની આજ આલય પદ્ધતિ હતી તેના દ્વારા એ બધું શિખવતા સમજાવતા.

વાલિયો લૂંટારો અને વાલ્મિકી ઋષિ

આપણા પૂરાણા મહાભારતમાં પણ દાખલો છે. વાલીયો લૂંટારો હતો. તે લૂંટફાટ કરીને પોતાની પત્નિ-બાળકોને, મા-બાપને પાળતો હતો. તેમાં તેને નારદજી ભેગા થઈ ગયાં. નારદજીને કહે કે તારી પાસે હોય તે આપી દે, નારદજી કહે કે મારી પાસે આ તંબૂરો છે, તે આપી દઉં પણ મને પ્રશ્ન થાય

છે કે તું આવો ધંધો શા માટે કરે છે ? આ કઈ સારો ધંધો નથી ? વાલીયો કહે કે મને પણ ખબર છે કે આ સારુ નથી પણ બીજો ધંધો સૂઝતો નથી. માણસને ધમકાવીને લૂંટી લેવાનો આ સાવ સહેલું છે તને ખબર છે કે તુ પાપકર્મ ધમકાવીને લૂંટી લેવાનો આ સાવ સહેલુ છે. તને ખબર છે કે તું પાપકર્મ કરે છે ? તારે અનેક જન્મ ભોગવવા પડે ? ત્યારે વાલીયો કહે કે મારે કયા એકલા ભોગવવાનું છે, નારદ કહે છે તુ કહે છે કે બધા ભાગીદાર છે. જા તુ બધાને પૂછી આવ. વાલીયો દોડતો ગયો ને બધાને પૂછ્યુ. માબાપ કહે કે તને મોટો કર્યો ને તુ અમારુ પાલન કરે. પત્નિએ કહ્યું કે તમારે સંસાર માંડવાની ઈચ્છા શક્તિ હતી. બાળકો કહે છે તમે અમને પેદા કર્યા તો ખવડાવી પીવડાવી મોટા કરવાના છે તેમા તમે લૂંટી લક્ષ્મી લાવો કે પાપ કરીને લાવો કે પૂણ્ય કરીને લાવો એમા અમે તમારા પાપમાં કોઈ ભાગીદાર નથી. અમારો તો બે ટાઈમ ખાવાનું છે. આમ વાલીયો નારદના પગમાં પડી ગયો. તેની આંખ ઉઘડી ગઈ. તેને નારદ ઋષિએ રામનામ મંત્ર આપ્યો. તે છાયો શોધવા પણ ન ઉભા રહ્યા. તે રામ નામનો મંત્ર બોલવા માંડ્યા. પણ મુશ્કેલી એ થઈ કે રામ રામ બોલે એમ મરા મારા થવા માંડે. આ એક મંત્ર શાસ્ત્રનો નિયમ છે, જેમ મંત્ર બોલો તેમ ભૂલો પડે. મંત્ર જેમ પાકે ત્યારે સીધો થાય, વાલ્મીકીના મનમાં એમ થાય છે કે હું શું કરું છું. નારદજી પાંચવર્ષે પાછા જોયા તેમણે રોફડો જોયો. તે ખોધ્યો તો વાલીયો જોયો, વાલીયાએ નારદજીને કહ્યું કે હું આ શું કરું છું ? મરા મરા બોલું છું ત્યારે નારદજીએ કહ્યું કે ભાઈ તું બરાબર છે ચાલુ રાખ. તો વાલીયો વાલ્મીકીઋષિ થઈ ગયો અને સુંદર મજાની રામાયણ આપી. પણ પાયાની વાત એટલી જ છે કે આ બધુ જાણીને તમારે શું કરવાનું છે ? સાક્ષી બનવાનું છે. તમારે પૂર્વ જન્મજાણો તો પૂર્વજન્મ જાણીને ભૂલો સુધારવાની છે, ભૂલો સુધારીને વૈરાગ્ય પ્રગટે છે, અને વિવેક પ્રગટે એટલે તમે સાક્ષી બનો છો.

કર્મના ફળ સાક્ષીભાવે ભોગવો

ઘણા સાધકો મારી પાસે આવે છે તે પોતાના દુઃખની વાત કરે છે, મુશ્કેલી ને કષ્ટની વાત કરે છે અને એક પ્રશ્ન કરે છે કે મારા જ જીવનમાં

શા માટે આટલું બધું દુઃખ ? આટલા કષ્ટ શા માટે ! મેં એવું શું પાપ કર્યું છે કે મારે જ દુઃખ ભોગવવાના આવે છે.

આવા પ્રશ્નો લઈને ઘણા સાધકો મારી પાસે આવે છે જ્યારે તેની તપાસ કરવામાં આવે તો ખ્યાલ આવે છે તેના જે કઈ કર્મ છે, તેના આધારે બનતું હોય છે. જો તે પૂર્વ જન્મને જાણી લે તો તેને ખ્યાલ આવી જાય કે આવું શા માટે બને છે ? તો તેના મનમાંથી હાય વોય નિકળી જાય. પોતે કર્યા છે અને પોતે ભોગવવાના છે, આપણા કહેવત છે જે કરે એ ભોગવે. તમે જે કંઈ ભોગવી રહ્યા છે. તમે કઈક કર્યું છે, અને તમે ભોગવો છો. સવાલ માત્ર એટલો છે કે તમને ખબર નથી આંસુ પડાવ્યા નથી ભ્રષ્ટાચાર કર્યા નથી તો મારે શા માટે ભોગવવાનું? આવું દુઃખ મારા જીવનમાં શા માટે ? તો આ પ્રશ્નનો જવાબ તેમણે આલય વિજ્ઞાનમાં મેળવવો જોઈએ. ભગવાન બુદ્ધના આલય વિજ્ઞાનમાં આ પ્રશ્નનો જવાબ મેળવવો જોઈએ. ભગવાન બુદ્ધના આલય વિજ્ઞાનમાં આ પ્રશ્નનો જવાબ મળે તો તેને ખબર પડે કે આ બધું થવાનું શું કારણ છે? એ વખતે તેમણે પોતાના મનનું બેલેન્સ રાખવું પડે છે. આવા સાધકોને હું ખાસ કહું છું કે તમે સાક્ષીભાવ વાંચી જાવ. તેથી મન બેલેન્સ આવશે. તેમાં મન બેલેન્સ થયા પછી તમારો પૂર્વ જન્મ દેખાય, પૂર્વમાં શું સ્થિતિ હતી તે દેખાય, પૂણ્ય કર્મ દેખાય, તમારા પાપ કર્મ દેખાય. એ બધા અનુભવોને સાક્ષી થઈ પચાવી શકો છો, તો સાક્ષીભાવ પાંચ વખત નહીં પણ દશ વખત વાંચવાની જરૂર છે.

હવે અસાધ્ય રોગના ભોગ થયા છો, ડોક્ટરે આશા છોડી દીધી છે વૈદ્યહકિમ છૂટી પડ્યા છે તો હવે તમે શું કરશો ? તો હવે એક જ ઉપાય છે યોગનો અભ્યાસ. યોગનો અભ્યાસ કરીને સાતે ચક્રો જાગૃત તઈ જાય તો શરીરના બધા રોગ નિકળી જાય છે. આને માટે એક જ ઉપાય છે, તમારે ગાંડાની જેમ યોગની પાછળ લાગવું જોઈએ. સાથોસાથ તમે મંત્ર પાછળ લાગી જાવ - 'મહાત્મ્યુંજય' મંત્ર કરો તો મંત્રની અસરથી મૃત્યુ પણ ભાગી જાય. એટલા માટે પણ તારે યોગ કરવાની જરૂર છે, અસાધ્ય રોગમાંથી છુટવું હોય તો યોગની જરૂર છે.

તમારે સો વર્ષ જીવવુ હોય તો એના માટે આત્મસાક્ષાત્કાર કરવો પડશે, આત્મસાક્ષાત્કાર પછી ચોવીસે કલાક તમે આનંદમાં રહેશો, તમારુ મન શાંત રહેશે, આજનું વિજ્ઞાન પણ કહે છે કે જો તમે આનંદમાં રહેશો તો દુનિયાનો કોઈ રોગ લાગુ નહીં પડે. આનંદ એ તો રોગપ્રતિકારકશક્તિ છે. જો તમે આનંદમાં રહેશો તો દુનિયાનો કોઈ રોગ લાગુ નહીં પડે, તમે નિરાશા રહેશો તો દુનિયાના બધા રોગ લાગુ પડશે, રોગમાંથી છૂટવાની એક જ ટેકનીક છે, આત્મસાક્ષાત્કાર, તમારે કોઈ પણ રોગને કાઢવા પ્રયંડ શક્તિનો ઉપયોગ કરીને આત્મસાક્ષાત્કાર કરવો જોઈએ અને એ થાય તો મનુષ્ય જીવન સાર્થક કર્યુ ગણાય.

ધ્યાન એટલે ઉત્તમોત્તમ પદ્ધતિ

મનુષ્ય જીવન સાર્થક કરવા માટે ધ્યાન જેવી એક પણ ઉત્તમ પદ્ધતિ નથી, શંકરભગવાન જીવતા દેવ છે, આજે પણ અનેકને ગણપતિના, હનુમાનજીના, લક્ષ્મીજીના દર્શન થાય છે. આ દર્શન થતા મનુષ્ય તેના જીવનને સાર્થક થયુ ગણે છે. માનવજીવન સફળ થયુ તેવુ અનુભવે છે. જીવનમાં સુખ શાંતિ અને આબાદી આવે છે.

જો સહસ્ત્રાધાર્યકને તમે પૂર્ણ વિકસિત કર્યુ હોય તો ભૂતકાળની ઘટના અને ભવિષ્યકાળની ઘટના ખૂલી જાય છે. તમે ભૂત-ભવિષ્યને વર્તમાનકાળના જ્ઞાતા થઈ જાવ છે. હવે તમારે માટે કોઈ વસ્તુ અશક્ય નથી, આવી વસ્તુ કરોડોમાંથી કોઈકને જ મળતી હોય છે અને જને મળે છે તેણે પોતાના મનને ખૂબ જ બેલેન્સ રાખવુ પડે છે કેમ કે તેની સામે ભૂત,ભવિષ્ય અને વર્તમાનકાળ ખૂલા પડી જાય છે. કોઈપણ વ્યક્તિ તેની સામે આવે તો તે વ્યક્તિ પોતે પૂર્વ જન્મમાં શુ સંબંધ હતો તે પણ ખબર પડે છે. જો વ્યક્તિમાં રાગ ને દ્વેષ ગયો ન હોય તો તે પોતે રાગદ્વેષથી વિચારે છે. દા.ત. માનો કે તમે બહાર ફરવા નિકળ્યા સામે ગધેડો મળે છે તમારે તો જાણવાની ઈચ્છા થાય કે ગધેડો ગયો જન્મ મારો શું છે ? તમારા ભવિષ્ય ભૂતકાળ અને વર્તમાનની જન્મોજન્મ સમજ આવી ગઈ હોય છે.

ઋણાનુબંધના સંબંધ

કુદરતનો નિયમ છે જે કઈ જીવંત વ્યક્તિ કે વસ્તુ સામસામે ભેગા થાય તમાં દરેક વસ્તુ સાથે તમારો ઋણાનુબંધ છે, સંબંધ છે. તમારા ઘરમાં ઉંદર, ગરોળી, વંદા જે કોઈ હોય તેની સાથે પણ પૂર્વજન્મ સંબંધ છે. ગરોળી, ઉંદર, વંદો વગેરે માને છે કે આ ઘર મારું છે, તમે પણ માનો કે આ ઘર મારું છે. પશુ-પંખીને તો પૂર્વ જન્મ યાદ છે અને દિવ્ય દ્રષ્ટિ છે. ગાય આવે તો તેને યાદ છે તેને પૂર્વજન્મ બાદ છે. આ ઘર મારું છે અને મને કઈક મળે પંખ કે પશુ આવે છે તે રોટલીની આશા રાખે છે, તેને ખાવા જોઈએ છે, તેને બીજી કોઈ આશા નથી. તમારે ઘરે પશુ પંખી કોઈ તમારે ઘરે આવે તો તેને ભૂખ્યા નહીં કાઢતા. બીજી કોઈ આશા નથી.

હવે વાત છે કે તમે બહાર ફરવા જાવ છો ને, ગધેડો ભેગો થઈ ગયો. તો તમને એમ થાય કે આ ગધેડા સાથે પૂર્વજન્મનો સંબંધ છે. આપણુ આધ્યાત્મિક સાયન્સ એમ કહે છે કે તમને જે લોકો મળે છે તેમની સાથે જન્મ જન્મનો સંબંધ છે. તેથી મળે છે આ દુનિયામાં સાત અબજની વસ્તી છે તેમાં અમુક જ તમારા મિત્રો કેમ છે ? અમુક જ તમારી પત્ની છે ? અમુક જ તમારા બાળકો છે ? અમુક જ તમારા સગા-વહાલા છે ! આટલા બધામાંથી આજ આવ્યા ? કારણ કે એની સાથે તમારો જન્મોજન્મનો નાતો છે તેનું તમને જ્ઞાન નથી, તમે અજ્ઞાન છો. આજ્ઞાન હોવાથી જીવવાની ખુબ મજા આવે છે. જો જ્ઞાન થઈ જાય તો જીવી ન શકો. દા.ત. આપણે વાત કરતા હતા કે તમે ફરવા ગયા ને ગધેડો મળ્યો, તમને થાય કે આ ગધેડો ગયા જન્મનો મારો મામો છે. આગલા જન્મનો મામો પ્લાસ્ટીકની કોથળી ખાય કચરો ખાય ? તેને તમે વાડામાં બાંધોને સારુ સારુ ખાવાનું આપો છો. બીજે દિવસે બહાર નીકળોને તમને સરસ મજાની છોકરી મળે અને તમને ખ્યાલ આવે કે આ તો મારા ગયા જન્મની પત્ની છે, તો તેને તમે ઘરે લાવો, તો ઘરમાં તો મહાભારત થાય, રામાયણ સર્જય, એટલે હું તો કહું છું કે સાક્ષીભાવ પર ખુબ જ ભાર છે. ભગવાને જે કર્યું છે, તે બરાબર કર્યું છે. સાક્ષી બની જાવ તો ભૂતકાળ વર્તમાન ભવિષ્યકાળ ખુલો પડશે અનેક જન્મ ખુલા પડી જશે.

જે જન્મના વ્યક્તિ તમારી સામે આવશે, તો તેને તમે સમજશો એના પણ સાક્ષી થઈ જશો. વિચાર કરશો તો આ તો ભૂતકાળની વાત છે ભૂતકાળમાં મારી ગમે તેમ હોય આ જન્મમાં શું છે? અત્યારે મારે ને એને શો સંબંધ છે ? અને પ્રમાણે તમે તેની સાથે વર્તન કરશો આગળ વાત થઈ તમે ગયા જન્મની તમારી પત્ની મળી જાય તો તમે Soft Corner રાખી શકો ચિંતા કરવાની જરૂર નથી. તમે મુશ્કેલી હોય તો તમે મદદ કરી શકો. તમને ગયા જન્મનો પુત્ર મળી આવે અને તેની પાસે ભણવાના પૈસા નથી, તો તમે શક્તિ હોય તો મદદ કરી શકો છો.તો મળી આવે તો તેના પ્રત્યે લાગણીશીલ થવાની જરૂર નથી. હા મનમાં સમજવાનું છે. મનમાં સમજી તેના પ્રત્યે હુંફ હોય મમતા હોય તો અંદર જ રાખવાની છે તે મમતાને બહાર કાઢવાની જરૂર નથી. મારે તો સાક્ષી જ બનવાનું છે તેને માટે જે કઈ કરવાનું છે. જો તમે ખરેખર સાક્ષી બની ગયા તો સહજ રીતે ભૂતકાળ - વર્તમાનકાળ ખુલ્લા પડી જશે. કુદરતનો જે કઈ નિયમ છે કઈ કરવાનું હોય તે કરવાનું છે. કુદરતનો જે કઈ નિયમ છે તેમા તમો ડખો નહિ કરો. તમે તેમા મદદરૂપ થશો, કેમ કે તમારું હૈયું એકદમ નિર્મળ થઈ ગયું છે. તમને આત્મસાક્ષાત્કાર થઈ ગયો છે. જેને આત્મસાક્ષાત્કાર થયો હોય તેનું હૈયું વિંધાઈ જાય છે. કોઈએ બંસરીને પૂછ્યું કે તુ કેટલી ભાગ્યશાળી છો કે તુ ભગવાનના હોઠ સુધી પહોંચી ગઈ છો ? અમે તો આખી જિંદગી તપશ્ચર્યા કરીએ તો પણ ભગવાન મળતા નથી. તું તો ભગવાનના હોઠ સુધી પહોંચી ગઈ છું. તેને રહસ્ય શું છે? બંસરી કહે છે ભાઈ હું તો આખી વિંધાઈ ગઈ છું. તો હું ભગવાન સુધી પહોંચી છું. સાધનામાં તમે જેમ આગળ વધશો તેમ અણુએ અણુમાં વિંધાઈ જશો, અણુએ અણુ વિંધાઈ જશે તો એકશનના રીએકશન જોરદાર આવશે. તમને તમારા ભૂતકાળના સગાવહાલા મળશે દરેકને સાથેનો ઋણાનુબંધ સમજાશે સમજ્યા પછી કોઈ ગડબડ કરવાની જરૂર નથી. દરેકને માટે કંઈક કરવાનું છે. માત્ર તમારે સાક્ષી થવાનું છે, એટલું બધું લાગણીશીલ થવાની જરૂર નથી. એને માટે જ સાક્ષીભાવ કેળવવાની જરૂર છે. સાધનોનો પાયો જ સાક્ષીભાવ કેળવવાનો છે, સાક્ષી ભાવ પુસ્તક એટલે જ લખેલ છે એટલે તમે સાક્ષીભાવ વાંચીને

સાક્ષી બની જાવ પુસ્તક એટલે જ લખેલ છે એટલે તમે સાક્ષીભાવ વાંગીને સાક્ષી બની જાવ. ભવિષ્યમાં તમને દિવ્યદષ્ટિ મળી જાય, ત્યારે આ દષ્ટિ તમને સાધનામાં મદદરૂપ થાય તે અવરોધ ન બને પણ સીડી બને.

એટલે ભવિષ્યમાં જે ઘટના બનવાની છે તેને તમે જાણો છો. તેને જાણો છો, તો તેમા તમે ફેરફાર કરી શકો છો, એક તો સંકલ્પનો ઉપયોગ કરીને ફેરફાર કરી શકો છો, બીજો તમે જેના જીવનમાં દુર્ઘટના બનવાની છે તો તેમા ફેરફાર કરીને સલાહ સૂચના આપી શકો. જો તે વ્યક્તિ તમને પૂજ્ય ગણતી હોય તો, તે તમારી વાત માનશે અને કોઈક ઘટના બનવાની હોય તે અટકી જશે. સુળીનો ઘા સોયથી સરી જશે. એટલે કે અકસ્માત જોરદાર થવાનો હોય, તે થોડો થઈ અટકી જશે આ ક્યારે બને કે જ્યારે તમારી પાસે દિવ્ય દષ્ટિ હોય, સાક્ષીભાવ હોય ત્યારે જ થઈ શકે.

એટલે ભવિષ્યમાં જે ઘટના બનવાની છે તેને તમે જાણો છો. તને જાણો છો, તો તેમા તમે ફેરફાર કરી શકો છો, એક તો સંકલ્પનો ઉપયોગ કરીને ફેરફાર કરી શકો છો, બીજો તમે જેના જીવનમાં દુર્ઘટના બનવાની છે તે તેમા ફેરફાર કરી સલાહ સૂચન આપી શકો. જો તે વ્યક્તિ તમને પૂજ્ય ગણતી હોય તો, તે તમારી વાત માનશે એ કઈક ઘટના બનવાની હોય તે અટકી જશે. સુળીન ઘા સોયથી સરી જશે એટલે કે અકસ્માત જોરદાર થવાનો હોય, તે થોડો થઈ અટકી જશે આ ક્યારે બન કે જ્યારે તમારી પાસે દિવ્ય દષ્ટિ હોય, સાક્ષી ભાવ હોય ત્યારે જ થઈ શકે.

હવે જીવનમાં જ્યારે કંઈક નો અહેસાસ થાય છે, જીવનમાં મુશ્કેલી આવે, દરિદ્રતા આવે જીવનમાં અભાવ થાય છે, જીવનમાં એક્સીડન્ટ થાય છે તેને સહજ રીતે લે છે કારણ કે તેને ભૂત-ભવિષ્યને વર્તમાન કાળનો ખ્યાલ છે.

સિદ્ધપુરુષની દીકરી અને કર્મનો સિદ્ધાંત

મને એક પ્રસંગ યાદ આવે છે એક સિદ્ધપુરુષની દિકરી હતી. તે કૂવે પાણી ભરવા જાય છે. પગ લપસ્યો, કુવામાં પડી અને મરી જાય છે. હવે જો આ સિદ્ધપુરુષ હોય તો તેને ખબર પડી જવી જોઈએ કે આ ઘટના ઘટવાની

છે.મારી છોકરીનું આવુ બનવાનું છે તો તેને માટે કંઈક કરુ.ધારત તો તેનો બચાવ કરી શકત. પરંતુ કુદરી ઘટના બની તો તે વચ્ચે આવ્યા નહીં, આપણને પ્રશ્ન થાય શા માટે વચ્ચે ન આવ્યાં ? કોઈ સાધકે પ્રશ્ન કર્યો કે તમારા જીવનમાં આ પ્રસંગ બની ગયો, તો તમને ખબર ન પડી ? તો મહાત્માએ કહ્યું કે મને ખબર છે. કુદરતની જે પ્રવૃત્તિ છે, તેમા કારણ વગર ડખો ન કરવો જોઈએ, ત્યારબાદ છ મહિના પછી તેના હસબંડને એક્સીડન્ટ થયો અને મૃત્યુ થયું. મહાત્માએ જોયુ જે ઘટના બનવાની છે, જે દરેકના કર્મ પ્રમાણે ઘટના બનાવવાની છે. તેથી આવે વખતે આપણે મુશ્કેલીમાંથી રસ્તો કાઢવો જોઈએ. મહાત્માએ નક્કી કર્યું કે જો દિકરી વિધવા થવાની જ છે. તેના પહેલા કુદરત તેને બોલાવી લે છે, તો તે બરાબર છે કેમ કે દિકરીને સ્ત્રીને આ સમાજમાં વિધવા થઈ જીવવુ આ સમાજમાં દોહેલું છે, કદાચ બનવા જોગ છે કે તેના પતિના કર્મ સંજોગ એવા હશે કે તેને બચાવી શકાય તેમ નહી હોય, તેની આધ્યાત્મિક પ્રગતિ કે જીવનની ગતિમાં અવરોધ થતો હશે. એમ સમજીને દિકરીને બચાવવાનો પ્રયત્ન ન કર્યો. કહેવાનું તાત્પર્ય એટલું જ છે કે કર્મ સંજોગો પ્રમાણે તમારા જીવનમાં અભાવે આવશે, કોઈ કમીનો અનુભવ કરશો, અંતરથી પોકારી ઉઠશો કે મે આવા શાં પાપ કર્યા છે ? કર્મ કર્યા હશે કે બસ મને જ આખી મુશ્કેલી આવે છે ? પણ આ દલીલ ખોટી છે ભાઈ. તમે જેના જીવનમાં નજીક જશો તો તેને પણ ઘણી જ મુશ્કેલી હશે. તકલીફ હશે.

ડુંગર દુરથી રળિયામણા

એક નેતાને હું મળેલ, એને જીવનમાં હંમેશા સફળતા મળેલ તેને જીવનમાં ક્યાંય નિષ્ફળતા નહોતી મળી. એક પ્રધાનના દરજ્જા સુધી પહોંચી ગયેલ. મને થયું કે આ કેટલો ભાગ્યશાળી કે તેણે જીવનમાં ક્યાંય દરિદ્રતાનો કે મુશ્કેલીનો અનુભવ નથી. હું તેને મળ્યો તો તેના પરિચયમાં આવ્યો ત્યારે મને થયું કે દુનિયાને દુઃખીમાં દુઃખી માણસ એ પ્રધાન છે. તેની આગળ પાછળ એસ્કોર્ટ ગાડી ફરે છે, પણ બહુ દુઃખી છે. કેમ કે જે પત્ની મળી હતી તે તેનું ઘૂંટડે ઘૂંટડે લોહી પીતી હતી. તેને ત્રાસ આપતી હતી. બધા સુખને

દુઃખમાં ફેરવી નાખતી હતી. એટલે બહારથી એવું લાગતું હોય કે બીજા સુખી હોય છે, તો દુરથી ડુંગર રળિયામણા પણ નજીક જાવો તો તેમાં કાંકરા કાંટા ભરેલ છે, પથ્થર ભર્યા છે તેમા સુખને સંતોષ નથી. કહેવાનું એટલું જ છે કે તમે જે દુઃખમાંથી પસાર થાવ છો મુશ્કેલીમાં છો તેવું નથી, દુનિયામાં દરેક વ્યક્તિ દુઃખમાંથી પસાર થાય છે આની અંદર તો જો તમે સાક્ષી બની શક્યા ન હો આત્મસાક્ષાત્કાર થયા હોય તો જીવનમાં બનતી દરેક ઘટનામાં ચોવીસ કલાકે આનંદમાં રહી શકો - સાક્ષીભાવમાં આનંદમાં કેમ રહેવું તેની સમજણ આપી છે, જેમ દરિયામાં ઉપરની સપાટીથી મોટા મોજા ઉછળતા હોય તળિયે જાવ તો પરમશાંતિ હોય. ઉપરની સપાટીના તોફાન મોજા તમે તળીયે નહી જોઈ શકો. એમ જો તમે દરિયાના તશિયા સુધી પહોંચી શકતા હોતો તમે બહારનું તમારું તોફાન છે, તેમા કોઈ તકલીફ ન થાય અને તમારો અખંડ આનંદ જળવાય. જેણે તપસ્યા કરી છે, સાધના કરી છે, પરમતત્ત્વને પ્રાપ્ત કર્યા છે, તેણે કહ્યું છે કે એકવાર એ અવસ્થા આવ્યા પછી બહારની મુશ્કેલી આવે છતાં એ માણસે સાક્ષી થઈને જીવે છે, તે એક પણ ક્ષણ દુઃખી થયા વગર સતત આનંદમાં રહે છે.

ગુરુકવચ

ગુરુ જ્યારે સાધકને જુએ છે ત્યારે તેને ખ્યાલ આવી જાય છે કે આ સાધક કેટલી પ્રગતિ કરી શકશે, તેના કેટલા ચક્રો બંધ છે ? કેટલા ખુલા છે ? સાતેય શરીરમાં કયા કયા અશુદ્ધિ છે તે પણ ખબર પડી જાય છે તેમ જ એ પણ ખ્યાલ આવે છે કે સાધકને કઈ સાધનામાં રસ છે? તે શેમા આગળ વધારે છે, મુખ્ય મુદ્દો તો એટલો જ છે કે દરેક સાધકે આવા સિદ્ધ મહાત્માની નજીક રહેવું જોઈએ, તેની દોરવણી નીચે અભ્યાસ ચાલુ રાખવો જોઈએ, અને તેનો અહંકાર શૂન્ય થઈ જવો જોઈએ.

આત્મસાક્ષાત્કાર

આમ આપણા વદ-પૂરાણ અને ઉપનિષદે આત્મસાક્ષાત્કાર-બ્રહ્મ સાક્ષાત્કારને છેલ્લા ધ્યેય માન્યો છે. માનવ જન્મ ધારણ કરીને ધર્મ અર્થ કામને મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરવાની છે. છેલ્લે આત્મસાક્ષાત્કારની વાત આવે છે.

બ્રહ્મસાક્ષાત્કારની વાત આવે છે. બ્રહ્મનિષ્ઠ બનવાની વાત આવે છે. સ્થિતિ આવ્યા પછી પૂર્ણ બનવાની વાત આવે છે, પૂર્ણ કોને કહેવાય? ઈશાવાસ્યાનો જે સિદ્ધાંત છે તે પૂર્ણ બનવાનો છે, તે તમારા જીવનમાં તમો અનુભવ કરો છો એ સ્થિતિએ આવ્યા પછી પૂર્ણતાનો અનુભવ કરો છો. જીવનનું લક્ષ પૂર્ણ થયા પછી તમે તમારો એક હાથ ઉંચો કરો તો તેમાંથી સુંદરતા પ્રગટે છે. તમે હાથ ઉંચો કરો તો પૂર્ણતા ટપકે છે. તમે જે કંઈ કાર્ય કરો તે શ્રેષ્ઠ હશે જે કેઈ કામ કરો છો, તેમા તમારો કામ કરવાવાળો બદલાઈ ગયો છે. જે અહંકારની વ્યક્તિ હતી તે નથી. અહં તો તમારો શૂન્ય થઈ ગયો છે.

તમે જે કંઈ કામ કરો છો તે કાર્યની અંદર પરમતત્ત્વ કામ કરે છે, બીજા શબ્દોની અંદર તમારુ શરીર પરમતત્ત્વનું તમે વાજંત્ર બની ગયા છો. પરમતત્ત્વની વીણા બની ગયા છો. પરમાત્મા તમારી વીણા તરીકે ઉપયોગ કરે છે વીણા બજાવે છે. હવે તમારે તમારા જીવન વિષે કંઈ વિચારવાની જરૂર નથી, હવે તમારે ભવિષ્ય-વર્તમાન કે ભૂતકાળ નથી. તમે તો લક્ષ સુધી પહોંચી ગયા છો, તમે ત્રણ કાળથી પર થઈ ગયા છો, કાળાતીત થઈ ગયા છો. કોઈપણ કર્મ બને છે, ત્યારે તે અનાયાસે કોઈ પણ જાતના હેતુ વગર જીવનમાં ઘટના બને છે. કોઈપણ જાતના આશય વગર બને છે. હવે તમે કર્મ બાંધતા નથી કર્મ ક્યારે બંધાય છે ? જો તો તમને ગમે અથવા તમને ન ગમે. હવે તો તમે પૂર્ણ સાક્ષી થઈ ગયા છો. આને તથાગતનો ભાવ કહે છે, કોઈ ઈચ્છા નથી, તેથી કર્મ બાંધતા નથી. તેને કંઈ મેળવવુ નથી, કોઈ ત્યાગ કરવો નથી, આ સહજ રીતે ઉચ્ચ ભૂમિકા જ મેળવવાની છે. આ ઉચ્ચ ભૂમિકા મેળવીને ભૂતકાળની જન્મની ખબર પડે છે. એની કંઈ ફેરફાર કરવાનો હોય તો કુદરતને તમે વિનંતી કરો તો ફેરફાર કરી શકે છે. પૂર્વ જન્મમાં ભવિષ્ય દર્શન પણ થઈ શકે છે તમે જોઈ શકો છો, તમે સ્ત્રી કે પુરુષ ? તે અલગ વાત છે. પણ તમને એ પણ ખબર પડવાની છે જે ભવિષ્યમાં મારો જન્મ થવાનો છે, આ મારા સગા સંબંધી બનવાના છે, આ મા-બાપ મળવાના છે, આ પત્નિ મળવાની છે આટલા જીવો મારા સગા બનવાના છે આ બાળકો બનવાના છે, આ લોકો મારા શું સંબંધી છે ? આપણે વાત કરી કે આપણે

કોઈને મળીએ છીએ કે ઋણાનુબંધ વગર મળતા નથી, ભેગા થતા નથી, આ જ્ઞાન સાથે તેના જીવનમાં પૂર્ણતા આવી જાય છે, આવા યોગી મળવા, ૨૫ થી ૩૦ કરોડે એક વ્યક્તિ મળે છે. તેવી વ્યક્તિ મળવી દુર્લભ છે, આને માટે હજારો કે કરોડોનો ખર્ચ કરો તો પણ મળતા નથી. આવા મહાત્મા મળવા શક્ય નથી. જો આવા મહાત્મા મળી ગયા હોય તો એ તમને ખરાદીલથી શીખવે છે બધી પદ્ધતિ સમજાવે છે. તમારી પાછળ રસ લઈને સાધના કરાવે છે. શા માટે સાધના કરાવે છે ? એને તમારા ચેતનાની વિકાસની ખબર છે. પથર પર પાણી ઢોળોતો થોડીવાર ભીનો થાય છે, પછી સુકાઈ જાય છે. અમુક સાધકો દારૂગોળા જેવા છે, ચીનગારી નાખીને ભડકો થઈ જાય, એટલે કહેવાનું તાત્પર્ય એટલું છે કે, જે સાધકો ઉંચા છે, એવા ઉંચા સાધકોને સાધનમાં પ્રવૃત્ત કરો જેની ચેતના ઊંચી છે, તેને સાધનામાં પ્રવૃત્ત કરો તો પરિણામે એ સાધકો માનવી જીવનનું જે મુખ્ય ધ્યેય છે, તેને અગ્રેસર થશે અને પૂર્ણતાને પામશે. આજે તો તમને હું કહી શકીશ કે જે સાધકો મંડળ છે તેના ગુરુ પ્રશ્ન કરો કે તમે તો સિદ્ધ થઈ ગયા. પણ કેટલા સાધક મંડળ છે તે દસ લાખનું સાધક મંડળ છે, તેમાંથી કેટલા પૂર્ણ થયા ? ગુરુ કહે એક પણ નહીં એક પણ પૂર્ણ ન થઈ શક્યા હોય તો દસ લાખનું ટોળુ ભેગુ કરાવનો અર્થ નથી, એ કરતા ૫૦ સાધકોને તમે ભેગા કરો જેને જ્ઞાન હોય, જેની ચેતનાની ઉંચાઈ હોય, પ્રેક્ટિકલ સમજી શકે અને થીયરી પણ સમજી શકે, તમારે કોઈપણ જ્ઞાન આપવું હોય તો એક તમે બોલીને સમજાવી શકો અને બોલ્યા વગર પણ સમજાવી શકો બોલ્યા વગરની જે સમજાવવાની પદ્ધતિ છે તે ભારતના અદ્ભૂત પદ્ધતિ છે.

બીજી વગર બોલ્યો એક દાખલો છે. ભગવાન બુદ્ધ બેઠા હતા અને હજારો માઈલ દૂરથી તેને શોધતો એક સાધક આવ્યો. સાધક બુદ્ધ ભગવાનને પ્રણામ કરીને તેની પાસે બેસી ગયો. સાધક કઈ બોલતો નથી, બુદ્ધ ભગવાન કઈ બોલતા નથી. બે કલાક પછી સાધક ખુશખુશાલ થતો નાચતો કુદતો ચાલ્યો. બધાને નવાઈ લાગી કે આ શું બની રહ્યું છે ? સાધકે કહ્યું મે જે સમજવાનું હતું તે સમજી લીધું છે મારે જે મેળવવું હતું તે મેળવી લીધું છે,

હવે મારે કઈ સમજવાનું નથી, મેં પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરી લીધી છે. બધા વિસ્મય પામી ગયા. આ શું બની ગયું ? કેવી રીતે બને ભગવાન એક શબ્દ બોલ્યા નથી. પણ આ બે કલાક દરમ્યાન સાધકે ભગવાન બુદ્ધને ઓળખી લીધા. એની અંદર પૂર્ણ કક્ષાએ પહોંચે ચેતન તેને સમજાવી દીધું. કઈ ભાષણ કરવાથી સમજાય તેવું નથી, સ્વતંત્ર જ્ઞાન હતું, તે તો અંદરથી પ્રગટે છે. માહિતી તમને બહારથી મળે છે, સ્વતંત્ર જ્ઞાન તો અંદરથી પ્રગટે છે. એ જ્ઞાન પ્રગટાવવા માટે મૌનની જરૂર છે. ઘણા સાધકો મૌન પાળે છે પણ મૌનનો અર્થ સમજ્યા નથી. એટલે એક વાત સમજાવવી હોય તો લેક્ચર આપને સમજાવો અથવા મૌનથી સમજાવો. પણ મૌન સમજનારા ૨૦ થી ૨૫ કરોડે એકાદ સાધક મળનારો છે. તો તેમા ત્રીજી વાત આવી કે ધ્યાન તો તમે ધ્યાન કરો. ગુરુ તમારા સાથે ચક્રનો ક્યારો દૂર કરે છે, ધ્યાનમાં પૂર્ણ કક્ષા માટે તૈયાર કરે છે, પણ આ ત્રીજી વાત થઈ એક બોલીને કહો બીજી મૌનની વાત ત્રીજી ધ્યાનની વાત થઈ તેમા અશુદ્ધિ દૂર કરો. ચેતના શિસ્ત મૌનનું ભાષણ છે. તેમાં ગુરુ કઈ બોલતા નથી, શિષ્ય કઈ બોલતા નથી, જ્ઞાન તો સ્વયંભૂ છે. માત્ર ગુરુની હાજરીથી જ્ઞાન મળી જાય છે.

આપણા શાસ્ત્રકારે મૌનન બહુ મહત્ત્વ આપેલ છે. આપણે સાચું મૌન કોને કહેવાય તે સમજ્યા નથી. આપણે તો મૌન પાળીએ છીએ, કાજ મૌન.મનથી બોલવાનું પણ, મોઢેથી નહી બોલવાનું. ઘણા કહે કે આજે તો મારે મૌન છે, પાટી અને પેન રાખે અને જવાબ આપે. મોઢેથી જવાબ ન આપે જે કહેવું હોય તે પાટીમાં લખીને આપે.આ રીતે વાતો કરે, આ રીતે વાતો કરવી હોય તો તે મૌન નથી તમે કાજ મૌન છે, તે આ મૌન નથી. ભગવાને જીભ આપી છે તો માથાનો ઉપયોગ શા માટે કરો છો ? જીભનો ઉપયોગ કરો ને ? જીભથી ના પાડી શકો છો, હા પાડી શકો છો જીભના હલનચલનથી જે ઘર્ષણ ઉત્પન્ન થાય છે. ૪૦ હજાર રક્તકણ નાશ થાય છે, પણ તમે માથું હલાવો, તેની સાથે ૪૦ કરોડ રક્તકણ નાશ થાય છે. તો પછી બોલોને ? વિચાર કરો કે ક્યાં ૪૦ હજાર રક્તકણોનો નાશ એ ક્યા ૪૦ કરોડનો નાશ ? તો પછી બોલોને ? બોલવામાં કંઈ વાંધો નથી, એવું મૌન

રાખવાની જરૂર નથી. ઘણા મૌન રાખે છે અને ઈશારથી સમજાવે છે, એટલે તમારું મન ચંચળ થયું જ. મન કંઈ શાંત નથી કેમ શાંત કરવું તેની એક ટેકનિક છે ભવિષ્યમાં તેની દસ દિવસની શિબિરનું આયોજન કર્યું છે કે મૌનની શિબિર, મૌન એટલે શું? અને તે કેવી રીતે રખાય? તેનો પ્રેક્ટીકલ દરમ્યાન બધા સાધકો મૌન પાળશે. કહેવાનું તાત્પર્ય એટલું જ છે જે સાધક મંડળો છે તેના ગુરુને પૂછો કે તમે સિદ્ધ થઈ ગયા પણ તમારી પાસે સિદ્ધ કક્ષાએ પહોંચેલ સાધકો કેટલા? તો કહે કે એક પણ નહીં. તો અમે જ સિદ્ધ થયા બાકીનાને સિદ્ધ કરવા માંગતા નથી. મારો જે સાધક સિદ્ધ થાય તો તે મારો હરિફ થાય. મારો હરીફ ઉભો તે મને ગમે નહીં. પરિણામે ગુરુ શુષ્કને ઘાંચીના બળદની જેમ ફેરવે છે. પણ સાચું જ્ઞાન આપતા નથી વરસો સુધી ગુરુ પાસે સાધક રહે છે. પછી તમે પીછો તો કહેશે કે ગુરુ પાસેથી કંઈ મળ્યું નહીં, ફક્ત અમે ગુરુ પાસે મજૂરી કરી.

તન, મન અને ધનથી ગુરુની સેવા કરવી જોઈએ. અને ગુરુ સેવા કર્યા પછી શું પરિસ્થિતિ થાય તો કઠોપનિષદમાં બતાવેલ છે કે સમજાવેલ ગુરુ જે માર્ગ બતાવે તે માર્ગે તપશ્ચર્યા કરવી જોઈએ અને તે દરમ્યાન તમારી અંદર સુઝ ઉભી થવી જોઈએ. સ્વયંભૂ જ્ઞાન ઊભું થાય, તો ગુરુ તો તમને ઈશારો કરે છે. ઉપનિષદમાં ગીતામાં જ્ઞાન પ્રાપ્ત કેમ કરવું તેના ઈશારા છે, પણ આપણે સમજી શકતા નથી. જો ગુરુ ઈશાર કરે અને તેના ઈશારાને પકડી લીધો, તો તમારા આ જીવનમાં અમૂલ્ય પરિવર્તન આવી જાય છે. તમારા અણુ અણુમાં પરિવર્તન આવી જાય છે. તમાર ગુરુનો ઈશારો પકડવો પડશે, જો ગુરુનો ઈશારો પકડતા નહીં આવડે, તો આ અમૂલ્ય પરિવર્તન આવવાનું નથી. જે સમજદાર છે તેને ઈશારો કાઢી છે. સમજદાર કો ઈશારા કાઢી હૈં । તેને લેકચર કરવાની જરૂર નથી. ગીતા-ઉપનિષદમાં ઈશારા કરેલ છે આપણે સમજી શકતા નથી. ઈશારો હાથમાં આવી ગયો તો પૂર્ણતાએ પહોંચવું અઘરું નથી, સાધકો ગુરુજી પાસે જાય છે, અને માગે છે કે તમે મને આત્મસાક્ષાત્કાર કરાવો.

આજ સુધીમાં જેટલા સિદ્ધ પુરુષો થઈ ગયા અને આત્મસાક્ષાત્કાર કરેલ

છે તેમાના કોઈએ ગુરુ પાસે આત્મસાક્ષાત્કાર માગ્યો નથી, આત્મસાક્ષાત્કારની ટેકનિક હું સમજાઉં, પણ આત્મસાક્ષાત્કાર તમારે જ કરવાનો છે. છગનભાઈ મરે અને મગનભાઈ સ્વર્ગે જાય તેવું ન બને, આપમૂઆ વિના સ્વર્ગે ન જવાય. પહેલી વાત તો માગો નહી, માગે કોણ તો કહે ભિખારી માગે તો ભીખ મળે. માગવાથી આત્મસાક્ષાત્કાર મળે નહી, ઇતિહાસમાં ક્યાંયે એવો દાખલો નથી કે ગુરુએ તમને માગ્યામાં આત્મસાક્ષાત્કાર આપી દીધો, અશક્ય છે તમારે પોતાને તપાસ કરવાની છે, શોધવાનું છે, ગુરુ તમને ગાઈડન્સ આપી શકે, ગુરુ તમને ઈશારો કરે છે, તમે ઈશારો પકડો તો તમારુ કામ થાય છે. તમે માંગશો તો માંગવાથી કોઈ દિવસ સિદ્ધ કક્ષાએ પહોંચાય નહીં. લોકો સિદ્ધ કક્ષાએ પહોંચ્યા છે. તેમણે ગુરુ પાસે માંગ્યું નથી. એણે પોતે તપાસ કરી છે, શીખ્યા છે, સમજ્યા છે. માથુ ફોડીને તૈયાર થયા છે, મેળવ્યું છે. ગુરુ તમે મને આત્મસાક્ષાત્કાર કરાવોને ? હાથ માથે મૂકોને હું સમાધિમાં પહોંચી જઉં. એટલું યાદ રાખજો મફતીયુ મળવે છે, તે જીરવાતુ નથી. મહેનત કરીને કેટલે વીસ સો થાય છે તે તમને ખબર પડશે. મને ખ્યાલ છે કે મારો નાનો બાબો દશ રૂપિયા વીસ રૂપિયા માંગે છે ને હું આપું છું. તે વાપરે છે તેને ખબર નથી કે દશ-વીસ રૂપિયા માટે મેં કેટલી મહેનત કરી છે ? હું તો તેનો પિતા થાઉં છું. એટલે આપું છું મને પ્રેમ છે અને મારા બાળક છે એટલે આપું છું. પણ ગુરુ તો દયાળુ છે, કરુણાવાન છે, પ્રેમાળ છે, એટલે શિષ્યની વાત સાંભળી શિષ્યને મદદ કરવા પુરે પુરો પ્રયત્ન કરે છે. જે ગુરુ શિષ્યને તપશ્ચર્યાનો માર્ગ નથી બતાવતા તે ભૂલ કરે છે પણ રસ્તો બતાવવો જોઈએ, માર્ગદર્શન આપવું જોઈએ માગે તો ના પાડી દેવી જોઈએ કે ભાઈ માંગવાથી કંઈ મળશે નહીં, ભીખ મળશે, આત્મસાક્ષાત્કાર નહી મળે.

કઠોપનિષદમાં વાત આવી ગઈ છે કે શિષ્યે તન થી મનથી અને ધનથી સેવા કરવી જોઈએ. ગુરુ પ્રસન્ન હોય ત્યારે એ તમને ઈશારો કરે છે તમારે ઈશારો પકડવાનો છે. પહેલી વાત તો ગુરુ પ્રત્યેની ભક્તિમાં તમને બોલ્યા વગર તેની જરૂરિયાતની ખબર પડવી જોઈએ ગુરુ કહે તમને એમ કહે કે ભાઈ મને પાણી પા અને તમે પાણી પાવ તેનો અર્થ નથી. કબીરે કીધું છે.

“સહજ મીલા સો દુધ બરાબર,
માગ લીયા સો પાની,
ખીંચલીયા સો રક્ત બરાબર
એસી કરણી જાની.”

એટલે સહજ મળે તેનો આનંદ છે. તે વસ્તુ મેળવીને વાપરવાથી આનંદ આવે છે. માગીને લ્યો છો તેનો કોઈ અર્થ નથી. તમે ખેંચીને પડાવીને વસ્તુ લઈ લ્યો તો તેનો અર્થ રક્ત જેવો છે. તમે તેનું રક્ત પીવો છો. રક્ત ચૂસો છો, તેનો કોઈ આનંદ મળવાનો નથી. નથી પહેલી વાત એ છે કે, ગુરુની જરૂરિયાત જાણો. તે માગ્યા વગર આપણને આપવાનું છે. ગુરુની એક એક જરૂરિયાત જાણો. માગ્યા વગર આપણે આપવાનું છે. તમારા સેવાનું આજ મોટું લક્ષણ છે ગુરુ ભક્તિનું લક્ષણ છે ગુરુ તરફ પ્રેમ હોય તા તમને ઓટોમેટીક જ ખબર પડી જાય છે કે ગુરુને શેની જરૂરિયાત છે. સામેની વ્યક્તિને માગવું નહીં પડે તે જરૂર જાણીને ગુરુને આપશો તો ગુરુને બહુ જ આનંદ આવશે. ખ્યાલ આવશે કે આમ કર કે તેમ કર તો તે તેની મેળે જ કામ કરે છે. તો આ શિષ્યને ગુરુને ટ્યુનીંગ થઈ જવાનું છે, તો ગુરુને પણ ખબર પડશે કે શિષ્યને શેની જરૂરિયાત છે ? મૌનની ભાષા પકડાઈ ગઈ છે શિષ્યની જરૂરિયાત ગુરુ જો સંતોષે છે.

આ જે તો યુરોપમાં અમેરિકામાં એક કેઝ ઊભો થયો છે કે ચાલો ભારતમાં જઈએ. આપણને મહાત્મા મળી જાય તો આપણે શક્તિપાત કરાવીએ અને સમાધિસ્થ થઈએ. આવો કેઝ અમેરિકામાં ઊભો થયો છે એક ફેશન ઉભી થઈ છે, પણ આ લોકો આવે છે ભારત આવીને આવા મહાત્માની શોધ કરે છે પણ સાચી વ્યક્તિ મળતી નથી. મારી જ વાત કરો તો મને ૨૯ વર્ષ સુધી આખું હિન્દુસ્તાન ફર્યો છું. ૨૯ વર્ષમાં મને બે કે ત્રણ યોગી જે સાચા કહી શકાય તે મળ્યા છે. બાકી તો મને ઠગવાળા મળ્યા છે. ચીટીંગ થયું છે, તો હું ખુબ ઠગાયો છું. પરદેશથી આવનારની આ જ દશા થવાની, વર્ષો સુધી અહીં રહ્યા પછી છેલ્લે એના હાથમાં કંઈ નથી આવવાનું. પાછા પોતાના દેશ જવા તૈયાર થશે, ત્યારે કદાચ તેના પૂણ્યનો ઉદય થયો હોય તો ખરે

વખતે ગુરુ મળી જાય તો તેની તપશ્ચર્યા ફળશે. જેમ પોલ બ્રન્ટ આખું હિન્દુસ્તાન ફર્યો પણ તેને ક્યાંય તેને સિદ્ધગુરુ મળ્યા નહી, આખરે એ પોતાના ફાંસ દેશ પાછો ફરતો હતો ત્યારે તેને કોઈએ કહ્યું કે આટલું બધું તમે ભલે ફર્યા પણ એક વખત રમણ મહર્ષિને મળી આવો. તો તમારી આ શોધ છે, તેના પર પૂર્ણ વિરામ મૂકાઈ જશે. પોલ બ્રન્ટ રમણ મહર્ષિને મળે છે. રમણ મહર્ષિને પોતાની ભાષા જ આવડતી નહોતી તો ફ્રેંચ ભાષા કેમ જાણી શકે ? એટલે પોલ બ્રન્ટ અને રમણ મહર્ષિ બન્ને ભેગા થયા અને મૌનની ભાષા શરૂ થઈ. ભારત આવવાનો ઉદ્દેશ પૂર્ણ થયો. તમારા પૂણ્યનો ઉદય થયો હોય તો જ ગુરુનો સંપર્ક થાય, બાકી તમે હિન્દુસ્તાન ભટકીને તમારા દેશ પાછા ફરો તો પણ કંઈ મળે નહીં.

ધ્યાનયોગ શક્તિપાતના ગુરુ મળવા કઠિન

સાધકને યોગ્ય ગુરુ મળવા તે ત્રણ ચાર જન્મના પૂણ્યની વાત વાત છે. ધ્યાનયોગી શક્તિપાતના ગુરુ મળવા કઠિન વાત છે આવા સદ્ગુરુ ત્રણચાર જન્મના પૂણ્ય પછી મળે છે. આવા યોગ્ય ગુરુ મળવા મોટી વાત છે. ગુરુના અંતરમાં શિષ્યનું કલ્યાણ કરવું, તેનું ભલું કેમ કરવું તે જ રમતું હોય. તેના ખીસા પર નજર ન હોય. શિષ્ય તરફથી મને શું મળે છે? તેના પર નજર ન હોય. શક્તિપાત એટલે શું ? તેના પર પુસ્તક મેં લખ્યું છે તે વાંચી જવું. જ્યારે જુએ કે સાધક ઘણી મહેનેત કરે છે પણ સફળ થતા નથી ત્યારે ગુરુ તેના સાતેય ચક્ર શુદ્ધ કરી આપે છે. અશુદ્ધિઓ દૂર કરી આપે છે, ક્યારેક તો સાધક ઉપર પહોંચી ગયો હોય, આખો હાથી નિકળી જાય પણ જીંદગી સુધી પૂંછડું બહાર નીકળતું નથી, ત્યારે ગુરુ સાધકને થોડી જ મદદ કરે તો સાધકને પૂંછડું બહાર નીકળી જાય, પૂર્ણ કક્ષા સુધી પહોંચી જાય. આજ ગુરુનું કામ છે, જે સમયે સાધકની સાધના પાકી ગઈ હોય અને નિકળવાની તૈયારી હોય પૂર્ણ કક્ષાએ પહોંચવાની તૈયારી હોય ત્યારે ગુરુ મદદ કરે તો તેનું કામ થઈ જાય. સાધનામાં શારીરિક માનસિક કે પૂર્વ જન્મના સાધનામાં કોઈ જગ્યાએ મુશ્કેલી પડતી હોય સફળતા મળત ન હોય ત્યારે સાધકે એક જ કામ કરાવવું છે. ગુરુનું ઋણ વધારી દો.

ગુરુ પોતાની સાધના જન્મ શક્તિથી સાધકને સફળતા અપાવે છે ગુરુ તેનું ઋણ રાખતા નથી. તે હંમેશા જેવુ આવે તેવુ ચૂકવી દે છે, તમે ગુરુને ૧ રૂપિયો આપો તો ગુરુ બે રૂપિયા આપી દે છે. એટલે તમારે તો ગુરુને તમારા ઋણથી દાંટી દો. તે તમારા ઋણ કેમ ચૂકવ્યા વગર રહેવાના છે? ગુરુ હવે કહેશે કે બસ ભાઈ હવે રહેવા દે. કઠોપનિષદમાં ગુરુભક્તિ આપી છે. સાધક વર્ષો સુધી ગુરુની સેવા કરે આશ્રમ વાળે, પાણી ભરે, લાકડાં લાવે, ગુરુમાતાની સેવા કરે, ગુરુના રાતના બાર વાગ્યા સુધી પગ દબાવે. વહેલા ઉઠીને એ જ પ્રવૃત્તિ કરે. આવી વર્ષો સુધીની પ્રવૃત્તિ પછી ગુરુ પ્રસન્ન થાય. અને એ જ ગુરુ તમને કરે છે શું? તે ઈશારો કરે છે. સમજદારો કો ઈશારા કાઢી હોય, ગધેડાને ડાફણા ને તેજીને ટકોરો. આટલી સેવા કર્યા પછી પણ તમારામાં ઈશોર સમજવાની શક્તિ ન હોય તો બધુ ફેલ થાય છે, તનેનો એક ઉપાય છે કે ગુરુ ઋણ ચડાવો. જેમ જેમ ગુરુ ઋણ ચડતુ જશે તેમ ગુરુએ જરૂર પડે ઈશારો કરવાને બદલે સારી રીતે સમજાવશે. એ સારી રીતે સમજાવશે તો શિષ્ય ઝડપી તૈયાર થશે. એટલે ઉપનિષદ ગીતા, વેદો અને પુરાણોમાં ગુરુ મહાત્મ્ય ખૂબ જ કહેવામાં આવ્યું છે. ગુરુ સેવા તો તનમન પૂર્ણ રીતે જેટલી રીતે થઈ શકે તેટલી રીતે કરવાનું કહ્યું છે. એના માટે ગુરુ ગીતા નામની ચોપડી છે, આટલુ બધુ કર્યા પછી ગુરુ ઈશારો કરે છે અને ઈશારા સિવાય કઈ કરી શકે તેમ નથી. મે તમને કહ્યું ભીખ માગવાથી આત્મસાક્ષાત્કાર થયેલ હોય તો શાનમાં સમજી જાવ અને તમારે શું કરવાનું છે. અભ્યાસ કર્યા પછી તમારે સમજવાનું છે, સ્વયંભૂ જ્ઞાન ઊભુ કરવાનું છે, તમારે તપાસ કરવાની છે, એક સૂઝ ઊભી કરવાની છે, ઉપનિષદ - ગીતા કહે છે કે સમજી જાવ તમારે કઈ જ કરવાનું નથી. એક જ વાક્ય છે કે સમજીને સૂઈ જાવ” નહી તો આખી જિંદગી પ્રવૃત્તિ કર્યા જ કરો અને સમજોતો પછી તમારે કઈ કરવાનું નથી. સમજીને તો સૂઈ જવાનું છે.

ગુરુ પ્રત્યે પૂર્ણસમર્પણથી શક્તિપાતનો સંપૂર્ણ લાભ

ગુરુએ તો ખૂબ જ સાધના કરેલ છે. તે સાધનજનીકશક્તિ મેળવવા ઘણી જ મુશ્કેલીમાંથી પસાર થયા છે. એ શક્તિ ગુરુ ખુબ દયાળુ અને કૃપાળુ

હોવાથી અને પાછા શક્તિશાળી છે. એ ધારે; તો શિષ્યને આપી શકે. એ મેળવવા માટે બીજી શરત છે કે શિષ્યનો પૂર્ણ ભક્તિભાવ હોવો જોઈએ એ પૂર્ણ ભક્તિભાવ ન હોય ખૂણામાં ક્યાંય તિરસ્કાર હોય તો ગુરુ ગમે એટલુ જ્ઞાન આપવા પ્રયત્ન કરે તો જ્ઞાન મળે નહી. જ્ઞાન મેળવવાનો પહેલો પાયો છે કે જ્ઞાન મેળવવા જેની પાસે માગતો હો તેની પ્રત્યે ગુરુ પ્રત્યે પૂર્ણ ભાવ હોવો જોઈએ. અણુમાં ક્યાય તિરસ્કાર ન હોવો જોઈએ. ધૃષ્ટા ન હોવી જોઈએ તો જ તમને જ્ઞાન મળે.તો જ ગુરુ પાસેથી મળતી વિદ્યા ચડે એ તમે પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરો છો. માટે બધુ જ ગુરુ માટે કરી છૂટો સાધક તન મનથી ઘસાઈ જાય અને ગુરુ પણ સાધક માટે પોતાની બધી શક્તિનો ઉપયોગ કરીને શિષ્યને આગળ પહોંચાડે. એટલે કે એક સાચા ગુરુને સાચો શિષ્ય મળવો જોઈએ. ઇતિહાસમાં બે જ પ્રસિદ્ધ ઘટના છે. કૃષ્ણ જેવો સાચો ગુરુ છે અને અર્જુન જેવો સાચો શિષ્ય છે. અર્જુન ગુરુ કૃષ્ણન; ગીતાના પપપ પ્રશ્નો પૂછ્યા છે. પણ કૃષ્ણે પપપ પ્રશ્નોના જવાબ આપ્યા છે. આજના જમાનામાં કોઈ ગુરુ સાધક પ્રશ્ન પૂછે તો ગુરુ જવાબ આપે. ૧૦ પ્રશ્નો પૂછે અને અગ્યારમા પ્રશ્ને કહે કે ભાઈ ભેજાનું દહી શા માટે કરે છે? તેવા જ બીજા ગુરુ અષ્ટા વક અને રાજા જનકરાજા.ઈતિહાસની ઘટના છે. બીજી શબ્દોમાં વાત કરીએ તો ગુરુ તો ભાગ્યશાળી કહેવાય કે તેને સાચો શિષ્ય મળ્યો. જે સાચા ગુરુ છે તેને સાચા શિષ્ય મળતા નથી અને સાચા શિષ્ય છે તેને સાચા ગુરુ મળતા નથી. સાચા ગુરુ અને સાચા શિષ્ય ભેદા થવા એ અનેક જન્મના પૂણ્ય પછી ઘટતી ઘટના છે. શિષ્ય હોય તેને એમ હોય કે હવેના ગુરુ પાસે જવુ મળવુ હોય તો મળે નહી તો કઈ નહી અને ગુરુને પણ એમ હોય શિષ્યનો લાભ લઈને તેને છોડી દેવો. આમ જ્યારે બન્નેનાં મનમાં પાપ ભર્યું છે, તો તમને આત્મસાક્ષાત્કાર સુધી પહોંચાડે નહી. ગુરુ પ્રત્યે શિષ્યની પરમ ભક્તિ હોવી જોઈએ અને ગુરુજીની કરુણા પણ શિષ્ય પર પૂરેપૂરી હોવી જોઈએ. એટલે કે ચાર હાથ છે, આ સાધક પર ગુરુજીના ચારે હાથ છે. અમે તમારી પર પણ ચારે હાથ આવે એમ તમે મહેનત કરો. એટલે કે કહેવાનું તાત્પર્ય એટલુ જ છે કે સાચા ગુરુ અને સાચા શિષ્ય મળવા એ તો મોટા ભાગ્યની વાત છે. આવી અઢી ૩૦૦૦

હોવાથી અને પાછા શક્તિશાળી છે. એ ધારે; તો શિષ્યને આપી શકે. એ મેળવવા માટે બીજી શરત છે કે શિષ્યનો પૂર્ણ ભક્તિભાવ હોવો જોઈએ એ પૂર્ણ ભક્તિભાવ ન હોય ખૂણામાં ક્યાંય તિરસ્કાર હોય તો ગુરુ ગમે એટલુ જ્ઞાન આપવા પ્રયત્ન કરે તો જ્ઞાન મળે નહી. જ્ઞાન મેળવવાનો પહેલો પાયો છે કે જ્ઞાન મેળવવા જેની પાસે માગતો હો તેની પ્રત્યે ગુરુ પ્રત્યે પૂર્ણ ભાવ હોવો જોઈએ. અણુમાં ક્યાય તિરસ્કાર ન હોવો જોઈએ. ધૃષ્ટા ન હોવી જોઈએ તો જ તમને જ્ઞાન મળે.તો જ ગુરુ પાસેથી મળતી વિદ્યા ચડે એ તમે પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરો છો. માટે બધુ જ ગુરુ માટે કરી છૂટો સાધક તન મનથી ઘસાઈ જાય અને ગુરુ પણ સાધક માટે પોતાની બધી શક્તિનો ઉપયોગ કરીને શિષ્યને આગળ પહોંચાડે. એટલે કે એક સાચા ગુરુને સાચો શિષ્ય મળવો જોઈએ. ઇતિહાસમાં બે જ પ્રસિદ્ધ ઘટના છે. કૃષ્ણ જેવો સાચો ગુરુ છે અને અર્જુન જેવો સાચો શિષ્ય છે. અર્જુન ગુરુ કૃષ્ણન; ગીતાના પપપ પ્રશ્નો પૂછ્યા છે. પણ કૃષ્ણે પપપ પ્રશ્નોના જવાબ આપ્યા છે. આજના જમાનામાં કોઈ ગુરુ સાધક પ્રશ્ન પૂછે તો ગુરુ જવાબ આપે. ૧૦ પ્રશ્નો પૂછે અને અગ્યારમા પ્રશ્ને કહે કે ભાઈ ભેજાનું દહી શા માટે કરે છે? તેવા જ બીજા ગુરુ અષ્ટા વક અને રાજા જનકરાજા.ઈતિહાસની ઘટના છે. બીજી શબ્દોમાં વાત કરીએ તો ગુરુ તો ભાગ્યશાળી કહેવાય કે તેને સાચો શિષ્ય મળ્યો. જે સાચા ગુરુ છે તેને સાચા શિષ્ય મળતા નથી અને સાચા શિષ્ય છે તેને સાચા ગુરુ મળતા નથી. સાચા ગુરુ અને સાચા શિષ્ય ભેદા થવા એ અનેક જન્મના પૂણ્ય પછી ઘટતી ઘટના છે. શિષ્ય હોય તેને એમ હોય કે હવેના ગુરુ પાસે જવુ મળવુ હોય તો મળે નહી તો કઈ નહી અને ગુરુને પણ એમ હોય શિષ્યનો લાભ લઈને તેને છોડી દેવો. આમ જ્યારે બન્નેનાં મનમાં પાપ ભર્યું છે, તો તમને આત્મસાક્ષાત્કાર સુધી પહોંચાડે નહી. ગુરુ પ્રત્યે શિષ્યની પરમ ભક્તિ હોવી જોઈએ અને ગુરુજીની કરુણા પણ શિષ્ય પર પૂરેપૂરી હોવી જોઈએ. એટલે કે ચાર હાથ છે, આ સાધક પર ગુરુજીના ચારે હાથ છે. અમે તમારી પર પણ ચારે હાથ આવે એમ તમે મહેનત કરો. એટલે કે કહેવાનું તાત્પર્ય એટલુ જ છે કે સાચા ગુરુ અને સાચા શિષ્ય મળવા એ તો મોટા ભાગ્યની વાત છે. આવી અઢી ૩૦૦૦

વર્ષે ઘટના બને છે. બાકી તો ગુરુ અને શિષ્ય વચ્ચે ઠેલમઠેલા હાલે છે, ગુરુ શિષ્યને બનાવાવનો પ્રયત્ન કરે છે અને શિષ્ય ગુરુને બનાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે. એકબીજા સમજે છે કે લાભ એકબીજો લઈ લઈએ. શિબિરમાં શક્તિપાતનો પ્રોગ્રામમ રાખેલ હોય છે. તેમાં સાધકો દ્વિધામાં હોય છે કે એક ગુરુ કર્યા પછી બીજા ગુરુ કરાય ! એ દ્વિધામાં ને દ્વિધામાં એ ગુરુ કરી શકતો નથી, પછી તેને ખબર પડી જાય છે કે આ તો કામ કરવા જેવું હતું પણ મોડું થઈ ગયું હોય છે. સમય પસાર થઈ ગયા પછી શું થાય ? એક વાર પાટણ સાધકોની એક શિબિર યોજી હતી. શિબિર પૂરી થાય પછી દિક્ષાનો પ્રોગ્રામ રાખેલ તેમાં દશ સાધકાને દિક્ષા આપેલ પછી નવસારી પ્રોગ્રામ હતો ત્યારે પાટણના પંદર સાધકો આવેલ એટલે કે લક્ષ્મી ચાંદલો કરવા આવે ત્યારે સાધક મોહું ધોવા જાય છે. સમજાય ત્યારે સમય વીતી ગયો હોય છે. સાધક બીજી જગ્યાએ દૂર દૂર સુધી પૈસા ખર્ચીને દિક્ષા લેવા આવે છે. શક્તિપાત માટે આવે છે આવી જીવનની એક કઠણતા છે, આવી કઠણતા દર શિબિરે જોવા મળે છે.

। હરિ ॐ તત્ સત્ ।

ખાસનોંધ:-આ પુસ્તકો મુખ્ય ઉદ્દેશ સમાજમાં પ્રવર્તતી ખોટી અંધશ્રદ્ધાને દૂર કરી સાચી માહિતી સમાજમાં આપવી. જેટલા વધારે સાધકો આ પુસ્તકનો લાભ લેશે તેટલો જ વધારે લાભ સમાજને મળશે. તેથી દરેક સાધકોને ખાસ વિનંતી કે પુસ્તક વાંચ્યા બાદ પોતાની પાસે ન રાખતા બીજા સાધકોને આપવી જેથી પૂ. ગુરુજીના મહાઅભિયાનમાં અપ્રત્યક્ષ રીતે આપનો સહયોગ મળે.

પ્રકરણ -૭ નો સાર

- ➔ મનુષ્યનો ખૂબ સ્વભાવ આનંદસ્વરૂપ છે. આનંદમાં રહેવાનો તેનો સતત પ્રયત્ન છે. તમામ પ્રવૃત્તિ આનંદ મેળવવા નિભાવવા માટેનો છે.
- ➔ આનંદ એ રોગપ્રતિકારકશક્તિ છે, મનુષ્ય જેટલો આનંદમાં રહેશે તેમ રોગ થવાની શક્યતા ઓછી છે. સાચો સાત્વિક આનંદ મેળવવાનો એકમાત્ર રસ્તો છે ધ્યાનયોગ.
- ➔ નાશવંત ચીજથી મવેલો આનંદ નાશવંત છે જ્યારે અંતર ચેતનાથી મેળવેલો સમાધિનો આનંદ શાશ્વત છે. અખંડ છે. અંતદિન છે.
- ➔ સમાધિ અવસ્થાની અનુભૂતિ માનવીના એકમની ક્રિયાની ચરમ અનુભૂતિ ને સમાંતર કહી શકાય પણ સમાધિ- આનંદ અનંત સમય સુધી માણી શકાય છે તે જ મોટો ફરક છે.
- ➔ મનુષ્ય જન્મનો હેતુ ધર્મ-અર્થ કામ અને અંત મોક્ષ આ મોક્ષ એજ સમાધિ, સમાધિ એટલે જીવતા જીવતા જ મોક્ષની અવસ્થા.
- ➔ ધર્મ અને અર્થ કામ, એટલે આખી જીંદગીનું વૈતરૂ નહીં પણ ધર્મના માર્ગે અર્થ ઉપાર્જન કરી મોક્ષની કામના કરી મવવાના હેતું માટે જીવનની દરેક ક્ષણની પ્રવૃત્તિ કેટલી એ ક્રિયાને સાધના કહેવાય.
- ➔ યોગ સાધના અસાધ્ય રોગો દૂર કરી મૃત્યુ ને પીછેહટ કરાવે છે.

વૈજ્ઞાનિક આસન

ધ્યાનમાં બેસવા માટે આપણા શરીરનો કરંટ અર્થિંગ ન થઈ જાય તે માટે સાધકને આસન અત્યંત જરૂરી છે. સિદ્ધયોગી શ્રી વિભાકરભાઈ પંડ્યાએ પોતાના ઊંડા જ્ઞાન અને સ્વાનુભાવના આધારે સાધકોના સર્વાંગી વિકાસના હેતુથી એક વૈજ્ઞાનિક આસન તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. વૈજ્ઞાનિક આસનની મુખ્ય ખૂબી એ છે કે ધ્યાન દરમ્યાન તમારામાં ઉદ્ભવેલ પોઝીટીવ કરંટ આસનના ઉપર રેશમના પડમાં જમા થતો રહે છે. સાધકોમાં રહેલ નેગેટીવ કરંટ વચ્ચેના પ્યોર ઉનમાં ખેંચાઈ જાય છે. જ્યારે પણ સાધક ફરીથી ધ્યાન કરવા આ પોતાના આસન પર બેસે ત્યારે આસનમાં જમા થયેલ પોઝીટીવ કરંટનો ધક્કો પ્રાપ્ત થાય છે તેથી સાધકને ઊંડું ધ્યાન લાગે છે. વિશેષમાં આ આસન પર “શ્રીયંત્ર” આલેખાયું છે જેથી સાધકના લક્ષ્મીપ્રાપ્તિના યોગો પ્રબળ બને છે. આ વૈજ્ઞાનિક આસન તૈયાર કરવા માટે નૈસર્ગિક ઉન, રેશમ, અવાહક શણનો ઉપયોગ કર્યો છે. તેની ડ્યુરેબીલીટી વધારવા માટે બન્ને બાજુ શણ ડામરના પડ ઉપરાંત પ્લાસ્ટિકના પડ લગાડવામાં આવેલા છે. જેથી ભેજથી રક્ષણ થાય છે, મજબુતાઈ વધે. આ આસન ખાસ ધ્યાનના સાધકો માટે બનાવવામાં આવેલ છે. તે સિવાય નવરાત્રિ ઉપાસના, અનુષ્ઠાન, સાધના, સિદ્ધિ, નિત્યપૂજન પાઠ માટે સર્વોત્તમ પરિણામદાયિ છે. વ્યક્તિનું જુદું જુદું આસન ધાર્યું પરિણામ લાવે છે. એક જ આસન પર બધા બેસતા-ઊઠતાં રહેતો વાયબ્રેશન કપાતા રહે છે. કારણ કે દરેકના વાયબ્રેશનો ‘સરખા’ હોતા નથી.

(૧) નાનું આસન : ૨૬ ઈંચ X ૨૨ ઈંચ = રૂ. ૨૦૦/-

(૨) મીડીયમ આસન : ૩૦ ઈંચ X ૨૮ ઈંચ = રૂ. ૩૦૦/-

(૩) મોટું આસન : મીટર X મીટર = રૂ. ૪૦૦/-

(૪) ડબલ મોટું આસન : બે મીટર X મીટર શબાસન કરવા માટે રૂ. ૮૦૦/

જો આપને ઘેરબેઠાં આસન જોઈતા હોય તો પેકીંગ ખર્ચ અને આંગડીયા/ પોસ્ટેજ ખર્ચનાનંગદીઠ રૂ. ૫૦/- ઉમેરીને મનીઓર્ડર કે ડ્રાફ્ટથી મંગાવી શકો છો. આપનું નામ, સરનામું, સાર્ઈઝ અને નંગ સ્પષ્ટ લખવા.

આસનો શ્રી સિદ્ધયોગ સાધન મંડળના દરેક કેન્દ્રો પરથી મળશે.

શિબિરો અંગેની માહિતી

“કુંડલિની” શક્તિ જાગૃત કરી આત્મસાક્ષાત્કાર અને પરમાત્મા સાક્ષાત્કાર કરવા, જીવનમુક્ત બનવા માટે આધ્યાત્મિક પથને પૂજ્ય ગુરુજીએ તેર શિબિરોમાં વિભાજન કર્યું છે. આ તેર શિબિરોનું આયોજન અવારનવાર થતું રહે છે તે માટે “શ્રી સમાધિ સંદેશ” મુખપત્રમાં જોતા રહેવું.

ક્રમ	શિબિરનું નામ	દિવસ	વિગત
૧.	કુંડલિની શક્તિપાત ધ્યાનયોગ શિબિર-૧	૩	બધા જ કર્મોની માહિતી, સાક્ષીભાવ તેમજ સ્વસ્થ અને અસ્વસ્થ મનની વિગતો ષડઙ્ગિયુ પૈકી અહંકાર અને ભયથી જાગૃતિ
૨.	કુંડલિની શક્તિપાત ધ્યાનયોગ શિબિર-૨	૩	ષડઙ્ગિયુ પૈકી કામ, ક્રોધ, અહંકારમાં પ્રતિક્રિયા અને જાગૃતિ
૩.	મેરેડિયન લાઈન	૪	પ્રાણ શરીરનો વિકાસ કરવાની ચીનની અતિ ગુપ્ત પદ્ધતિ ઉપરાંત વિચારો, લાગણીઓ અને શૂન્યતાની સમજ.
૪.	ક્રિયાયોગ	૪	પ્રાણશરીર અને સૂક્ષ્મશરીરને શુદ્ધ કરવાની પ્રત્યક્ષવિધી
૫.	ચક્રશુદ્ધિકરણ	૪	શરીરના સાતેય ચક્રના શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયા, સાત ચક્રમાં રહેલી સિદ્ધિ શક્તિની માહિતી.
૬.	સોહમ્	૪	સોહમ્ પ્રાણાયામની થિયરી (પદ્ધતિ) અને પ્રત્યક્ષ પ્રયોગો.
૭.	આસન, પ્રાણાયામ	૪	આસન, પ્રાણાયામની થિયરીની પ્રેક્ટિસ, અનુલોમ-વિલોમની ગુપ્ત પદ્ધતિ, ભક્તિકાના પ્રાણાયામનો અભ્યાસ.
૮.	પ્રાણ ચિકિત્સા	૪	પ્રાણશક્તિના ઉપયોગથી રોગ દૂર કરવાની પ્રેક્ટીકલ અને થીયરીનું માર્ગદર્શન, ભૂગર્ભ જળ અને વાતાવરણમાં રહેલા સૂક્ષ્મ જીવની હાજરી જોવાની પદ્ધતિ.
૯.	કમરનો દુઃખાવો	૪	કમર અને ગળાના દુઃખાવા કારણો અને તે મટાડવાની કસરતો, કરોડરજજી ઉપર વિસ્તૃત માહિતી.
૧૦.	મંત્રયોગ	૪	ૐ કારના ઉચ્ચારણના પ્રકારો, થીયરી અને પ્રેક્ટીકલ.
૧૧.	મૌન	૧૦	મૌનની થીયરી અને પ્રેક્ટીકલ અભ્યાસ.
૧૨.	પ્રાણ-અપાન	૩૦	પ્રાણ-અપાન એક કરવાની થીયરી અને પ્રેક્ટીકલ એકીકરણ ભાગ-૧.
૧૩.	પ્રાણ-અપાન	૬ માસ	પ્રાણ-અપાન એકીકરણનો માત્ર વિગતવાર અભ્યાસ.

ચક્રશુદ્ધિકરણ

આપણા શરીરની અંદર સાત ચક્રો છે. તે ચક્રોનો ઉપયોગ કરી સાધનામાં કઈ રીતે પ્રગતિ કરવી તે આ પુસ્તકમાં સમજાવેલ છે. જો સાત શરીર અને સાત ચક્રોની સમજ ન હોય તો તે સાધનામાં અવરોધરૂપ બને છે. સાધક આ ચક્રોમાં ભટક્યા કરે છે. એનો અર્થ થાય કે આ વસ્તુ નાની છે અને બીજી રીતે આ વસ્તુ બહુ મોટી છે. સાક્ષીભાવ કેળવી તમારા અહ્મને શૂન્ય કરો તે વાત બધા ધર્મોએ કહેલ છે. પરંતુ શરીર અને મન શુદ્ધ ન હોય તો સાધનામાં પ્રગતિ થતી નથી. તેની સાચી સમજ પ્રેક્ટીકલ અને થીયરીટીકલી આ પુસ્તકમાં આકૃતિ સાથે આપેલ છે. જેનાથી ચેતનાની ઊડાઈ અને વિસ્તારનો વિકાસ થાય છે.

સાત ચક્રો અને સાત શરીર કેવી રીતે શુદ્ધ કરવા તેનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન આ પુસ્તકમાં આપેલ છે જેનો લાભ લેવા જિજ્ઞાસુ સાધકોને વિનેતી છે.

ગુરૂજી દ્વારા ચક્રશુદ્ધિકરણની Audio CDS પણ બહાર પાડેલી છે. જેમાં સંગીત દ્વારા, મંત્ર દ્વારા ચક્રશુદ્ધિકરણ થાય છે. ચક્રશુદ્ધિકરણથી માનસિક અને શારિરિક રીતે સ્વસ્થ રહેવાય છે.

કિંમત : રૂ. ૧૨૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

સાક્ષીભાવ-૨

“સાક્ષી” થવું એ આધ્યાત્મિક પુરુષાર્થનો પાયો છે. “સાક્ષી” બનવાથી મનુષ્યના “કર્મબંધન” બનતા નથી એ તો મોટામાં મોટી ઉપલબ્ધિ છે. “સાક્ષીભાવ”ના પ્રથમ પુસ્તકના પુસ્તકમાં આ અનમોલ પુસ્તક છે. “સાક્ષી” બનવું એ અત્યંત સરળ છે. એ સમજી જવાથી એક મહાન ગુરૂ ચાવી તમારા હાથમાં આવી જાય છે. આ વાતને અનેક ઉદાહરણો સહિત સમજાવ્યું છે. વાંચ્યા વગર ના ચાલે તેવું પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૭૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

શ્રી સિદ્ધયોગ સાધન મંડળ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલી ધ્યાનની કેસેટો

પૂજ્ય ગુરુજી શ્રી વિભાકરભાઈ આર.પંડ્યા દ્વારા પોતાના સ્વરમાં “ધ્યાન” કરવા માટે સહાયક થાય તેવી ઉપયોગી ત્રણ ઓડિયો કેસેટો તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. તેમાં એક વિશેષલાભ આપને એ મળશે કે પૂજ્ય ગુરુજીએ પોતાના વાયબ્રેશનો વિપુલ પ્રમાણમાં ભર્યા છે. જેનો લાભ આપને ઘેરબેઠાં મળશે અને “ધ્યાન”નો વિષય આપના માટે રુચિકર બનશે તેમજ ઊંડું ધ્યાન લાગશે.

Vol. : 1 કેસેટ (ઓડિયો)	: A બાજુ : B બાજુ	: ભર્ગો તેજની થીયરી : ભર્ગો તેજનું ધ્યાન (શબાસન)	કિંમત રૂ. ૩૦/-
Vol. : 2 કેસેટ (ઓડિયો)	: A બાજુ : B બાજુ	: ઐ તેજ અંગે પ્રવચન : ઐ તેજનું ધ્યાન (શબાસન)	કિંમત રૂ. ૩૦/-
Vol. : 3 કેસેટ (ઓડિયો)	: A બાજુ : B બાજુ	: જનકરાજાના વિદેહીની સમજ - સ્મશાન યાત્રા : શબાસન	કિંમત રૂ. ૩૦/-

“શબાસન ધ્યાન” દ્વારા તુરત સાધકને શારીરિક અને માનસિક પૂણ શાંતિ મળે છે, થાક દૂર થઈ સ્ફૂર્તિ મળે છે, ચેતનાની ઊંડાઈ અને વિસ્તારનો વિકાસ થાય છે, સાતેય શરીરમાંથી અશુદ્ધિઓ દૂર થાય છે. ધ્યાનના સર્વે લાભો પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રાપ્તિસ્થાન : (૧) શ્રી વિભાકરભાઈ આર પંડ્યા, પ્લોટ નં. ૫૫૧/૧, નમન સોસાયટી, સેક્ટર-૬(બી), ગાંધીનગર.

તેમજ શ્રી સિદ્ધયોગ સાધન મંડળના દરેક સાધના કેન્દ્ર ઉપરથી મળશે.

શ્રી સિદ્ધયોગ સાધન મંડળ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલી ધ્યાનની CDS

પૂ.ગુરુજીએ તેમના વર્ષોના સ્વાનુભવને આધારે સંગીત અને મંત્રની મદદથી પાંચ અલગ અલગ CDS તૈયાર કરી છે જેનાથી પાંચ તથા સાત ચક્ર શુદ્ધિકરણ થાય છે. જેને આપણે નામ આપ્યું છે. ચક્રશુદ્ધિકરણની CDS જે પણ સાધકને કાંઈ પણ તકલીફ હોય અને તરત જ તેને ડોક્ટર યાદ આવે છે. ઘણી બધી એવી નાની તકલીફો હોય છે જેની માટે તમારે ડોક્ટર પાસે જવાની જરૂર નથી જેમકે માથુ દુઃખવું, ચક્કર આવવા, ઉંઘ ન આવવી, શરીર ટુટવું, અને આવી ઘણી બધી તકલીફો છે, પણ આપણે ડોક્ટર પાસે જઈએ છીએ અને દવાઓ લઈએ છીએ. તેના બદલે તે તકલીફ CDS દ્વારા દુર થાય છે.

૫ ઓડીઓCDSનો સેટ

કિંમત : રૂ. ૩૦૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

પ્રાણતત્ત્વ-યોગાનુભૂતિ

સમસ્ત બ્રહ્માંડ પ્રાણના અણુઓથી ભરેલું છે. આ પ્રાણના અણુઓ ગતિમાન થાય તેને ચેતના કહેવાય. આ ચેતના દરેક પ્રાણી-જીવોમાં છે. માનવ શરીરમાં પ્રાણશક્તિની કામગીરી વિષેની ઝીણવટભરી વિગતો માટેનું આ સૌ પ્રથમ ગ્રંથ છે. અશરીર જીવો જેવા કે ભૂત, પ્રેત, ઈત્યાદિ હોય તો તે કેવા હોય તેની માહિતી મેળવી મનુષ્યની પ્રાણશક્તિ વધારી શકાય ? પ્રાણશક્તિ વધારવા માટેના પ્રયોગો, પ્રાણશરીરનો સંપૂર્ણ પરિચય, તેના પ્રકારો, પ્રાણોત્થાન અને કુંડલિની જાગરણ તથા ષટ્યક્રમેદનની વિશિષ્ટ માહિતી, ચેતનાનો વિકાસક્રમ, પ્રાણશક્તિની આપ-લે, વાતાવરણમાંથી પ્રાણનું સિંચન કરવાની પદ્ધતિ, ધ્યાન કરવાની પદ્ધતિ અને પ્રાણવિજ્ઞાનની અલભ્ય, અપ્રાપ્ય માહિતી દર્શાવતું એક અનોખું પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૧૫૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

મેરીડીયન લાઈન

સંસારમાં પહેલું સુખ અને ધન હોય તો તે શરીર સ્વસ્થ હોવું. શરીર સાફ હશે તો સંસારમાં જીવવા જેવું લાગશે તેમજ આધ્યાત્મિક પ્રગતિ પણ સારી રીતે કરી શકાશે. ભારતના ઋષિમુનિઓની પ્રાચીન પદ્ધતિ તે મેરીડીયનલાઈનની કસરતો છે તેના પરથી જ એક્યુપ્રેશર અને એક્યુપંચર પદ્ધતિ કામ કરે છે. તેનો સિદ્ધાંત એ છે કે આપણા શરીરમાં ઉપરથી નીચે સુધી ૧૪ મુખ્ય લાઈનો છે કે જેમા “ચેતનાશક્તિ” “પ્રાણશક્તિ”નું વહન થતું રહે છે. તેને શુદ્ધ રાખવાની અત્યંત ગુપ્ત કસરતો એટલે મેરીડીયનલાઈન.

કિંમત : રૂ. ૭૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

સોહમ્

આ પુસ્તકની અંદર સોહમ્નો ગુરુભેદ બતાવેલ છે. આમ તો જગતમાં સોહમ્ પણ ઘણા પુસ્તકો લખાયેલા છે. પણ આ પુસ્તક તેમાં વિશિષ્ટ છાપ મુકશે કારણકે જે અંદરની વાત છે તે ખૂબ જ સરળ શબ્દોમાં રજૂ કરી છે. ગુરુગમ્ય ભેદ સરળ શબ્દોમાં બતાવેલ છે. સોહમ્ની વિધિ નવ પ્રકારની છે. જેમાં આ પુસ્તકમાં માત્ર ચાર વિધિનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. આ સોહમ્ આ જગતના બધા જ ધર્મોના ગુરુઓ બતાવે છે પણ દરેક ગુરુની પદ્ધતિ સંપ્રદાય કે ધર્મ પ્રમાણે હોય છે. જો ભૂલ હોય તો તે હજારો વર્ષોથી ભૂલ ચાલ્યા જ કરે છે. તે કોઈ સુધારવા પ્રયત્ન કરતા નથી. કારણકે ગુરુ એક વાક્ય બોલે છે કે સિદ્ધમુખે, ગુરુમુખે ભૂલવાળી વિધિ હોય તો પણ ગુરુના મુખનું મહત્વ છે. તે સિદ્ધ જ થાય છે.

આ પુસ્તક આખા જગતના સાધકોને ખૂબ જ ઉપયોગી છે. ૧૦૦ સાધકોએ ૮૦% સાધકે આ પદ્ધતિથી આત્મસાત્કાર કરેલ છે. જેથી આ વિધિ જગતમાં ખૂબ જ પ્રચલિત થઈ છે.

કિંમત : રૂ. ૯૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

સાક્ષીભાવ

આ પુસ્તકમાં, મનની અશુદ્ધિમાં મુખ્ય ગણાતા ભય વિશે વિગતવાર વાત કરી છે. ઉપરાંત માનવીનું મન ઈશ્વરદત્ત સુપર કોમ્પ્યુટર છે. જેમાં વિચારના બીજ આવેલા છે. અને નવા બીજ માનવીના દરેક શ્વાસે ઉમેરાંતા રહે છે. આ ઉમેરાંતાં બીજરૂપ વિચારોમાં જો પરિવર્તન લાવવામાં આવે તો દરેક વિચારને સંકલ્પમાં ફેરવી શકાય છે. તેને વિચાર વિજ્ઞાન કહી શકાય તેવી અદ્ભૂત વાતો આ પુસ્તકમાં જણાવી છે. ઉપરાંત રાગ-દ્વેષ, ભય-ક્રોધ, જેવા ષડ્રીપુઓનો જ ઉપયોગ કરીને આત્મસાક્ષાત્કાર કેવી રીતે કરી શકાય તેની થીયરી અને પ્રેક્ટીકલ સમજાવતું એકમાત્ર પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૭૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

પરમ મૌન

મનથી પર જવાની કળા એટલે મૌન, મૌનનો સાતત્યપૂર્ણ અભ્યાસ થયા પછી આવતી સ્થિતિ એટલે સહજમૌન.સહજમૌનનો ઉંડાણમાં અભ્યાસ થાય એ પરમ મૌન. પરમ મૌન-પુસ્તકમાં મૌનના વિષયને ખૂબ જ ઉંડાણપૂર્વક સ્પર્શવામાં આવ્યો છે. બે-શબ્દો વચ્ચે જે ખાલી જગ્યા પડે છે તેને પકડવાની વાત, મન જે દ્રશ્ય ઝીલે છે તેનો ફરક પકડવાની વાત, આ ગેપ પકડાયા પછી જે જ્ઞાન થાય છે, તેની ઉંડાણમાં ચર્ચા, વિચાર ધારાને સહારે મૌનને પકડવાની અદ્ભૂત થિયરી તેમજ તેનાથી બુધ્ધત્વની પ્રાપ્તિ વિગેરે જ્ઞાનનો રસથાળ એટલે અલભ્ય જ્ઞાનના ભંડાર સમું 'પરમમૌન' પુસ્તક. જેમાં પૂ.ગુરૂજીની સરળ વાણી અને સહજ શબ્દ પ્રયોગ સાધકના મનના ઉંડાણમાં ખૂબજ અસર કરનાર નિવડે છે. જેના ફળ સ્વરૂપ ગુઢવાત એકદમ સરળ બની જાય છે. સહજ મૌનના અભ્યાસ પછી પરમમૌનનો અભ્યાસ ઉંડાણ માટે અનિવાર્ય બની જાય છે કે જે સમાધિના દ્વારને ખોલનાર બને છે.

કિંમત : રૂ. ૪૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

ઓરા(થીયરી)

૨૧મી સદીમાં વૈજ્ઞાનિકો દ્વારા ઓરા, જીવંત ચેતના, માનવ વિદ્યુત વગેરેની શોધ થશે.યોગી એ પ્રાણવિજ્ઞાનનો વૈજ્ઞાનિક છે. વિજ્ઞાન મૃત્યુની વ્યાખ્યા બદલી નાખશે. જ્યારે પ્રાણવિદ્યુતનો ઓકસીજનના સિલન્ડરની જેમ ઉપયોગ થશે.વ્યક્તનું હૃદય, ફેફસા, શ્વાસોશ્વાસ બંધ હોય ત્યારે ડોક્ટર તેને મૃત જાહેર કરે છે પણ ૧૦૦માંથી બે વ્યક્તિ એની હોય જેનો જીવ મૃત્યુની બીકને લીધે બ્રહ્માંડમાં (મસ્તકમાં) ચઢી ગયો હોય છે.જો તેને ૨૪ કલાક એમને એમ રહેવા દેવામાં આવે તો તે ફરી જીવંત થાય છે.આવા પ્રસંગો આપણે છાપામાં વાંચીએ છીએ.તે અગેની વિસતૃત સમજ આપતુ પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૧૦૦/-

મૃત્યુની આરપાર

મૃત્યુ શું છે ? મૃત્યુ પછીનું જીવન શું હોઈ શકે? મૃત્યુ દરમ્યાન જાગૃતિ રાખવાથી શું અમર થઈ જવાય ? મૃત્યુનો અનુભવ વારંવાર લઈ શકાય ? ચેતનાના વિકાસક્રમ સાથે મૃત્યુના અનુભવના પ્રયોગો દર્શાવતું આ પુસ્તક માનવીના મનમાંથી મૃત્યુનો ભય ટાળી મૃત્યુની મહાનતાની ઓળખાણ કરાવે છે, સ્વપ્ન જગતની ભૂમિકા, મૃતકો સાથેનો સંપર્ક, ઈચ્છા મૃત્યુ અને ઈચ્છિત જન્મ માટેનું રહસ્ય આ પુસ્તકમાં વિગતે જણાવાયું છે. આ પુસ્તક વાંચ્યા પછી માનવી મૃત્યુ સામે ભય ટાળી મિત્રતા રાખતો થઈ જશે અને ગત મૃતકોની યાદમાં કદી દુઃખી નહીં થાય.

કિંમત : રૂ. ૧૨૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

કુંડલિની શક્તિપાત દીક્ષા

પ્રાથમિક કક્ષાના સાધકોને મુંઝવતા પ્રશ્નો જેવા કે ધ્યાન એટલે શું? તેની થિયરી અને પ્રેક્ટીકલ શું છે ? ધ્યાનથી શું ફાયદો? ધ્યાનમાં આગળ વધવા શું કરવું જોઈએ ? કુંડલિની શક્તિપાત દીક્ષા એટલે શું ? દિક્ષાની વિધિ શું છે ? જેવા પ્રશ્નોનું વિગતવાર માર્ગદર્શન આપતું પ્રશ્નોત્તરીના રૂપમાં સુંદર પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૫૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

કુંડલિની શક્તિપાત દીક્ષા

મૂલ્ય : રૂ. ૩૦/- (ત્રીસ રૂપયે)

પાથેય

આધ્યાત્મિક જગતના “યોગ સાધના” પંથ પર અગ્રેસર સાધકોએ પોતાની મુંઝવણો, પ્રશ્નો, શંકાઓ, જ્ઞાનની ગહનતા, સ્પષ્ટતાઓ મેળવવા માટે પૂ. ગુરુજી સિદ્ધયોગી શ્રી વિભાકરભાઈ રતિલાલ પંડ્યાને સવાલ પૂછ્યા અને પૂ. ગુરુજીએ તેના સમાધાન આપ્યા. સાધકને માટે સાચા અર્થમાં “પાથેય” માર્ગદર્શિકા (રેડીરેકનર) બની રહી છે.

કિંમત : રૂ. ૫૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

આસન પ્રાણાયમ

યોગમાર્ગમાં પ્રવેશ એટલે જ યોગાસન અને પ્રાણાયમની શરૂઆત. શરીરની તથા મનની તંદુરસ્તી અને સ્વસ્થતા કેળવવા અત્યંત જરૂરી એવી આ પ્રક્રિયા માટે જેટલો પ્રયત્ન કરવામાં આવે તેટલો ઓછો છે. યોગમાર્ગમાં અનેક પ્રકારના આસનો અને પ્રાણાયમ અસ્તિત્વ ધરાવે છે. તેમાં પૂ. ગુરુજીએ ૪૦ વર્ષની ખૂબજ પરિશ્રમભરી તપશ્ચર્યા કરીને જરૂરી એવા આસનો શોધી કાઢ્યા અને સાધકને સાધનામાં ગતિ મળે, વેગવાન સાધના માટે જરૂરી એવા ફેરફારો કરીને રજૂ કર્યા છે. સુવા, ઉઠવા, બેસવાની સાચી અને ખોટી રીત, પેચુટી વિષયક ઉડાણથી ચર્ચા અને તેમાં મદદરૂપ એવા આસનો વગેરેની ઉપયોગી છણાવટ એટલે જ ‘આસન પ્રાણાયમ’ પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૧૨૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

શિવનેત્ર

ભગવાનની ત્રીજી આંખ શિવનેત્રમાં જ વસે છે માટે પરમાત્મા જે કંઈ સ્વપ્ન જુએ તે સત્ય થઈ જાય છે. બસ, એવી જ રીતે તમે પણ શિવનેત્ર પર સ્થિર થઈ કલ્પના કરો તે સત્ય થઈ જશે. નિંદ્રાને યોગનિંદ્રા બનાવવાની રીત આ પુસ્તકમાં અત્યંત ઝીણવટથી સમજાવવામાં આવેલ છે.

કિંમત : રૂ. ૪૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

કુંડલિની અને કામ

સમાજમાં કામને કનિષ્ઠ (નિંદનીય) દૃષ્ટિથી જોવામાં આવે છે, પરંતુ કામ જ્યારે શક્તિનું સ્વરૂપ લે છે. ત્યારે કુંડલિની શક્તિ જાગરણ કરવાનું અને ઉર્ધ્વગતિ તરફ લઈ જવાનું કાર્ય કઈ રીતે કરે છે. તેની સાચી સમજ અને નવી દૃષ્ટિ અર્પિતું અને અલભ્ય પ્રયોગો દર્શાવતું પુસ્તક. આધ્યાત્મિક પથ પર ચાલનાર દરેક સાધક વર્ગ માટે કામએ મૂંઝવણ ભર્યાં કોયડો છે. તેનો Stapping Stone તરીકે ઉપયોગ કરીને સ્ત્રી અને પુરુષ બંને આધ્યાત્મિક પ્રગતિ ઝડપથી કરી શકે છે સ્ત્રી અને પુરુષે પોતાનું પ્રથમ શરીર અને બીજું શરીર, ત્રીજું શરીર અને ચોથું શરીર એક કરવાની પદ્ધતિઓ તેમાં દર્શાવેલી છે.

કિંમત : રૂ. ૫૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

પ્રાણચિકિત્સા

પ્રાણ તત્ત્વ શું છે? પ્રાણનું મહત્ત્વ કેટલું છે? આ પ્રાણનો સદ્ઉપયોગ પ્રાણચિકિત્સા તરીકે કેવી રીતે કરવો તેની વિસ્તૃત સમજ આપતું એક માત્ર પુસ્તક.

દરેક મનુષ્ય આત્મા, તન, મન અને ધનથી સ્વસ્થતા અને સંપન્નતા ઈચ્છે છે તેમાં તનને સ્વસ્થ કરવા માટે અનેક પોથીઓ કામ કરી રહી છે. પરંતુ ભારતની અર્વાચીન ઋષિમુનિઓની લુપ્ત થયેલી પ્રાણચિકિત્સા પદ્ધતિ સિદ્ધયોગીશ્રી વિભાકરભાઈ આર. પંડ્યાએ સ્વાનુભવ કર્યા બાદ આગવી રીતે વિકસાવી છે અને પ્રાણચિકિત્સા કરવા માટે વિશ્વમાં ૨૫૦ ઉપરાંત પ્રાણચિકિત્સકો તૈયાર કર્યા છે. “પ્રાણચિકિત્સા”માં તનની સાથે મનની પણ સ્વસ્થતા પ્રાપ્ત થાય છે. તેની વિગતવાર માહિતી થિયેરીકલ અને પ્રેક્ટીકલ આપેલી છે. આપ પણ પ્રાણચિકિત્સક બની શકો છો.

કિંમત : રૂ. ૬૦/- (પોસ્ટેજ ચાર્જ અલગ)

કુંડલિની

જો માણસ પૂર્વજન્મમાં યોગી હોય તો વર્તમાન જન્મમાં કોઈપણ જાતની સાધના વગર કુંડલિની જાગૃત થઈ જાય છે. દેવ, દર્શન કે આરતી વખતે શરીરમાં કંપન, ડોલન થાય. શ્રી ગણેશજી, શિવલીંગ, નાગ, પાણીના દંશ્યો દેખાય. આ વખતે કુંડલિની જાગરણ થઈ રહી છે તેમ સમજવું. આ વખતે અભણ વ્યક્તિઓ ભૂત, પ્રેત, વળગાડ, પિતૃ, નડતર નાગદોષ વગેરે સમજી ભૂવા કે જ્યોતિષિઓના હાથે લૂંટાય છે, જ્યારે ભણેલી વ્યક્તિ માનસિક રોગ સમજી શોક ટ્રીટમેન્ટ જેવા ખતરનાક ઈલાજોમાં ફસાય છે. હકીકતમાં તેમણે સિદ્ધયોગી પાસે જઈ માર્ગદર્શન મેળવવું જોઈએ. આવી જુદી જુદી જાતના ૧૧૨ લક્ષણો દર્શાવી તે અંગે તે યોગવિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ પૂરતી સમજ પુરી પાડતું આ નાનું સરખું પુસ્તક જગતમાં પૂર્વજન્મના યોગી એવી હજારે સો વ્યક્તિને માર્ગદર્શન આપી સાચો રસ્તો બતાવવામાં સહાયરૂપ બને તેવું છે.

કિંમત રૂ. ૮૦/- (પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ)

કુંડલિની

મૂલ્ય : ૬૦/- (સાઠ રૂપયે)

KUNDLINI

Price Rs. 70/- (Seventy)

ચેતના-૨(તપનું વિજ્ઞાન)

મનુષ્યમાં ક્રિયાકારણરૂપ ચેતના શક્તિ આવેલી છે. ચેતનાના વિકાસ વિષયક જ્ઞાનને પ્રેક્ટીકલ જીવનમાં ઉતારવા ચેતનાની વૈજ્ઞાનિક છણાવટ તેમજ તપના પ્રકારો વિષે તલસ્પર્શી માર્ગદર્શન આપી આત્મદર્શનને માટે સાધકને સજ્જ કરી આપતું, આધુનિક સમયના છેવટના જ્ઞાનને સરળ ભાષામાં રજુ કરતું દુર્લભ પુસ્તક.

કિંમત રૂ. ૬૦/- (પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ)

ગીતાનો : કર્મયોગ-ભક્તિયોગ-જ્ઞાનયોગ

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ-અર્જુન સંવાદિત શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાના કર્મયોગ, ભક્તિયોગ અને જ્ઞાનયોગના ગૂઢ રહસ્યોને સરળતાપૂર્વક સમજાવતું અણમોલ પુસ્તક. શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાના અઢાર અધ્યાયો પર અનેક પુસ્તકો લખાયા છે. આમ, છતાં સિદ્ધયોગી શ્રી વિભાકરભાઈ આર. પંડ્યાએ પોતાની આગવી દૃષ્ટિથી વિશ્લેષણ કરીને તેનાં નિચોડ રૂપે આપણાં આધ્યાત્મિક જીવનમાં, અનુભવમાં, પ્રેક્ટીકલ રીતે જીવનમાં મુકવાની રીતો બતાવીને અત્યંત ઉપયોગી પુસ્તક તૈયાર કર્યું છે.

કિંમત : રૂ. ૫૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

મગ

સ્થૂળશરીર, પ્રાણશરીર, સુક્ષ્મશરીર, કારણશરીર, મહાકારણશરીર, વિરાટશરીર અને ચૈતન્યશરીર આ શરીર સાધના વખતે શુદ્ધ હોવા જોઈએ. તે માટે યોગ્ય આહાર-વિહાર હોવો જરૂરી છે. મગ દ્વારા શરીરશુદ્ધ કેવી રીતે કરી શકાય, તેમજ મગ ખાવાથી શરીરમાના રોગો કરી રીતે દુર કરી શકાય તે સચોટ માર્ગદર્શન આપતું પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૮૦/-

શક્તિપાત એટલે શું ?

પ્રાણવિદ્યા, પ્રાણવિજ્ઞાન, કુંડલિની જાગરણ અને તેના અનુભવો તથા શક્તિપાતની ઘટનાનું યોગવિદ્યામાં મહત્ત્વ, સાધક અને ગુરૂની શક્તિની આપ લે વગેરે યોગવિજ્ઞાન વિષેની માહિતી આપતું અદ્ભુત પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૭૦/-

ઓરા(પ્રાણશરીરનો અનુભવ)

સ્થૂળશરીર પછી બીજું શરીર પ્રાણશરીર છે. આ શરીર પશુ, પંખી, મનુષ્ય વિગેરેમાં જોવા મળે છે. કોર્લીયન ફોટોગ્રાફી વડે હવે પ્રાણશરીરના ફોટોગ્રાફ પણ લઈ શકાય છે. સ્થૂળશરીરમાં રોગ થાય તે પહેલા પ્રાણશરીરમાં રોગ થાય છે. સામાન્ય માણસમાં તે લગભગ બે ઈંચ જેટલું હોય છે. યોગી સાધના કરી તેનો વિકાસ કરી ૩૬ ઈંચ જેટલો કરી શકે છે. પ્રાણશરીરનો વિકાસ કરી પ્રાણચિકિત્સા પણ કરી શકાય છે. આ વિષયો અંગે પ્રેક્ટીકલ સમજ આપતું અમુલ્ય પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૧૦૦/-

પરમગુરુ

ગુરુઓના કેટલા પ્રકાર હોય છે. ગુરુ શિષ્યને કઈ રીતે માર્ગદર્શન આપી શકે. શિષ્યએ ગુરુ પાસેથી જ્ઞાન આવશ્યકતા પ્રમાણે ગુરુની પસંદગી કરવી જોઈએ તે અંગે ઉદાહરણ સહિત માર્ગદર્શન આપતું નાનું પરંતુ ઉમદા પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૬૦/-

સમગ્રતા

ધ્યાન એટલે એકાગ્રતા નહીં પણ સમગ્રતા. દરેક જગ્યાએ એકાગ્ર થવાની વાત આવે છે. એકાગ્ર થવાથી માણસ વધુ ભુલકણો બને છે. જ્યારે સમગ્ર થવાની વાત આ પુસ્તકમાં ઉદાહરણ સાથે સરળ ભાષામાં સમજાવવામાં આવી છે. સમગ્ર બનતા તે ઈશ્વરનો સાચો અનુભવ કરી શકે છે.

કિંમત : રૂ. ૪૦/-

ચેતના-૧

પ્રાણી માત્રમાં ચૈતન્ય વિલસી રહ્યું છે. આ ચૈતન્યને ઓળખી તેનો વિકાસ જો કરવામાં આવે તો પરમ ગતિને પામી શકાય છે. પૂરાતન કાળમાં આપણા ઋષિમુનીઓએ આવા સફળ પ્રયાસો કર્યા હતા. કાળક્રમે આ જ્ઞાન વિલુપ્ત થઈ ગયું અને ફક્ત ઉપલક ક્રિયાઓનું જ અસ્તિત્વ રહ્યું. ચેતનાનો વિષય અદ્ભૂત છે, તેમાં ઉંડાણ અને વિસ્તારની વાત છે. સાધનાની શરૂઆતમાં જાગૃતિ કેમ લાવવી, ઉંઘ અને તેમાં ચાલતી પ્રક્રિયાની વૈજ્ઞાનિક છણાવટ, તમારા ભૂતકાળમાં ખેડાણ કરવાની અદ્ભૂત રીત વગેરે વિષયોને આવરીને તૈયાર થયું 'ચેતના-૧' નું સોપાન. જે ચેતનાનો વિકાસ કરવામાં સાધકને ખૂબજ મદદરૂપ થાય છે.

કિંમત : રૂ. ૬૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

સાક્ષીભાવ-૩

“સાક્ષી” થવું એ આધ્યાત્મિક પુરુષાર્થનો પાયો છે. “સાક્ષી” બનવાથી મનુષ્યના “કર્મબંધન” બનતા નથી એ તો મોટામાં મોટી ઉપલબ્ધિ છે. “સાક્ષીભાવ”ના પ્રથમ પુસ્તકના પુસ્તકમાં આ અનમોલ પુસ્તક છે. “સાક્ષી” બનવું એ અત્યંત સરળ છે. એ સમજી જવાથી એક મહાન ગુરૂ ચાવી તમારા હાથમાં આવી જાય છે. આ વાતને અનેક ઉદાહરણો સહિત સમજાવ્યું છે. વાંચ્યા વગર ના ચાલે તેવું પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૮૦/- (પોસ્ટેજ અલગ)

સહજમૌન

“મૌન” અર્થાત્ મનથી પર જવાની કળા. મૌનના ગૂઢ વિષયના રહસ્યને સહજ રીતે વિશ્લેષણ કરીને ધ્યાનયોગ સાધનાનો પાયો મજબૂત કરવા, પોતાના અંતઃકરણમાં ઊતરીને “સ્વ”ની સાચી અનુભૂતિ કરવા, આંતરિક ગુણોને બહાર લાવવા તેમજ આંતરિક શક્તિઓનો વિકાસ સાધવા માટે, અનુભવ સિદ્ધ અલભ્ય પુસ્તક એટલે “સહજ મૌન”

કિંમત : રૂ. ૪૦/-

ઓરા(સુક્ષ્મશરીરનો અનુભવ)

યોગી એ પ્રાણવિજ્ઞાનનો વૈજ્ઞાનિક છે. પ્રાણશરીરનો વિકાસ કઈ રીતે કરવો? પ્રાણશરીર કે જે સામાન્ય વ્યક્તિમાં ૨ થી ૩ ઈંચ જેટલું હોય છે.તેનો વિકાસ કરવામાં આવે તો ૩૬ ઈંચ જેટલું મોટું કરી શકાય છે. આ શરીરનો ઉપયોગ કરી તમે પ્રાણચિકિત્સા પણ કરી શકો છો. સુક્ષ્મશરીર સામાન્ય વ્યક્તિમાં સાડાત્રણ ફુટ જેટલું હોય છે. તેનો વિકાસ કરવામાં આવે તો સાડાત્રણ માઈલ સુધી તેનો વિસ્તાર કરી શકાય. યોગી કે જેનું સુક્ષ્મશરીર વિકાસ પામેલું હોય તે આટલા વિસ્તારમાં બનતી ઘટનનને પ્રયત્ન જોઈ શકે છે. સુક્ષ્મશરીર વિકાસ અંગે પ્રેક્ટીકલ માર્ગદર્શન આપતું અમુલ્ય પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૮૦/-

આત્મા આનંદ સ્વરૂપ

આત્માનું સ્વરૂપ આનંદનું સ્વરૂપ છે. તમે જેટલા આનંદમાં રહેશો તેટલા ઈશ્વરની નજીક રહેશો. આ આત્માનો અનુભવ કરીએ તો જ તેની સાચી સ્થિતિનો અનુભવ થાય. શાસ્ત્રોનું વાંચન કરવાથી આનંદની સ્થિતિ ન સમજાય. ઋષિ યાજ્ઞવાલ્ક્ય તેમના શિષ્યોને આ રહસ્ય સમજાવે છે ત્યારે જેને સાચું જ્ઞાન પચાવ્યું તે આ સ્થિતિને સમજી શકે છે. જ્યાં મન જ નથી તેવી પરિસ્થિતિમાં જ આત્માનો સાચો અનુભવ થાય છે. આ વ્યવહારિક ઉદાહરણ સાથે આત્મા આનંદની વાત સમજાવતું અમુલ્ય પુસ્તક.

કિંમત : રૂ. ૬૦/-

સિદ્ધયોગી શ્રી વિભાકરભાઈ રતિલાલ પંડ્યા પ્રેરિત
શ્રી સિદ્ધયોગ સાધન મંડળ, ગાંધીનગરનું મુખપત્ર (માસિક)

“શ્રી સમાધિ સંદેશ”

“શ્રી સિદ્ધયોગ સાધન મંડળ, ગાંધીનગર” દ્વારા સમગ્ર ભારતમાં તથા ગુજરાતના કેટલાક કેન્દ્રોમાં ધ્યાનયોગની શિબિરો, પરમ પૂજ્ય ગુરુજી બાલયોગીશ્રી વિશાલભાઈ પંડ્યાની પાવન નિશ્રામાં ચાલે છે. તેમાં આજ સુધી લગભગ ૧,૦૦,૦૦૦ થી વધુ સાધકો ધ્યાનયોગના પ્રત્યક્ષ નિર્દેશન દ્વારા ધ્યાનનો અભ્યાસ શીખ્યા છે. ધ્યાનયોગના અભ્યાસ દરમ્યાન બહાર નીકળતી અશુદ્ધિઓ દરમ્યાન ઉભી થતી મૂંઝવતો ઘણીવાર સાધકને વિમાસણમાં મૂકી દે છે. એ વખતે પૂરતા માર્ગદર્શનની જરૂર હોય છે. આવું માર્ગદર્શન આપતું આ માસિક મુખપત્રમાં ધારાવાહિકો, સાધકોની શંકાઓના સમાધાનો તથા પરમ પૂજ્ય બાલયોગ શ્રી વિશાલભાઈ પંડ્યાની એડવાન્સ શિબિરો તથા શિબિરોના સ્થળ અને સમય અંગેની સંપૂર્ણ માહિતી તથા અન્ય આધ્યાત્મિક લેખો આપવામાં આવે છે. કોઈપણ પ્રકારના ધ્યાનયોગના સાધકો માટે આ મુખપત્ર આશીર્વાદરૂપ નીવડે તેવું છે.

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. ૧૦૦/- પાંચ વર્ષનું રૂ. ૪૭૫/-
વિદેશ : રૂ. ૭૦૦/-

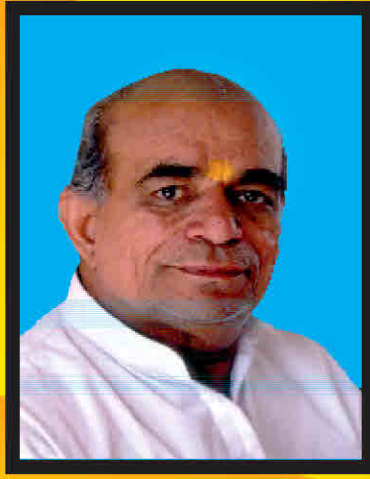
લવાજમ તથા તમામ પત્રવ્યવહાર માટેના સરનામું

શ્રી સિદ્ધયોગ સાધન મંડળ

પ્લોટ નં. : ૫૫૧/૧, નમન સોસાયટી, સેક્ટર-૬/બી,

ગાંધીનગર-૩૮૨૦૦૬.

ફોન : (૦૭૯)૨૩૨૩૨૮૬૪



- વિભાકરભાઈ આર. પંડ્યા

બ્રહ્મલીન સિદ્ધયોગી શ્રી વિભાકરભાઈ પંડ્યાને ફક્ત ૩ વર્ષની ઉંમરથી સહજ યોગાભ્યાસ શરૂ થયો હતો. નાની બહેનના સ્વર્ગવાસ પછી મૃત્યુ એટલે શું તેની સ્વાભાવિક ઝંખનાથી સમગ્ર ભારત અને નેપાળમાં સંત-મહાત્માઓનો પરિચય સાધ્યો. જેમાં તેમણે યોગવિજ્ઞાનના મહત્વના પાસા જેવા કે પ્રાણાયામ, આસન, વ્રત, તપનું વૈજ્ઞાનિક રીતે પૃથ્થકરણ કર્યું અને સરળ સામાન્ય સાધક પણ કરી શકે તેવી ૬ વર્ષની સાધના પદ્ધતિ બનાવી. તેમણે જીવનના ૪૦ વર્ષ સુધી ભારતના વિવિધ સ્થળોનું પર્યટન કરી સ્વાનુભવથી જે પ્રાપ્ત કર્યું તે તેમણે ૧૪ પ્રકારની શિબિરોમાં વિભાજીત કરી અને ભારતમાં વિવિધ સ્થળોએ ધ્યાનયોગ, કુંડલિની શક્તિપાત શિબિરો યોજી સાધકોને ખુલ્લા દીલથી જ્ઞાન આપવા માંડ્યું. તેઓ વિજ્ઞાનના સ્નાતક હોવાથી દરેક સાધના પદ્ધતિની વૈજ્ઞાનિક રીતે મૂલવણી કરેલ છે. તે દ્વારા સરળ અને સહજતાથી ધ્યાનની સમજ આપની સમક્ષ રજૂ કરેલ છે તેની આપ જેવા સુજ્ઞ સાધકોએ મૂલવણી કરવાની રહી. આજે પણ તેમના દ્વારા સ્થાપિત પદ્ધતિઓ એટલી સહાયરૂપ અને કારગત નિવડે છે. જે સુજ્ઞ સાધકો સુધી પહોચાડવાની જવાબદારી બાલયોગી વિશાલભાઈએ પૂર્ણ નિષ્ઠાથી ઉપાડેલ છે અને તેમના ચિંધેલા માર્ગે શ્રી સિદ્ધયોગ સાધના મંડળ કાર્યરત છે.